

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 29
ОТ ЗАСЕДАНИЕТО НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 18 ЮЛИ 2017 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩИ: Лозан Панов – председател на Върховния касационен съд, и Светла Петкова – член на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет

ОТСЪСТВА Милка Итова

На заседанието за главен инспектор присъства Игнат Георгиев – инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет

На заседанието присъства Димитър Тончев – главен секретар на ВСС

Разпечатка от компютризираната система за гласуване на решенията по протокола. Гласуването е в съответствие с предложението на вносителя.

Откриване на заседанието – 09.40 ч.

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, имаме необходимия кворум. Откривам заседанието на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет днес, 18.7.2017 г.

По отношение на дневния ред. Както виждате, освен точките, които са включени в него, има предложение за включване на още три точки – 28, 29 и 30. По допълнителните точки имате ли предложения?

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Може ли някой да каже какви са допълнителните точки?

ЛОЗАН ПАНОВ: По т. 28 предоставям думата на г-н Тончев.
Г-н Тончев, заповядайте!

ДИМИТЪР ТОНЧЕВ: Точка 28 е във връзка с жалба срещу избор на член на Висшия съдебен съвет от квотата на съдиите, която е препратена за администриране от Върховния административен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: По отношение на т.т. 29 и 30. Точка 30 е на Комисията по атестирането и конкурсите.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Точка 29 е за поощрение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 29 е проект на решение за поощряване на съдия от Софийския градски съд, а т. 30 е проект на решение относно покана за регистриране на участници в проектните екипи на Европейската мрежа на съдебните съвети за периода 2017-2018 г. Ако по отношение на дневния ред нямате никакви искания и изказвания, предлагам да гласуваме точките, които са постъпили като предложения за допълнителни такива.

Режим на гласуване.

9 гласа „за“. Благодаря ви.

(След проведеното явно гласуване)

По внесените допълнения и на основание последвалите разисквания по дневния ред

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

I. ВКЛЮЧВА в дневния ред следните допълнителни точки:

28. Администриране на жалба срещу избор на член на Висшия съдебен съвет от квотата на съдиите.

Внася: Димитър Тончев – главен секретар на Висшия съдебен съвет

29. Проект на решение по предложението на административния ръководител на Софийския градски съд за поощряване на Лилия Жекова Илиева – съдия в Софийския градски съд.

Внася: Комисия по атестиране и конкурси

30. Проект на решение относно покана за регистриране на участници в проектните екипи на Европейската мрежа на съдебните съвети (ЕМСС) за периода 2017 – 2018 г.

Внася: Комисия по правни и институционални въпроси

ЛОЗАН ПАНОВ: Започваме с т. 1 от дневния ред, която е свързана с избор на административен ръководител на Апелативен специализиран наказателен съд. Имаме двама кандидати – съдия Георги Ушев, както и съдия Румяна Илиева. Кой ще докладва точката?

Г-жо Ковачева, заповядайте!

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Точка 1, уважаеми колеги, е избор на административен ръководител – председател на Апелативния специализиран наказателен съд. Участват двама кандидати. Това са колегите Георги Василев Ушев – понастоящем председател на Специализирания наказателен съд, и съдия Румяна Господинова Илиева, която е съдия в Апелативния специализиран наказателен съд. Данните за колегите са на вашето внимание. Представени са докладите

съответно на Комисията по атестирането и конкурсите и на Етичната комисия към Съдийската колегия.

Съгласно доклада на Комисията по атестирането и конкурсите, кандидатът Георги Василев Ушев отговаря на условията да участва в изборната процедура. Ще докладвам едновременно и за двамата колеги, за да не повтарям едни и същи неща след това. Колегата Румяна Илиева също отговаря на изискванията за заемане на длъжността „председател“ на Апелативния специализиран наказателен съд.

На вашето внимание е и актуалната информация за състоянието на Апелативния специализиран наказателен съд. Към настоящия момент съдът има щатна численост от 29 длъжности и всички са заети. Съдиите са 11, в това число: 1 председател, 1 заместник-председател и 9 съдии. Съдебните служители заемат 18 щатни длъжности.

Натовареността на председателя на Апелативния специализиран наказателен съд към настоящия момент е 70%. Този процент на натовареност е определен на Общото събрание на съдиите от съда, проведено на 30 септември 2015 г. Към 31.12.2016 г. натовареността е 63% – отново определена съгласно чл. 12, ал. 9 от Правилата за оценка.

Извършвани са проверки в Апелативния специализиран наказателен съд от Инспектората към Висшия съдебен съвет на 27.04.2017 г. Срещу последния акт за резултати от извършената проверка е депозирано възражение, по което все още няма произнасяне на главния инспектор.

ИГНАТ ГЕОРГИЕВ: Има произнасяне вече от 27.06.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Да, ще го докладвате, колега, като приключа с доклада.

Както знаете, беше представен на вниманието на Съдийската колегия и анализ за дейността на двете съдилища – Апелативния специализиран и Специализирания наказателен съд, от колеги от Върховния касационен съд. Изводите са ви известни и поради това няма да ви ги чета, още повече, че всички обстоятелства са описани в докладите за актуалното състояние на съда.

Това е съвсем накратко. Концепции са представили кандидатите, представили са и останалите необходими документи. Мисля, че всички останали въпроси могат да бъдат зададени в рамките на изслушването на кандидатите.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Нека поканим първия кандидат – съдия Георги Ушев.

(Георги Ушев влиза в залата)

Съдия Ушев, ние сме в т. 1 от дневния ред – избор на административен ръководител на Апелативния специализиран наказателен съд. Имате възможност да запознаете колегите от Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет с Вашата концепция, както и да отговорите на техните въпроси. Заповядайте!

ГЕОРГИ УШЕВ: Добър ден, уважаеми членове на Висшия съдебен съвет.

На 10 януари се явих пред вас и получих доверието на всеки един от вас, който присъстваше тогава – общо 13 гласа за избор на председател на Специализирания наказателен съд. Сега нека официално да ви благодаря за тази подкрепа. Ценя високо всеки един от вашите гласове. Оцениха я и съдиите от Специализирания наказателен съд, защото аз бях тяхна кандидатура. Шест месеца по-късно аз се явявам пред вас и моля за подкрепата ви за председател на Апелативния специализиран наказателен съд, като кандидатствам при ограничението на чл. 169, ал. 1 от Закона за съдебната власт като

съдия от по-ниско ниво от орган на съдебната власт. И това правя не воден от никакви кариеристични амбиции или по някакъв начин да бягам от отговорност от поетите от мен задължения като председател на Специализирания съд, а воден от искреното желание за утвърждаване авторитета на специализираното правосъдие в България, за повишаване на общественото доверие към него.

Както съм посочил и в концепцията си, всъщност двете съдилища, които бяха създадени, не само обитават една сграда и един етаж от нея по-точно, а проблемите в единия и отклоненията в нормалното функциониране в единия съд пряко рефлектират и върху другия. В концепцията ми много подробно съм изложил състоянието на съдебния орган и постъпленията на делата, статистиката. В краткото изложение, на което ще се спра пред вас, ще бъде по-скоро на проблемите, които съществуват в Апелативния специализиран наказателен съд и начина, според мен, по който трябва да се решат. Не искам по никакъв начин изложението ми да звучи негативистично, защото по принцип не съм негативен човек – точно обратното, но съм длъжен да направя един обективен анализ на състоянието на нещата в този съд, съответно да дам моята визия за решаването на тези проблеми, а те са много.

И започвам с първия. Като един от сериозните проблеми в този съд намирам твърде ниското доверие на съдийския състав в досегашното ръководство на Апелативния специализиран наказателен съд, продиктувано както от липсата на диалог и неотдаване на необходимото уважение към редовите магистрати, така и от продължително проявявания субективизъм при разпределението на делата в определени хипотези. Като част от проблема, довел до липса на доверие в ръководството, считам, че е и неравностойното третиране на магистратите от ръководството, довело до влошаване на служебната

атмосфера и разделение на колектива. Всъщност това твърдение и този извод не са само мои. Вие сте ги чували и от други кандидати при участие в предходната процедура; виждали сте го и при провежданите общи събрания при запознаване с протоколите от тях. Такъв извод е направен също и от комисия на Върховния касационен съд, която провери по повод разпределението на едно дело състоянието и на колектива в Специализирания наказателен съд, като в доклада на тази комисия е посочено, че липсата на правила по горепосочените въпроси, а именно за случайното разпределение на делата е довело до напрежение в колектива на Апелативния специализиран наказателен съд и на недоверие към административното ръководство.

Конкретната мярка, която следва да се приложи в това отношение, е трайно установяване на спокойна и добронамерена професионална атмосфера, дух на взаимно разбирателство, уважение и равнопоставеност. Председателят трябва да изразява и да отстоява ясна позиция пред магистратите и служителите за нетолериране на фактори или поведение, предпоставящи разделение на колектива.

Друг проблем, който намирам за състоянието на Апелативния специализиран наказателен съд, е недостатъчното използване на капацитета на Общото събрание в организацията и правораздавателната дейност на съда, както и липсата на регламентирани правила за провеждането му. Всъщност следва да посочена, че още преди да бъде въведено съдийското самоуправление, в Специализирания наказателен съд съществуваше такава и винаги съм залагал на този колективен вътрешен регулатор в дейността на съда, а именно Общото събрание. Така че предвиждам, ако получа вашето доверие, засилване ролята на Общото събрание на съдиите като демократична и полезна форма за управление на съда, като на това общо събрание считам, че следва да бъдат обсъждани абсолютно

всички въпроси, касаещи дейността на съда – както общи правни въпроси, така и организационни, така и кадрови. Също така следва да се изготвят правила за дейността на Общото събрание, свързани с начина на гласуване; с начина на призоваване, защото дори и там имаше проблеми.

На следващо място като проблем виждам непровеждането на регулярни оперативни срещи между съдиите от Апелативния специализиран наказателен съд за преодоляване на различия в практиката и по уеднаквяване на произнасянията по сходни правни въпроси. В този съд има три състава и един непълен, да кажем – четири. Прекалено фрапиращо е, когато толкова малък брой съдебни състави имат противоречива практика помежду си. В този смисъл считам, че следва да бъдат провеждани текущи – поне веднъж в месеца – работни срещи (съвещания) на магистратите, на които да се докладват констатирани случаи на противоречива практика в Апелативния специализиран наказателен съд, както и дела, преминали през инстанционен контрол. Анализиране на причините за отмяна и изменение на съдебните актове от ВКС и обсъждане на потвърдените актове ще способства за уеднаквяване на практиката в Апелативния специализиран наказателен съд.

На следващо място като проблем виждам липсата на системно периодично анализиране и обобщаване на практиката на Специализирания наказателен съд и в недостатъчна степен оказване на методическа помощ на първата инстанция при затруднения в правораздаването. Като конкретна мярка за решаване на този проблем предлагам, първо, подобряване на качеството на годишните доклади на Апелативния специализиран наказателен съд, в които в момента се включват само задължително изискуемите реквизити, без изготвяне на задълбочен анализ на резултатите от правораздавателната дейност на

органа, както и резултатите от правораздавателната дейност на контролираната първа инстанция, с подробно отразяване на достиженията и проблемите в правораздаването. Също така в тази насока изключително полезно би било развитие на диалога с магистратите от първоинстанционния съд чрез трайно налагане на практиката за провеждане на срещи, с оглед преодоляване на противоречива практика и на оказване на помощ чрез становища и разяснения по принципни правни проблеми. Полезно в тази насока би било и активно включване на магистратите от Апелативния специализиран наказателен съд по общи обучения на специализираните институции, на които да се излага и становището на съдиите от Апелативния специализиран наказателен съд по различни правни въпроси.

На следващо място като проблем намирам и отсъствие на инициативност от ръководството на Апелативния специализиран наказателен съд за решаване на общи за специализираните институции проблеми от организационен и материално-битов характер и непроявяване на диалогичност спрямо ръководствата на другите специализирани съдебни органи. Като конкретна мярка в тази насока предвиждам активно и трайно съдействие на ръководството на Специализирания наказателен съд при решаване на проблема с липсата на помещение за веществени доказателства, което затруднява дейността му, с липсата на помещение за архив, както и недостиг на съдебни зали, кабинети и помещения за администрацията.

Следва също така да бъде предприета инициатива за обединяване на усилията на ръководствата на специализираните институции за сътрудничество с Министерството на правосъдието; за решаване на проблема с подземния паркинг на сградата, както и други кадрови и битови проблеми.

Считам също така, че в Апелативния специализиран наказателен съд следва да бъде въведена практиката на електронните досиета по делата, каквато е въведена в Специализирания наказателен съд, като към делото в момента са налице обвинителен акт; провежданите съдебни заседания пред първата инстанция; крайният съдебен акт, мотивите към него; жалбите и протестите срещу акта. Ако тази практика бъде развита и в Апелативния специализиран наказателен съд, това би било от полза както за магистратите, работещи в този съд, така и за страните по делата.

Считам също така, че следва да бъде подобрена и медийната политика на Апелативния специализиран наказателен съд. Там не се провеждат брифинги за осведомяване на обществеността поне при годишните отчетни доклади за достиженията и проблемите на съда, за натовареността, за проблемите при правораздаването по някои дела.

Считам също така, че този съд има само една съдебна зала, но тя не е оборудвана достатъчно добре. Тя трябва да бъде оборудвана с монитор за извършване на огледи на веществени доказателствени средства, както и с монитор за съдиите, които могат да проследяват протоколите в момента на провеждането на заседанието.

Бих могъл да говоря много за проблемите и достиженията в този съд. Като достижения бих посочил все пак одобряването на работата на съдиите от Апелативния специализиран наказателен съд; включването им в различни семинари, курсове за повишаване на квалификацията им; също така добрата организация по движението на делата; извършваните регулярни проверки на Специализирания наказателен съд с условието, че те обаче трябва да бъдат разширени и да обхващат не само сроковете, а и анализ на практиката.

Следва да отбележа, че съзнавам позицията, от която кандидатствам; че по принцип кандидатствам от позиция на по-долен съдебен орган; че кандидатствам от позицията на човек, който е административен ръководител на друг съд. Но пак повтарям, искреното ми желание е всички тези проблеми да бъдат решени, а и в кариерата си съм се занимавал и съм ръководил две съдилища с далеч по-разнообразни проблеми, с далеч по-голям числен състав. Смятам, че където и да съм работил, съм успявал да сплотявам колектива, да създавам добра работна обстановка. Загрижеността ми за решаването на тези проблеми са основният приоритет и моя мотивация за кандидатстването ми. По никакъв начин не отстъпвам от дадените от мен обещания за решаването на проблемите на Апелативния специализиран наказателен съд, които, както предходния път посочих, са сграден и кадрови предимно, като, ако получа доверието ви за тази позиция, за която кандидатствам, чрез диалог с ръководството и на двете съдилища; чрез общи усилия смятам, че тези проблеми могат да бъдат преодолени.

Благодаря ви за вниманието! Ако имате въпроси, съм готов да отговоря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря, г-н Ушев, за представянето на Вашата концепция. Ще Ви дам възможност да отговорите на въпросите, които ще бъдат поставени. Ще си позволя да поставя два въпроса в самото начало.

Първият е свързан с мотивацията Ви за заемане на длъжността, защото преди по-малко от половин година бяхте тук, представихте се чудесно и бяхте избран с гласовете на всички колеги от Висшия съдебен съвет, Съдийска колегия. Това е първият въпрос, който е свързан с мотивацията.

Вторият въпрос е свързан с нормата на чл. 169, ал. 1 от ЗСВ,

защото знаем новата разпоредба, която предвижда възможност да бъде назначен за административен ръководител съдия от същото или по-високо ниво и трябва да бъде изключение, когато е от по-ниско ниво. Какви са Вашите аргументи и налице ли е такова изключение, според Вас? Нека да започнем с тези въпроси и след това ще дам думата на колегите да зададат своите.

ГЕОРГИ УШЕВ: Благодаря!

Аз се надявам, че с изложението си отговорих на въпроса за мотивацията. Основната ми мотивация е желанието и амбицията, загрижеността за решаване на проблемите в Апелативния специализиран наказателен съд и оттам в специализираното правосъдие като цяло.

Да, на 10 януари се явих (благодаря за оценката, че представянето ми е било добро). Всъщност след това се проведе и процедура по избор на председател на Апелативния специализиран наказателен съд, която завърши неуспешно за съжаление, защото, както казах, настоящото ръководство е изгубило доверието на колектива, а то на практика продължава да ръководи съда. От друга страна, единият от кандидатите пък от предходния избор, който получи един глас от вас, се явява и в настоящата процедура. Не ми се иска, на мен лично, отново да има провален избор за председател на този съд на фона на наболелите проблеми, които стоят пред него, и на фона на – те вече преминаха и на първо четене, и предстоящите законодателни промени, - тъй като, ако преминат и на второ четене в Народното събрание, това предполага идването на един голям брой, и то много важни за обществото ни дела в този съд, което предполага, от друга страна, обезпечаването на съда кадрово и като материална база. Всички тези проблеми стоят и не е добре съдът да ги посрещне без ръководство. И у мен възникна въпросът трябва ли да чакам, докога и

колко избора трябва да се провалят. А пък, ако има някой кандидат, на когото имате доверие, нека да се появи и да му гласувате доверие. За мен нещата не стоят на всяка цена. Аз искам просто да се решат проблемите, които са наболели, и които се отразяват на правосъдието, а с тези дела, които се очаква да дойдат, ще се отразят и на държавата. Смея да твърдя, защото вие знаете кои ще са подсъдимите по тези дела (като цяло, не конкретно).

Относно разпоредбата на чл. 169. Да, съзнавам го напълно и смятам, че е налице тя. Защо? Защото, първо, това е процедура за избор на административен ръководител. Смятам, че имам достатъчно опит в това отношение, първо, като заместник-председател на един от най-големите и проблематични съдилища в България – Софийския районен съд. Там изкарах три години и половина на тази позиция и мисля, че освен административния и житейски опит, който придобих с колегите, успях също да сплотя колектива, който тогава също беше разединен там.

На второ място (по принцип съм скромен човек, не обичам да се изтъквам, но това, което ще кажа, мисля, че е реално), много трудно може да бъде намерен човек, който в такава степен да познава проблемите и на двете съдилища; да познава работата на всеки един съдия в тях, на всеки един съдебен състав, тъй като, когато отидох там преди пет-шест години, повече от пет години, имаше само стени и коридори и почти нямаше кадрови състав. От самото начало на функционирането на тези съдилища аз чета всеки един акт на Апелативния специализиран наказателен съд както по охдн, така и по чдн. В детайли, изключително детайлно познавам работата на всеки един съдия там – неговия капацитет, неговия характер, ако щете, както и на първата инстанция. Трудно, казвам ви – това е според мен – може да се намери човек, който да познава състоянието на двете съдилища

така. Ако има такъв, аз нямам нищо против и желая той да дойде и да реши тези проблеми, които изтъкнах.

На трето място, работил съм като въззивен съдия в Софийски градски съд. Това няма да е ново за мен.

На четвърто място. Тук няма нужда дори да вярвате на думите ми. Можете да видите това, което е направено и с моя помощ за колектива на Специализирания наказателен съд; можете да видите протокола от Общото събрание – вие сте били запознати с него при първия ми избор – какво е мнението на всеки един магистрат, който е работил с мен, както и това, което се случи с колектива на Софийския районен съд, когато бях заместник-председател. Всъщност нито един от магистратите от Апелативния специализиран наказателен съд не е отишъл там от апелативно ниво. Там отидоха съдии и прокурори от районен съд, окръжен съд, окръжна прокуратура, специализирана прокуратура. За всеки един от тях това беше кариерно израстване. По никакъв начин не се чувствам по-малко подготвен, а като административен капацитет – много по-подготвен от кандидатите, поради което считам, че са налице условията на чл. 169, ал. 1 от ЗСВ.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви!

Колеги, въпроси към кандидата?

Г-жо Карагьозова, заповядайте!

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: Благодаря Ви, г-н Панов!

Колега Ушев, моят първи въпрос – той е най-важният, смятам, в настоящия избор – беше свързан с тълкуването на нормата на чл. 169, ал. 1 от Закона за съдебната власт. Впрочем Вие самият в изложението си два-три пъти споменавате тази норма и че съзнавате, че кандидатствате при ограничението на тази норма. За тълкуването на нормата е станало дума и на проведеното Общо събрание за изслушването Ви пред съдиите от Апелативния специализиран

наказателен съд. Да разбирам ли, че Вие тълкувате (само чисто юридически говорим; тук, разберете, не става дума изобщо за качествата Ви), считате, че изключението в нормата е свързано с изключителност на кандидата, на неговите качества, или изключителност, свързана с обективни обстоятелства, свързани със самия орган? Отговорът на въпроса за приложението на чл. 169 до известна степен ще предопредели настоящия избор. Затова аз ще Ви помоля отново за Вашето юридическо тълкуване на нормата на чл. 169.

По отношение на качествата Ви. Сам казахте (никой не се съмнява в тях) – получихте пълна подкрепа при избора Ви за председател на Специализирания наказателен съд.

ГЕОРГИ УШЕВ: Всъщност много по-важно е вашето тълкуване на тази норма – на Висшия съдебен съвет. Лично моето мнение е, че изключението следва да се тълкува в смисъл, че когато единият кандидат има очевидно предимство във всяко едно отношение за заемане на дадена позиция, то следва да се приложи, защото аз лично в практиката си винаги съм искал да правоприлагам не само по буквата, но и по духа на закона. И ако следваме буквално само по изключение, когато няма никой друг кандидат, защото това е друга ..., ако има друг от съответния съд, то колкото и по-добър да има, ние не трябва да го избираме, ние ще стигнем до един абсурд. Значи, имаме кандидат, който е много по-подходящ, но няма да го изберем, нищо, че другият е неподходящ, например. Не казвам, че в случая е така. Моите уважения към другия кандидат. Защото за мен съдебната реформа не е само нито в промяна на законите, нито в – това е много важна част от нея, но основната част в нея са личностите. Значи, на позиции, важни, трябва да бъдат поставени хора, които е доказано, че вършат работа, и то качествено, и имат желание да я вършат, мотивация да я вършат и имат качества, за да я вършат. Затова за мен няма по-разумно

тълкуване на тази норма от това.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви!

Колеги, други въпроси към кандидата.

Г-жо Найденова, заповядайте!

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Благодаря, г-н Председател!

Колега Ушев, аз имам един конкретен въпрос. Другата част от въпросите ми вече бяха зададени и няма да се връщаме отново на тази тема. Чухме Вашето становище и Вашето тълкуване по тях. Въпросът ми касае конкретно заложената в концепцията Ви – по-скоро може би то е заложено през призмата на по-стриктна отчетност на разходите по мерките за неотклонение във връзка с работни срещи между ръководството на Специализирания съд и Специализираната прокуратура, – но по време на изслушване пред съдиите на Общото събрание на Апелативния специализиран наказателен съд Ви е бил поставен въпроса за оперативните срещи с представители на Специализираната прокуратура. В протокола (на стр.8) сте заявил, че според Вас няма нищо лошо, когато се провежда общо събрание на съдиите в Специализирания съд, да се канят и представители на прокуратурата, когато темата, която се разглежда, касае и дейността на прокуратурата (цитирам протокола от Общото събрание – това е първият абзац на стр. 10 по-точно), както след това сте продължил, че биха могли да бъдат канени и представители на адвокатурата, ако работата им касае този въпрос. Искам да Ви попитам имате ли Вие в качеството си на председател – административен ръководител на Специализирания наказателен съд такива добри взаимоотношения с представители на Специализираната прокуратура, по какви теми са били те, за да стигнете до извода, че това институционално взаимодействие работи достатъчно добре, за да го пренесете и в дейността на Апелативния специализиран наказателен съд. И какви са

тези въпроси конкретни, които биха могли да бъдат от общ интерес, тъй като въпросът, както Ви е бил поставен, е бил в контекста, че прокуратурата все пак е само едната страна в наказателния процес, и не се ли нарушава равенството на страните пред съдията, когато на такива срещи участват само представители на прокуратурата като една от страните в процеса?

ГЕОРГИ УШЕВ: Благодаря! Сигурно Ви е направило впечатление, защото виждам, че сте запозната добре с протокола – накрая изисках препис от протокола и да ми дадено време за поправки на протокола. Това нещо не беше направено. Той ми беше изпратен, след като беше изпратен вече в готов вид на ВСС.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Да, запознати сме с писмото Ви, което получихме.

ГЕОРГИ УШЕВ: Това го казвам в смисъл, че някои от моите изказвания, аз съм се поправял след това, които изрази не са включени в протокола. И сега тук не става въпрос за Общото събрание, а става въпрос за оперативни срещи, както е отбелязано и в концепцията ми на стр. 22.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Работни срещи.

ГЕОРГИ УШЕВ: Работни срещи, да. Тези срещи, защо съм споменал например на това Общо събрание – то и въпросът беше за прокуратурата, и съм отговорил, че няма нищо лошо, когато срещата касае дейността на прокуратурата, тъй като прокуратурата внася различни искания по обвинителни актове, по повод на които се образуват дела и когато има някакъв проблем с този административен механизъм, администрирането на тези дела, като пример мога да ви дам – има внасяни обвинителни актове без дела в Специализирания наказателен съд, без досъдебни производства. В този случай ние обсъждаме един проблем – съдиите го поставят. Е, добре, не е ли

необходимо да присъства и председателя на институцията, която създава този проблем, за да го чуе? Аз също мога да му го поставя в разговор с него, но когато се види оплакването на различни съдии от различни действия на прокуратурата, мисля, че това е полезно за нейния ръководител при организацията на работата ѝ. Впрочем, не изключвам такава възможност и за адвокатурата. Ние сме правили срещи с представители на адвокатурата, когато имаме проблем. Например, имаме проблем с явяване на служебни защитници в страната, които са от София, при изнесени заседания на Специализирания наказателен съд. Правили сме такива срещи и с тях. Това е междуинституционален диалог, добър междуинституционален диалог. Аз и миналия път го казах, ние не бива да се притесняваме, когато имаме добри междуинституционални отношения, защото мисля, че и в държавата се вижда, че проблемите се решават, когато има добри междуинституционални отношения, а не влошени – те с нищо няма да ни помогнат. И когато един проблем се обсъжда от съдиите, не е лошо да бъдат поканени хората, които са „замесени“ в него, най-малко, за да го чуят и да го решат.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Въпросът ми беше провокиран точно от израза по време на Общото събрание, затова Ви го поставих.

ГЕОРГИ УШЕВ: Не е точен. В концепцията ми изрично е посочено, че става въпрос за работни срещи.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Благодаря!

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Колеги, други въпроси.

Г-н Калпакчиев, заповядайте!

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Имам няколко въпроса, които касаят общо функционирането на специализираните съдилища – и на първоинстанционни, и на второинстанционни. Днес за заседанието като последна точка сме предвидили обсъждане и приемане на Анализ за

натовареността на съдилищата през 2016 г. Там специално внимание сме отделили на данните за Специализирания наказателен съд, първоинстанционния. Правят впечатление няколко данни, които искам да коментираме, тъй като, според мен, те се отнасят за общото състояние на специализираното наказателно правосъдие; тенденциите, които се очертават – според мен, някои от тях доста тревожни.

На първо място прави впечатление, че 98 от делата в Специализирания наказателен съд са частни наказателни дела. Техният брой е много висок – за последните години е нараснал с пъти, за последните две години имам предвид. Най-големият ръст – 50% от делата – Вие го знаете, са частни наказателни дела по искания за Закона за СРС и Закона за електронните съобщения. Какво е обяснението за това драстично увеличение на броя искания? Съответно прави впечатление, че почти със същата пропорция са намалели исканията в Софийския градски съд. Това, според мен, няма как да бъде обяснено с все пак сравнително ограничената подсъдност, компетентност на Специализирания наказателен съд. Затова впрочем ние предлагаме днес с анализа – надявам се, че ще се съгласите с това – да проведем една, тъй като въпросите са достатъчно сериозни и искат по-обстойна дискусия с участието включително и на колегите от Националното бюро за контрол за специалните разузнавателни средства, на съдиите от съда и други професионалисти от тази област, за да коментираме тези въпроси. Разбира се, като държим сметка за това да не се навлиза в конкретика по отделните производства. Това е единият ми въпрос.

Другият въпрос е свързан с дейността. Забелязва чувствително намаление на броя дела от общ характер – с близо 40% в рамките на около двегодишен период, както и много значителен – от 127 дела от общ характер, които са постъпили през миналата година,

33 са върнати за доразследване на прокурора, което е един много, много процент. Това, разбира се, може да има много обяснения. Сигурен съм, че част от тях ще дадете Вие.

Тези въпроси задавам във връзка с коментара, който искам да дадете във връзка (Вие го споменахте вече) с предложението за промяна на НПК и подсъдността от Градски към Специализиран наказателен съд на определена категория дела. Ние участвахме заедно в едно заседание на Съвета за съдебна реформа. Вие там изразихте отрицателно отношение по този въпрос – аз си спомням – за промяната на подсъдността. За мен и досега липсва ясен мотив защо законодателят предприема това действие. Позовават се в мотивите на констатирането в анализа на европрокурорите добро взаимодействие между Специализирания наказателен съд и Специализираната прокуратура. Моят въпрос е да коментирате първо това: Какво означава добро взаимодействие, в смисъл отнесено към правораздавателната дейност, и въобще одобрявате ли и виждате мотиви конкретни за промяна на подсъдността? Като, разбира се, тук ние имаме право на мнение като професионалисти, без значение законодателят дали – то е негово суверенно право да приема едно или друго решение, - но по отношение на правните мотиви и съображения ние имаме пълна свобода, дори сме длъжни да коментираме преди, пък и след едно или друго законодателно решение.

Това са ми въпросите във връзка с дейността на специализираните наказателни съдилища и най-общо тенденциите, които се наблюдават към момента. Благодаря!

ГЕОРГИ УШЕВ: Благодаря за въпросите. Всъщност ние обсъждахме по-голямата част на 7 януари, в предходната процедура.

Добре, започвам отново с високия брой НЧД. Действително това е така и това се дължи не само на нарасналия брой искания по

Закона за СРС, а и на другите НЧД от досъдебното производство. Сега аз пак ще обясня, предходния път обясних как, на какво се дължи това съотношение - висок брой НЧД, по-нисък брой на НОХД, процентно, и в същото време изключителна натовареност на съдиите по тези дела. Вижте, аз съм сигурен, че вие го знаете, но понеже има хора, които не са се занимавали с наказателно право, огромната тежест на тези дела се изразява в тяхната мащабност. Изключителна фактическа и правна сложност. Това са дела с понякога десетки подсъдими, със стотици свидетели. Обяснявам. Примерно едно НОХД, едно единствено, понякога е образувано след акция на територията на цялата държава, например със сто претърсвания, които са 100 НЧД-та. От друга страна, като се задържат да речем 20 обвиняеми, после всеки един от тях подава молба за изменение на мярката за неотклонение, което са минимум 20 НЧД-та. Понякога има няколко искания за един... Значи, имаме едно НОХД, а близо 150 НЧД-та по него, по огромните дела, които са преобладаващата част. Но това идва да покаже какъв огромен труд полагат съдиите по тези дела. И по НЧД трудът е огромен, тъй като заседанията по тези мерки са десетки часове. Така че аз ви моля да погледнете по този начин на нещата - на съотношението НЧД-та - НОХД-та. Сложността на тези дела и какъв колосален труд после представлява писането дори на присъда по едно такова дело с над 10-15 подсъдими, и после на мотивите към него. Това продължава месеци и затова аз ви призовавам, членовете на ВСС и бъдещите такива, когато става въпрос за Специализирания наказателен съд, може би трябва да се забрави критерия „Брой дела“, а да се гледа тяхната сложност. Защо? - Защото това са дела по Глава „Първа“, дела за организирани престъпни групи, а сега и делата за корупция по високите етажи на властта, ако мине и тази законодателна промяна. Това са седни от най-тежките дела в държавата. Не може, когато те са

концентрирани в един съд да се гледа брой решени дела, когато само работата по едно наказателно дело коства огромни усилия. А НЧД-тата, техния брой неминуемо ще бъде висок, заради огромната фактическа и правна сложност и мащабност на тези процеси.

Брой СРС-та. Миналият път мисля, че го обясних, аз сега съм донесъл една справка, г-н Калпакчиев, мисля ще бъде интересна за Вас. Действително след промяната на подсъдността на Глава „Първа“ от НК, може би около 1000, само заради законодателната промяна, НЧД-та на година има повече в Специализирания наказателен съд и 1000 по-малко в СГС. Казвам го съвсем грубо, може да се 1300, но е една голяма бройка само заради промяната на глава „Първа“. Знаете, там се включва и наболелия въпрос за тероризма, където заради националната сигурност множество преминаващи през България лица, защото това е пътя на терористите. Множество преминаващи през България лица следва да се държат под контрол, защото не дай Боже, ако нещо се случи, после цялото общество ще пита нас защо не сме осигурили сигурността на държавата. Разбира се, трябва това да се върши при разумен баланс, със спазване на правата на гражданите, но на гражданите, които нямат нищо общо с престъпна или застрашаваща националната сигурност дейност. И ние, мисля, го вършим този контрол, тъй като имаме близо 700 отказа само през миналата година.

Друга причина за нарасналия брой искания и предходния път го обясних. Преди правилото беше: искане първоначално за 2 месеца, искане последващо за 4 месеца и за 6-месечния срок бяха максимум 2 искания. Сега не е така. Сроковете за прилагане на СРС-тата се следят и се спазват стриктно от съдиите в Специализирания съд. Това доведе и до много стриктното им следене и от разследващите органи. И когато те изгубят интерес да контролират едно лице, те спират прилагането на СРС-та, и в момента, когато се появи интерес, те отново го включват.

Така че в рамките на тези 6 месеца вече имаме не само 2 искания. Ние можем да имаме 5, а може да имаме и 10 искания. Дори прокурорите, които обикновено са по-лежерни в тази си дейност, правят искания за 1 месец само. В рамките на 6-месечния срок, понякога, не всички, но някои от тях го правят, понякога в 6-месечния срок може да имаме 6 такива искания. Пак за контрол на едно лице, за 6 месеца, но чисто статистически броя на исканията се увеличава, което не е страшно, защото се постига същия ефект - не се надвишава срока на прилагане на СРС-та, просто броят на исканията е различен. Отделно този висок брой се дължи на това, че се наложи практиката, за всеки установен нов телефон, нов комуникатор, да се иска отново прилагане на СРС-та. Един наркодилър например от ОПГ сменя телефоните си през няколко дни или се установяват нови и нови телефони, а в една група може да има 20 наркодилъри. Вие не можете да си представите какъв голям брой искания може да има само за едно лице. И, ето тази справка, за която казах, че за миналата година, на фона на този огромен брой искания са дадени разрешения спрямо 1328 лица. Това са всички лица, които са контролирани по този огромен брой искания. И затова според мен, реалната отчетност на броя СРС-та трябва да е не по брой искания, а по брой контролирани лица, защото едно лице, максимум 6 месеца, в тези 6 месеца за едното лице може да има 10 искания, може да има и 2 искания, в зависимост от тактическите виждания на разследващите органи.

Относно статистиката - върнати НОХД-та от първата инстанция. Значи, за 2015 г. тя беше близо 100 дела, 98 доколкото си спомням; за 2016 г. тя е 33. Т.е. те са намалели три пъти. Така че в това отношение, мисля че Специализирания наказателен съд, по отношение на формализма има някакъв прогрес, а може би това се дължи и на подобряване качеството на обвинителните актове, то неминуемо се

дължи и на това. Всъщност ние имаме анализ от ВКС, който казва, че съвсем законосъобразно прилагаме разпоредби на чл. 249 и чл. 250. Дори в много голям случай те не се и протестираат, т.е. прокурорите са съгласни, че са допуснали грешки и тези грешки са предимно при съставянето на обвинителните актове, защото при толкова голям брой подсъдимни, понякога всеки един с десетки престъпления, е обяснимо да се допусне грешка при съставянето на обвинителния акт.

Сега, на тази среща, за която казахте в Националния съвет за реформата в МП, аз тогава казах, защото имаше въпроси „Какво ви е мнението?“, казах: „Аз не искам да гледам тези дела.“ Това казах, да. Никой не иска да се товари допълнително с работа. Но тук стои много по-сериозния въпрос, тук не става въпрос за желанието на съдите от Специализирания съд или нежеланието им да разглеждат определени дела. На практика тези законодателни промени са в ход, преминали са на първо четене, а според тази законодателна промяна ние сме съдиите, които ще правораздават по тези дела. Аз мисля, че в случая трябва да се подходи, и аз в случая, трябва да се подходи държавнически и да спестя становището си за определени мотиви на законодателя. Той очевидно има своите мотиви след като прави такава промяна и наистина ние нямаме друг избор освен да я прилагаме. Дали тя е удачна, дали не е удачна - ще покаже бъдещето. Разбира се, ние ще дадем всичко от себе си в работата си по тези дела, но задължително Специализирания наказателен съд, ако е налице тази промяна, трябва да бъде материално и кадрово обезпечен - както с кадри, така и с материална база. Защото с 4 съдебни зали и 18 съдии трябва да има съответно и воля на държавата съда да бъде обезпечен.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Използвам думите на г-н Ушев, който каза, че има позиция по въпроса, но ще я спести, защото така е решил. Аз смятам, че

експертите, които определено са магистратите, особено когато се касае за законодателен процес, могат да бъдат полезни на законодателния орган именно със своята експертност, със своите познания, с по-близкия поглед към проблематиката, така че „спестяването“ понякога не води до добри резултати. Мисля, че всеки има право да каже своето мнение и както го правят тук всички колеги на ВСС по различни въпроси, а включително и по отношение на идеи за законодателни промени. В този смисъл, аз бих поканил към по-голяма смелост да се изразяват мненията свободно, независимо, без значение дали те съвпадат със законотворците или някого друго. В този смисъл, само това исках да кажа за „спестяването“, тъй като в крайна сметка ние сме тези, които можем да бъдем полезни на законодателя при взимането на едни или други решения.

Само това беше коментара ми на въпроса.

Г-н Калпакчиев, след това г-жа Карагьозова, след това г-жа Георгиева.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Аз само исках да допълня въпроса, тъй като повдигнатата от мен тема беше за дейността на специализираните наказателни съдилища и тяхната ефективност - дискусия, която според мен е полезна и наложителна и това, което коментира г-н Ушев, показва необходимостта от такива по-конкретни дискусии.

Сега, за структурата на частните наказателни дела в Специализирания наказателен съд наистина можем да говорим. Вие наблегнахте на мерките на неотклонение, чл. 64, 65, но те, макар и при тях да има увеличение от 33 броя дела през 2015 г. по чл. 64; 81 през 2016 г. до 65, от 118, 197, но всъщност там е най-малкият ръст. Най-големият ръст в пъти, е по исканията за СРС от 1143 на 2940, близо 3

пъти, и делата по 159, 161, 164, там от 1083 на 2585. Така че наистина мисля, че дискусиата трябва да продължи по този въпрос.

Моят следващ въпрос е свързан с Апелативния специализиран наказателен съд и неговата натовареност. Последните 5-6 години откакто съдът функционира, трайно ниска е натовареността му, тя не може да премине повече от 2 дела месечно. За 2016 г. по брой разгледани дела е 2.98, по брой свършени - 2.77. По-ниска е натовареността единствено на Военно-апелативния съд, които не могат да преминат границата от 1 дело месечно за разглеждане и за решаване. На какво се дължи това според Вас? Така или иначе Специализираният, първоинстанционен съд вече работи на пълни обороти, но той така или иначе не може да осигури натовареност на Апелативния специализиран съд, което между впрочем създава голям проблем в администрирането. Вие споменахте тук за брой състави, незапълнени състави - да, този въпрос между другото стои и пред малко натоварените общи апелативни съдилища. Тези съдилища, за да могат да функционират нормално трябва да имат минимум съдии, за да могат да формират състави. От друга страна, увеличаването на броя на съдиите води до още по-ниска тяхна натовареност. Аз съм съгласен, че ние трябва да разглеждаме натовареността не по брой дела и това важи не само за специализираните, а за всички съдилища, но спецификата на Специализирания съд, доколкото той съществува в правната система на Република България според мен налага изваждането му пред скоби. Затова ние предлагаме в доклада, анализа за тази година, от следващата година специализираните съдилища и тяхната натовареност да бъде извадена пред скоба, т.е. да не бъдат сравнявани с общите съдилища, тъй като разкриват много по-голяма специфика и сравненията в голяма степен са спекулативни. Въпросът

ми е за Вашия коментар за натовареността на Апелативния специализиран наказателен съд.

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: Г-н Панов, ще разрешите ли, тъй като и моят въпрос е свързан с тази тема?

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, заповядайте.

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: Благодаря Ви.

Колега Ушев, до известна степен колегата Калпакчиев изчерпа това, което исках аз да Ви попитам. И аз считам, че дискусиата по отношение ефективността и изобщо цялата система на специализираното наказателно правосъдие трябва да започне и тя да започне между професионалистите. Коментирайте, моля Ви, данните за Специализирания наказателен съд. НОХД са 2% от цялото постъпление. Рязко намаляване, в сравнение с 2014 и 2015 г., като, забележете, по Глава „Първа“ - Престъпление против Републиката, включително и текста на 108а от НК - Тероризъм, са 3 дела...

ГЕОРГИ УШЕВ: Четири.

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: Добре, вече 4, но говорим за данните от 2016 г. По текста за незаконно превеждане през границата - 280, едва ли не от НК, имаме 3 броя дела. Как да кажа: останалите данни до 127 дела НОХД са престъпления, които по-скоро не би следвало да бъдат в компетентността на специализираните съдилища. Какво считате общо за ... Как да кажа - за цялата система на специализираното наказателно правосъдие? И, извинете ме, ако не съм разбрала: Вие склонен ли сте да бъде проведена една такава дискусия с участието на колегите от съдилищата?

ГЕОРГИ УШЕВ: Първо, на въпросите на г-н Калпакчиев. Действително, Специализираният наказателен съд е в пъти по-натоварен от Апелативния специализиран наказателен съд. На какво се дължи това? - На първо място, много голяма част от

първоинстанционните дела, които разглеждаме, не достигат до втората инстанция. От ОХ-тата, това са споразуменията и необжалваните присъди на първа инстанция. По ЧД-тата, това са исканията по Закона за СРС, които са 3000, както казахте, близо, това са по ЗЕС исканията, по одобряване протоколите за обиск претърсване и изземване, има и други. Значи, една малка част, чисто статистически от нашите актове, стига до въззивната инстанция, обаче там стигат всъщност най-тежките дела, които разглежда Специализирания наказателен съд. И затова е хубаво, че има такава инициатива той да бъде изваден пред скоби, защото наистина критерия „Брой дела“ за този съд, с оглед неговата подсъдност, следва да бъде забравен. Това е все едно да сравняват Испанския специализиран наказателен съд по брой натовареност на дела на някой районен или окръжен съд. Няма как, при положение, че там са концентрирани делата за тероризъм, делата за организирана престъпност, просто не би било продуктивно от гледна точка на съдебната система и на държавата, въпросите за този съд да бъдат решавани с оглед брой дела. Това ми е и отговора за натоварването в Апелативния специализиран наказателен съд. Да, като брой дела е много ниско, видно е, но следва да се отчете тяхната сложност. Защото аз за първи път всъщност се сблъсквам с толкова обемни дела, в момента пиша и мотиви по едно дело с 12 подсъдими, което продължи 3 години на първа инстанция. Единият свидетел беше разпитван в продължение на 5 съдебни заседания. Много са страните, разбирате защо. Писането на съдебните актове по тези дела отнема месеци. Вие казвате: да, едно, две дела, но наистина, едно такова дело, което се реши, писането на съдебния акт може да отнеме 5-6 месеца. Това е съвсем реалистично. Казвам Ви го, защото ние го работим това всеки ден. А Вие сигурно сте гледал такива дела и знаете, че писането на актовете отнема месеци. Четенето и писането не може да приключи за

месец-два, колкото и усилия да полагаме, защото ние имаме и съдебни заседания и СРС-та гледаме и т.н., така че наистина призовавам: броя дела, чисто формално - едно, две, разглеждането на тези две-три дела годишно може да бъде много по-тежко отколкото натоварването в едни кой си съд. Пак казвам, при цялото ми уважение към колегите, които разглеждат дела в окръжните и районните съдилища. При цялото ми уважение! Аз съм работил в тези институции - в СРС, в СГС, знам, че те са натоварени и е трудно, но работата, която изисква едно такова дело е много по-специфична. Трудът часове, ако щете и психическото напрежение, защото и свидетели убиха по едно дело, което разглеждах. Съвсем различно е като специфика на работа. Затова „Брой дела“ нека да бъде съобразен с тяхната тежест.

За 2-та процента НОХД, на г-жа Карагьозова въпросът, мисля че направих пояснение защо броя процентно на НОХД е толкова по-малък от броя на НЧД. Просто защото НЧД-тата са много. Значи, когато по едно дело имаме 100-200 НЧД-та, а е само едно ОХ, очевидно е, че процентно ОХ-тата няма как да са толкова много. Да, наистина те са намалели като брой през последната година и всъщност аз това го отдавам на следното нещо: ако ви прави впечатление, намалел е и броя на върнатите от Специализирания наказателен съд дела. Може би прокурорите първо са се фокусирали да пишат по-качествено обвинителни актове - по-бавно, но по-качествено. Това не означава, че тези дела не са при тях и те няма да ги внесат в съда. Просто ще ги внесат по-бавно, за сметка на това да им се връщат по-рядко. Това е едното от обясненията ми. Другото е, че когато едно дело се прекрати съдебното производство и се върне, то може да се върне два пъти. Това е друго чисто статистическо обяснение за намалелия брой ОХ. Относно обаче казаното от Вас: 4 ОХ-та по Глава „Първа“ - да, така е. Малък брой. По 280 - не знам. Аз, напоследък все по-често виждам

такива дела, които постъпват, но останалия брой, и то основно, са дела по чл. 321, което е основната ни специализация. Така че, да, тези дела... Но, все пак не забравяйте нещо друго, че Глава „Първа“ премина на наша подсъдност преди малко повече от година. Някои от тези дела се гледат и по окръжните съдилища. Слава Богу, няма много такива дела, защото те са свързани с много тежки последствия. Но, ето, да речем едно такова дело, което е в Сарафово, само докато се даде ход, понеже там и пострадалите са от Израел, само за да се даде ход, се провеждат няколко съдебни заседания и то с часове, преди да се даде ход още. Наистина, погледа отвътре е малко по-различен и затова аз приветствам Вашата идея за дискусия със съдиите от тези съдилища, за да придобиете реална представа какво правят те в работата си по тези дела. И според мен в никакъв случай тя не бива да бъде омаловажавана или въпреки по-малкия брой разглеждани дела, да бъде negliжирана кадровата и материалната обезпеченост на съда, защото от това могат да произтекат доста тежки последствия в наказателната политика на държавата, от гледна точка, пак казвам, предметната подсъдност на съда.

ЛОЗАН ПАНОВ: Само едно уточнение преди това, провокирано донякъде от темата свързана с тероризъм. Малко по-конкретно по отношение на този терористичен акт, който беше на летището в Сарафово, имате ли малко по-конкретна информация кога е постъпило делото, колко заседания са проведени, даден ли е ход на делото? Само ако имате такава информация. Мисля, че въпросът е важен, защото това е случай, който до този момент не е съществувал в България. Имате ли представа и ако имате, малко по-детайлно да ни кажете факти и обстоятелства във връзка с този случай? Ако имате, разбира се.

ГЕОРГИ УШЕВ: С точни дати едва ли ще мога, но така най-общо, имам представа. Миналата година беше внесен обвинителния акт, може би лятото мисля. Там пострадалите лица са граждани на държавата Израел, наследници на починалите, повечето. На делото все още не е даден ход именно поради това, че е много сложно. Те не са малко на брой тези лица и е много сложно осигуряването. Пак въпросът за формализма, г-н Калпакчиев, който миналия път коментирахме - осигуряване на всички пострадали, на възможност да бъдат конституирани като частни обвинители и граждански ищци. То е трудно при такъв брой да ги призовем в нашата държава, а представете си колко е трудно те да бъдат призвани от Израел. Да им бъде осигурена възможност да дойдат и евентуално да упълномощят защитници, които да участват в наказателния процес. Съответно имаше иск за конституиране на граждански ответник, мисля на „Хизбула“. Имаше произнасяне по тези искове, имаше съгласуване на съдебния състав със защитници на част от пострадалите, така че делото е отлагано няколко пъти, но по него е извършена работа, по осигуряване възможност на все повече и повече пострадали да се конституират в процеса. Имаше идея сега, на годишнината от атентата, да има изнесено заседание в Бургас, защото всички тези лица щяха да са там или по-голяма част от тях, но то не се проведе, поради причини, които сега не мога да кажа какви. Така че по делото се работи, но не е даден ход. Няколко пъти се отлага поради тези причини.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Карагъзова, заповядайте.

ГАЛИНА КАРАГЪЗОВА: Благодаря Ви.

Колега Ушев, категорично искам да опровергая, ако с въпросите си с г-н Калпакчиев сме създали някакво дори и далечно съмнение, че ние омаловажаваме труда на колегите. Напротив! Става дума за една принципна дискусия, строго експертно. Затова казвам, че

колегите магистрати трябва да са първите участници в нея, за ролята и мястото на специализираното наказателно правосъдие. В никакъв случай не става дума за каквото и да е подценяване или омаловажаване на труда на колегите. Много дебело и ясно искам да го заявя.

ГЕОРГИ УШЕВ: Добре, благодаря!

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Георгиева, заповядайте.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Колега Ушев, аз съм идвала много пъти в сградата на Специализирания съд, включително и в съда, който Вие сте управлявали и съм виждала всъщност от тази огромна сграда, която гражданите си мислят, че обитават специализираните институции, каква част от нея използвате и при какви условия работите. Виждала съм архива, деловодствата и натрупаните по коридорите множество дела. Бих искала първият ми въпрос да бъде свързан със сградата и да ни кажете как Вие, ако станете председател на Апелативния специализиран съд, смятате да подпомогнете решаването на сградния проблем? Това е първият ми въпрос. Вторият ми въпрос е следния. Тъй като имаме представа от работата на Апелативния специализиран наказателен съд по повод на атестации, които съм правила като член на комисията във връзка с проверки, които Инспекторатът е извършвал, и все пак да не забравяме, че сме провеждали вече веднъж тази процедура по избор на председател, сега сме във втората процедура. Присъствала съм и на едно отчето събрание за Апелативния специализиран наказателен съд, което беше проведено преди първоинстанционния съд, оглавяван от Вас, да си проведе отчетното събрание. Аз бях много очудена какъв е механизмът на действие ... Но въпросът ми е следния: за мен е ясно, че има много сериозни проблеми в Апелативния специализиран наказателен съд -

кой според Вас е най-съществения и как Вие възнамерявате да го решите?

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Ще използвам възможността във връзка с темата за сградата да подкрепя думите на г-жа Георгиева, тъй като наистина голямата сграда, която всички виждаме минавайки покрай ул. „Черковна“ всъщност не се обитава единствено и само от специализираните съдилища. Този въпрос беше поставен още януари месец, когато г-н Ушев защити своята концепция пред нас, за председател на Специализирания наказателен съд. Нещо повече, може би преди около два месеца имахме с него разговор в Съдебната палата във връзка с писмо, което той отправи и към мен и към Висшия съдебен съвет, с оглед новите правомощия и преминаването на стопанисването от изпълнителната власт към съдебната власт. Точно в този смисъл беше въпросът, който адресирахме към Пленума на ВСС, така че въпросът със сградния фонд е тема, която касае много съдебни институции, в голяма степен той засяга и Специализирания наказателен съд, с оглед неговата натовареност и необходимостта от осигуряване на нормални условия на труд за магистратите, включително с подsigуряване на необходимия брой съдебни зали. Нещо, което с г-н Ушев сме коментирали.

А в контекста на казаното от г-жа Карагьозова, в никакъв случай не мисля, че е прозвучало в такъв смисъл изказването за омаловажаване на техния труд - напротив. Спомням си, когато тук беше г-жа Кьовеши, с тях направихме среща, защото материята, която се разглежда е сходна, и благодаря на г-н Ушев, който участва в организирането на тази среща, тъй като в този момент беше в отпуск председателят на Апелативния специализиран наказателен съд.

Тежестта, в общи линии, се стовари върху г-н Ушев, за което още веднъж му благодаря.

Все пак, още веднъж за сградния фонд, г-н Ушев. Заповядайте.

ГЕОРГИ УШЕВ: Аз много се радвам, че г-жа Карагъзова и г-н Панов.... Всъщност не съм имал предвид, че Вие конкретно оценявате работата, казвам го съвсем общо и много се радвам, и съм убеден в това, и днес от моето изявление, че си давате сметка за тежестта на тези дела.

За сградата. Вие сами сте наясно, че основният орган, на който в момента е възложено стопанисването на съдебните сгради, това е Висшият съдебен съвет. Така че аз ще се надявам на вашата помощ в две насоки. Първо, или намирането на нова сграда на Специализирания наказателен съд, тъй като ако тези законодателни промени станат факт, той ще трябва да се разшири и като кадри, и като помещения. Като помещения и в момента проблемът е доста наболял, във всяко едно отношение имаме нужда от нови помещения. Да не повтарям пак: архив, деловодства, помещения за веществени доказателства, секретно деловодство, кабинети на съдии. Няма нещо, от което да нямаме нужда. Другият възможен вариант е, от тази сграда, по някакъв начин да бъде съдействано от ВСС, да бъде една от институциите помещаващи се вътре - или ДИКСИ, или в края на крайщата прокуратурата, но ако не може да се осигури нова сграда, една от институциите трябва да бъде преместена, за да има вътре място за тези помещения, за нормалното функциониране на двете съдилища. Защото, за да се искат някакви резултати свързани с разглежданите от нас процеси, ни трябва съдебни зали, съдебни деловодства. Няма как без решаването на този проблем. А от моя страна ще бъде оказано пълно съдействие. В това отношение

действията на председателите на двете съдилища трябва да бъдат съгласувани, трябва да си помагат взаимно. Разбира се, при пълно спазване на тяхната независимост. Но на чисто административно ниво, те трябва да действат съгласувано. Винаги съм се ръководил в моята практика, а и в живота, по това да подам ръка, за да се реши някакъв проблем. Никога не съм търсил конфликт, конфронтация и ако съм го правил някога, е било на чисто принципна основа. Защото има неща, които не могат да се случват и не трябва да се случват. Така че от моя гледна точка - абсолютно съдействие, ако ми бъде гласувано доверие от вас за позицията „председател“ на Апелативния специализиран наказателен съд, по всеки един въпрос, свързан с кадровото и сградното обезпечаване на съда. В края на крайщата, аз много милея и за този съд, в който започнах от нулата.

Кой е най-същественият проблем в работата на Апелативния специализиран наказателен съд? - Ами, аз изтъкнах няколко, а кой е най-съществения, може би ще се спра на един. Всъщност най-същественият е това, че съдийският състав няма доверие в ръководството. Последва разделение и причината според мен беше дълго време, близо повече от пет години, неспазване на принципа за случайно разпределение на делата, от което последваха и някои скандали, известни публично. Сега няма смисъл да ги повтарям. Последваха и различни проверки, едната от които беше осъществена със съдействието на председателя на ВКС, който лично беше включен в комисията от ВКС, която провери този случай, която констатира този проблем, и която всъщност констатира, че не само по проверяваното дело, ами и други дела, няма някакъв принцип, по който са се разпределяли случайно. А освен това и на непълния състав - те са трима състава от по трима съдии и един с двама съдии, се констатира, че няма никакви обективни критерии, по които да се избира третия член.

А този непълнен състав е председателстван от председателя на съда и в него участва зам.-председателят. Третият член е по субективна преценка. Констатира се също от комисия във ВСС.

По производствата по чл. 64 и чл. 65 докладчикът се избира на случаен принцип, но той не влече след себе си състава, а се включват произволно други съдии от разглеждалите делата, по абсолютно субективна преценка. Между другото този проблем е поставян от съдиите от Апелативния специализиран наказателен съд още през 2013 г. Тогава не му се обърна внимание. Беше поставен на общото събрание, януари месец, при избора на председател. Вие сте запознати с него. Тогава г-жа Росенова, аз гледах тук нейното участие, каза „стават и грешки“. Да, наистина, стават грешки, но ако такива грешки се повтарят по ключови дела, вече в обществото и в самите съдии възниква съмнение, поражда се недоверие, няма как. Отделно, Инспекторатът към Висшия съдебен съвет провери цялостното разпределение на случаен принцип, мисля за няколко години, и има изнесен доклад, който е качен на сайта на Апелативния специализиран наказателен съд, мисля, че и на сайта на Инспектората го има. Приканвам ви да се запознаете с него. Там са описани подробно, не едно, множество констатирани нарушения при случайното разпределение, включително съставяне на ..., нека да не бъдем толкова силни в изказа, но изключване на съдии, без никакво основание, в разглеждане на делата, с неверни мотиви за изключването, с абсолютно противоречиви практики при разпределението на едни и същи дела. Той е много обемен. И то по ключови дела, по нашумели, публични процеси. За мен това нещо породило недоверие, това нещо породило разделение, също така и разбирането за непогрешимост в собствената теза, на изслушването на другия, различното отношение към съдиите. То оттам тръгва всичко, после и медийната политика,

проблемите между инстанциите. Аз затова ви казах и на Вашия въпрос за изключението. Аз никога не съм разбирал дори, тя тази норма съществува, борим се при нейните условия, няма проблем, на 169, но защо трябва да има такива ограничения, когато хората са подходящи и когато имат волята, желанието и са доказали, че могат да вършат работа? Ето давам ви пример - за председател на Върховния касационен съд може да бъде избран и съдия от районен съд, например. А за председател на Апелативния специализиран наказателен съд, ако приемем тази логика, не може да бъде избран председателят на Специализирания наказателен съд или съдия от него. Проблемите наистина там са много и се надявам с един разумен, балансиран и държавнически подход да бъдат решени.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Само един коментар и въпрос по последното, което казахте. И друг път сме коментирали тук за това дали когато става дума за определяне на въззивни състави, които не са постоянни, членовете се избират на случаен принцип. Знаете, че нито по Закона за съдебната власт, нито по друг нормативен ред съществува такова изискване. Съставът да е законен, такова е изискването на процесуалния закон и да няма съмнение, че той е избран от някой от страните или за конкретното дело интуито персоне. В такъв смисъл, защото Вие казахте, че това е един от проблемите, че няма правила за определяне на случаен принцип за членовете на състава, просто това исках да коментирате.

ГЕОРГИ УШЕВ: Г-н Калпакчиев, когато искаме да създадем доверие в обществото ние не трябва да оставяме съмнения в начина, по който е формиран съдебният състав, разглеждащ едно дело. И когато по първата инстанция, например, се изисква всеки един член на съдебния състав, включително и съдебните заседатели да бъдат избирани на случаен принцип, когато се изисква когато бъде

командирован съдия в Апелативния съд да бъде на случаен принцип, когато няма случаен принцип да има някакви ясни правила, които не оставят съмнения защо конкретният съдия е избран. Прочетете доклада и вижте как са изключвани съдии, те са изключвани от разпределението с мотив, че трябва да бъдат запазвани по същество. Тоест, те не са участвали и затова се пазят, а всъщност те са участвали в редица мерки, включително и със самия разпределящ. Това вече само по себе си създава недоверие, а ние не трябва да го допускаме. Това е моето виждане.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Други въпроси? Г-жо Найденова, заповядайте.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Благодаря Ви. Колега Ушев, въпросът ми беше провокиран от развилата се дискусия. Не исках да задавам друг, но. Говорихте надълго и нашироко и мисля, че на всички, които не са достатъчно добре запознати стана ясно за това с каква специфика се отличават делата, които в момента са подсъдни на Специализирания наказателен съд, какви трудности срещат съдиите в работата с тях, на какво психическо напрежение са подложени. И през призмата на всичко това, което казахте, въпреки че избегнахте детайлно да коментирате и въпроса с предвиждането на промяна на подсъдността и прехвърляне на специализираното правосъдие на така наречените „корупционни престъпления“, въпросът ми, все пак, е следния - доколко това напрежение, на което и в момента са подложени съдиите, както в Специализирания наказателен съд, който сам подчертахте, че е в пъти по-натоварен отколкото Апелативният специализиран наказателен съд, как възлагането те да разглеждат и така наречените „корупционни дела“ не спрямо всичките субекти, а спрямо определени субекти, така изброени в проекта за промяна в НПК, дали това няма в пъти да ги подложи на допълнително напрежение и при целия риск и от натиск,

дори не пряк, най-малкото обществен натиск, медиен натиск, в най-различните му форми, и дали това по някакъв начин няма да се отрази върху тяхното, най-общо ще го нарека, върху тяхната независимост и свободата да разглеждат тези не леки, също, производства, биха се очертали като не леки, с оглед обвиняемите, потенциално обвиняемите лица, които са такива от категорията на наречените лица, заемащи висши държавни длъжности дотолкова, доколкото приемаме, че ангажимент на всеки административен ръководител е да осигури спокойна обстановка за работа на съдиите, които работят.

И другото, което ми се иска да коментирате, разбира се Вие ще прецените дали да го направите, е така наречените „корупционни дела“, доколко те покриват изискванията на Конвенцията на ООН за борбата с корупцията. Всички сме наясно, че все още действащият Наказателен кодекс не е специфицирал кои са така наречените „корупционни дела“. Това, което поне в момента на мене ми е известно, чисто от гледна точка на статистиката, това е Единният каталог на корупционните престъпления, който е одобрен със заповед на главния прокурор, мисля, че беше 2014 г. или 2015 г., все още родната юриспруденция не е дала стриктна дефиниция по смисъла на българското право какво разбираме, че се включва в понятието „корупционни дела“. Дали това са всички престъпления, изброени в законопроекта, който все още е в парламента, макар и преминал на първо четене, или има и други престъпления, които са останали извън, или престъпления, на които не им е мястото в този пакет „корупционни дела“. Но най-същественото в моя въпрос е как това би се отразило върху състоянието, свободата, независимостта при упражняване на правораздавателната функция на съдиите, с оглед тази натовареност, която те и в момента имат. Тежки са делата, свързани с организирана престъпна дейност, особено тези, както подчертахте, с множество

обвиняеми лица, с разпростиране на тази дейност на територията на цялата страна, а може би и не само.

ГЕОРГИ УШЕВ: Много важни и сложни въпроси повдигнахте. Да, ще има допълнително напрежение. Няма как да няма. Аз съм работил в Софийски градски съд, където се разглеждат дела за престъпления срещу колеги /съдии и прокурори/, лица с имунитет. Най-малкото емоционалното напрежение е много по-голямо. Ще има напрежение, но ние в нашата работа сме длъжни да се справяме с напрежението. Това е първото условие, с което трябва да свикне някой или да го приеме, за да работи в този съд, защото по тези мега процеси се ангажира огромен финансов ресурс от самите подсъдими. Те се явяват с по няколко защитници. Явяват се, смея да твърдя, едни от най-добрите защитници в държавата. И ние съдиите сме подложени, наистина, в самото заседание, на огромно напрежение. /С. Найденова: Което би се, най-малкото, удвоило и с преминаване на корупционните престъпления./ Безспорно ще се увеличи напрежението. Това няма как да бъде отречено. /С. Найденова: А компенсаторни механизми виждате ли?/ Компенсаторните механизми са точно това, което призовавам и казвам, и моля да го, но вие го осъзнавате много добре, просто моля да го направите и вие, и членовете на бъдещия ВСС. Този съд трябва да бъде обезпечен кадрово. Като казвам кадрово, не само като брой съдии. Там трябва да бъдат привлечени добри кадри. А тези добри кадри трябва да бъдат привлечени със социални придобивки, с високи заплати, с различни възможности. Ние сме изправени на практика, доколкото съществува такава, срещу организираната престъпност в държавата. Ние стоим срещу тях в съдебните зали. Така че, ние сме много по-заstrasени от повечето ни колеги, които правораздават. Отделно, материалната база трябва да бъде много добра. Отделно, трябва точно това - броят дела да не е основният

критерий при оценяване работата на тези съдии. Защото тези дела генерират огромно психическо и физическо напрежение за решаването им. Трябва да имаме разбирането и подкрепата на цялата държава, включително и на Висшия съдебен съвет, в работата си, за да се превърне този проект в успешен. Няма как само ние съдиите, които работим там и тези, които ще дойдат, да го превърнем в успешен, каквото и да направим, без държавническа воля. Обезпечаване кадрово, обезпечаване финансово, обезпечаване материално. Аз лично винаги съм се стремял да създавам спокойна обстановка, да не изнервям, най-малкото, допълнително, да не създавам допълнително напрежение и интриги. Винаги съм решавал нещата в личен разговор, когато има неизяснени отношения между двама души, винаги и с двамата. Стремял съм се всичко да бъде нормално, спокойно, професионално и балансирано. А е много важно, с оглед предметната подсъдност на този съд, начело да застане човек, който притежава такива качества.

Вижте, аз не съм се опитвал да крия мнението си за един или друг законопроект. Действително, за себе си аз нямам еднозначен отговор добре ли е всички тези важни дела да бъдат концентрирани в един съд. Нямам еднозначен отговор. Има аргументи и в едната и в другата посока. Огромно предизвикателство е за мен, ако това бъде осъществено, този съд по някакъв начин да удовлетвори обществените очаквания за справедливост. Но това не променя нещата - удачен ли е този модел. Лично аз нямам еднозначен отговор, но ще направя всичко, каквото зависи от мен, да се превърне в удачен.

Дали това са всички корупционни престъпления, много е сложен въпросът. Опитвали сме се и когато по механизма за сътрудничество и оценка ни изискват делата за корупционни престъпления да работим по някаква схема. Беше спуснат и от Висшия

съдебен съвет, мисля, някакъв предмет, дела с конкретен предмет, които могат да съдържат корупция. Те са в много широк обхват, защото това са почти всички длъжностни престъпления. Това са подкупи в най-различни видове. Това могат да бъдат в действителност много престъпления, но вече включването на абсолютно всички престъпления, в които може да бъде открита корупция и прехвърлянето им на един съд, този модел ми се вижда прекален. В сегашната законодателна промяна е заложено определени категории лица и определени престъпления. Дали това са лицата, които заемат висши държавни длъжности, дали това са всички лица и дали това са всички корупционни престъпления, можем да си говори много. Лично аз не съм, нито ми е искано мнението за това, нито съм го давал. Но, като съдия и човек, който е поставен в определена ситуация, мога да кажа, че ще се опитам да направя всичко, каквото зависи от мен, при тези обстоятелства нещата да се случат добре за държавата, с разумен и държавнически подход, и балансиран към всички тези проблеми. Много добре си давам сметка какво следва оттук нататък при промяна на тази подсъдност, а и без нея постът е достатъчно тежък и смятам, че действително трябва да има държавнически и балансиран подход, и съдът да бъде подготвен професионално, още преди тези дела да пристигнат, защото доколкото знам има отлагателен срок, въпросът е дали той ще бъде достатъчен.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Колеги, почти два часа продължава процедурата по т. 1. Имаме да изслушаме още един кандидат. Има ли още въпроси към г-н Ушев? Няма въпроси. Искам да благодаря на г-н Ушев и да го помоля да изчака отвън.

ГЕОРГИ УШЕВ: И аз ви благодаря. /напуска залата/

ЛОЗАН ПАНОВ: Нека да поканим следващия кандидат в процедурата, а именно съдия Румяна Илиева.

/В залата влиза Румяна Илиева/

ЛОЗАН ПАНОВ: Съдия Илиева, Висшият съдебен съвет, Съдийската колегия разглежда първа точка от дневния ред, а именно избор на административен ръководител на Апелативния специализиран наказателен съд. Предоставям Ви възможност да запознаете нашите колеги с Вашата концепция, както и да отговорите на техните въпроси.

Заповядайте.

РУМЯНА ИЛИЕВА: Благодаря, г-н Председател. Уважаеми членове на Висшия съдебен съвет, разработила съм, в съответствие с изискванията на Закона за съдебната власт, концепция за насоките на управленска дейност на Апелативен специализиран наказателен съд, които ще следвам, ако получа вашето доверие. Публично съм я защитила пред пленарния състав на съда в хода на изслушването и дебатите при проведеното на 23 юни 2017 г. Общо събрание на съдиите, поради което я поддържам изцяло.

Уважаеми колеги, формираното у мен решение за участие в настоящата процедура по избор на административен ръководител-председател на Апелативен специализиран наказателен съд е мотивирано от осъзнатата необходимост за реформиране на този орган на съдебна власт чрез качествени промени в неговото администриране. В Апелативен специализиран наказателен съд работя от неговото създаване и встъпване в длъжност на 24 октомври 2011 г. Чувствам се професионално и емоционално ангажирана и свързана с хората от съда. Притежавам необходимата професионална компетентност, резултат на практикуването, вече 29 години, на юридическата професия, почти изцяло в органите на съдебната власт, 23 години, от които, като съдия на окръжно и апелативно ниво. Атестациите, които съм получавала за правораздавателната си дейност и безукорна професионална етика, са приключвали с най-висока оценка. Твърдя, че

познавам директно и отвътре процесите на функциониране на този нов за системата на българското наказателно правосъдие правораздавателен орган. Наясно съм, че за съдиите и за съдебната администрация е важно кой ще ги представлява и кой ще ги управлява.

От друга страна, се чувствам персонално съпричастна към създаденото положение - натрупани през годините проблеми, породено напрежение в съдийската общност, резултат от загубата на доверие към административния ръководител при упражняване на управленските му компетенции, създадени съмнения за коректно прилагане принципа на случайно разпределение на делата, за липса на обективност и прозрачност. Административният ръководител не успява да чуе и да отговори на посланията на съдиите, да предложи адекватни, своевременни и ефективни управленски действия, поради което и не може да бъде припознат от съдийската общност, като представител на целия колектив, като пръв между равни. Наложените порочни практики в управлението, установени по предвидения в закона ред, доведоха до привличане към дисциплинарна отговорност на магистрата от съда, както и окончателен акт на Инспектората към Висшия съдебен съвет с решение за внасяне на предложение за образуване на дисциплинарно производство и налагане на дисциплинарно наказание на и.ф. административен ръководител-председател на съда. Считаю, че с придобития сериозен и задълбочен юридически опит, притежаваните професионални и административни умения, бих допринесла за успешно преодоляване на така създадените проблеми.

Заявявам със самочувствие, че Апелативен специализиран наказателен съд разполага със собствен, вътрешен ресурс да се справи със създаденото напрежение за нормализиране отношенията в колектива. Както съдиите, така и съдебните служители, се познаваме много добре, което допринася за единството чрез възстановяване и

утвърждаване на диалога, чрез комуникация, чрез колегиалност и взаимно уважение, чрез сближаване на различните позиции при съхраняване на персоналното и професионално достойнство, а не чрез конфронтация и противопоставяне, колективът може да се обедини и консолидира. По този начин ще се постигне подобряване качеството на отношенията в този орган на съдебна власт, както и позитивна промяна във външния публичен образ на Апелативен специализиран наказателен съд, издигане на авторитета, повишаване доверието към него и към хората, които работят в него, както и към съдебната система, като цяло, подобряване на ефективността и бързината на правораздаване.

Уважаеми колеги, позволете ми да представя своето виждане, изложено в концентриран вид, основните приоритетни цели и насоки на дейност, които считам за необходими и към които бих насочила, ако получа вашето доверие, усилията на новия управленски екип, за отстояване независимостта на съда и подобряване качеството на правосъдието.

Отправна точка и цел на концепцията ми е гарантиране институционалната независимост на Апелативен специализиран наказателен съд чрез утвърждаване на нов модел на добро и отговорно управление посредством механизмите на професионално самоуправление от страна на съдиите. Акцент на управленската ми дейност, ако получа вашето доверие, ще бъде да стимулирам активността на Общото събрание на съдиите по всички въпроси, свързани с организацията и дейността на съда, както и тези, свързани с упражняване организационните правомощия на неговия председател. Този подход има за цел отчитане становището на съдиите при управление органа на съдебна власт и формирането на консенсуси за нужните промени.

От друга страна, води до създаването на ефективни организационни гаранции за прозрачността на процеса на управление, за създаване на ефективни механизми на контрол, за засилване отчетността на административния ръководител и на неговия заместник пред професионалната общност. Тази управленска цел ще реализирам чрез следните мерки.

На първо място. В съответствие с измененията в Закона за съдебната власт приемане на вътрешни правила за организацията дейността на Общото събрание. Приемане на правила за определяне натовареността на административния ръководител и на неговия заместник. Детайлизиране на групите дела в съответствие с изискванията на чл. 2 от Единната методика за приложение принципа на случайно разпределение на делата, както и в изпълнение на препоръките на Инспектората към Висшия съдебен съвет, съдържащи в акта за извършена проверка. Ще поставя на обсъждане необходимостта от усъвършенстване на правилата за регулиране индивидуалната натовареност чрез интегриране на системата за изчисляване натовареността на съдиите и системата за случайно разпределение на делата, с цел достигане на желаната равномерност. Упражняване от Общото събрание на контрол върху сročността на процеса и ускоряване на наказателното производство за недопускане забавено правосъдие, неразумно правосъдие, тангиращо с отказ от правосъдие. Задълбочено изучаване по раздели на доклада на Върховния касационен съд за дейността на двата съда, от тяхното създаване до края на 2015 г. Утвърждаване на устойчива и последователна правораздавателна практика чрез обобщаване и анализ на съдебната практика, както собствената такава, така и на подведомствения Специализиран наказателен съд по въпроси решавани неправилно и противоречиво чрез провеждане на регулярни общи събрания, като при

необходимост се търси активно и участието в професионалния дебат на съдии от Върховния касационен съд. Ако и след прилагането на този законов механизъм противоречивата съдебна практика между двата съда не може да бъде успешно преодоляна, следва да се сезира председателят на Върховния касационен съд за преценка необходимостта от инициране на тълкувателна дейност на върховната съдебна инстанция по наказателни дела. Регулярен анализ на причините за отменяване и изменяване на съдебните актове. Проследяване практиката на Европейския съд по правата на човека, както по дела, по които България е страна, така и ключови такива, с цел осъществяване на правосъдие в хармония с правото на Европейския съд и с правото по правата на човека, както и недопускане нарушения на Конвенцията по висящите наказателни производства. Утвърждаване практиката Общото събрание на съдиите да дава становище по тълкувателни дела в каквато насока е изричната констатация и препоръка на Върховния касационен съд в доклада за проверка от 2016 г. Планиране и регулярно провеждане на тематични проверки на дейността на Специализирания наказателен съд и оценка качеството на правораздаването. Ангажиране на Общото събрание на съдиите с въпросите на професионалната квалификация на съдиите и съдебната администрация с акцент върху интердисциплинарните обучения и получаване на допълнителни учения. Регулярно обсъждане от Общото събрание на съдиите на въпросите, свързани с щатното разписание на администрацията, с цел нейната оптимизация чрез съвместяване на дейности и взаимна заменяемост. Планиране и провеждане на съвместни събрания между съдиите и съдебната администрация с цел получаване на двупосочна връзка на надеждна вътрешно-организационна комуникация.

Акцент на управленската ми дейност, ако получа вашето доверие, ще бъде въвеждане и ускорено прилагане средствата на електронното правосъдие, което модернизира като променя начина на работа и на администриране на правосъдните институции в насока максимално засилване на тяхната прозрачност, на тяхната бързина, ефективност и облекчаване достъпа до правосъдие.

Систематична политика за превенция на корупцията, предотвратяване конфликта на интереси и укрепване на етичната регулация чрез следните мерки.

На първо място неотклонно прилагане на принципа за случайно електронно разпределение на делата, съобразно поредността на тяхното постъпване, документираност и прозрачност на процеса с цел невъзможност манипулирането на тази дейност.

На следващо място, публикуване в реално време на всички постановени съдебни актове, както и процесуални действия на страните, предприемане на съвременни мерки срещу корупционни действия с ангажиране становището на Комисията по професионална етика и Общото събрание на съдиите. Засилване прозрачността на правилата за конкурси на съдебната администрация. Утвърждаване ролята на Комисията по професионална етика и периодична отчетност пред Общото събрание. Разработване и поддържане на електронен публичен регистър на отводите ведно с мотивите към тях и оповестяването му на интернет страницата на съда.

Стратегическа цел на концепцията ми е утвърждаване доверието в Апелативен специализиран наказателен съд чрез ефективни институционални отношения и засилване диалога с гражданите. Развиване на ефективни работни отношения със звената и органите на съдебната власт на всички равнища - Висш съдебен съвет, Инспекторат към Висшия съдебен съвет, Върховен касационен съд,

Прокуратура, с отчитане на специфичното място, роля и дейност на всеки от тях. Утвърждаване на механизмите на взаимодействие със законодателната и изпълнителната власт при съблюдаване принципа за разделение на властите и зачитане независимостта на съдебната власт, като една от ценностите на модерното демократично общество и правовата държава, а именно участие в работни групи с представители на законодателна и изпълнителна власт по формиране на политика в областта на наказателното правосъдие; представяне на становища след съгласуване с общото събрание по законопроекти и подзаконови нормативни актове; осъществяване на активна комуникационна политика и засилване присъствието на Апелативен специализиран наказателен съд в медиите; повишаване обществото доверие в съда в неговата правораздавателна дейност, у неправителствените организации, професионалните организации и гражданското общество чрез усъвършенстване на механизмите за партньорство, сътрудничество, популяризиране работата на съда, така че обществото да разбере за реализираните успехи, както и получаването на адекватна обратна връзка от гражданското общество за удовлетвореността на гражданите, които са се обръщали към Апелативен специализиран наказателен съд.

Уважаеми колеги, в обобщение бих искала да заявя, че ясно осъзнавам очакванията за бързо подобряване състоянието на този орган на съдебна власт. Добре разбирам различните предизвикателства, свързани с работата, с които ще трябва да се справя бъдещият председател. Изразявам готовност, ако подкрепите кандидатурата ми за административен ръководител-председател на Апелативен специализиран наказателен съд да работя като мобилизирам компетентността и мотивацията на съдиите и на съдебната администрация да подкрепят реформата. Отговорността,

енергията и желанията на всеки от тях да влияе и участва в администрирането на съда за постигане на целите, заложи в концепцията. Ще стоя плътно до колегите си, защото произхождам от самите съдии. Ще поддържам всяко тяхно усилие и на целия колектив в насока утвърждаване облика на Апелативен специализиран наказателен съд като стабилна и авторитетна, модерна, ефективна и реално независима европейска правораздавателна институция, с уважение към приноса, професионализма и почтеността на всеки.

Уважаеми колеги, преди да приключа дължа да кажа, че днес е светла дата - 18 юли. Ден, в който целия български народ отбелязва 180 години от рождението на Апостола на българската свобода Васил Левски. Нека носим в сърцата си дълбоко преклонение пред личността и делото на тази национална светиня, и въплъщаваме в професионалното си ежедневие идеите му за професионална отдаденост и служене на народа, обществото и закона.

Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, съдия Илиева. Уважаеми колеги, имаме възможност да поставим въпроси на кандидата в тази процедура. Позволете ми да започна първи, както го направих и при изслушването на първия кандидат.

Моят въпрос е свързан с Вашата мотивация. Това е втора процедура за избор на председател на Апелативен специализиран наказателен съд. Вие участвахте и в първата процедура. Тогава събрахте малка подкрепа. Каква е Вашата мотивация да участвате сега отново в тази процедура, с оглед и на опита, който имате от предходната такава?

РУМЯНА ИЛИЕВА: Благодаря, г-н Председател, за зададения въпрос. Както съм посочила и в концепцията, изложих и в днешното си експозе, решението ми да участвам в настоящата

процедура за избор на административен ръководител-председател на Апелативен специализиран наказателен съд е мотивирано и обосновано от осъзната необходимост неизбежност за реформиране на този орган на съдебна власт именно по пътя на качествени промени на неговото администриране. Чрез утвърждаване на един нов модел на администриране, отворен за диалог.

От друга страна считам, че с оглед моя професионален опит, с оглед придобитите ми административни умения, като и.ф. административен ръководител на този орган на съдебна власт за времето на първоначално организационно и кадрово съзидане и материално-техническо обезпечаване на съда, познавам проблемите на този орган на съдебна власт директно и отвътре, поради което считам, че с подкрепата, с обединителната воля на съдиите биха могли успешно да се преодолеят съществуващите проблеми в неговото управление, да се постигне позитивна промяна във външния и публичен образ на съда с издигане на авторитета, повишаване на общественото доверие в него и към съдиите, които правораздават в него, за утвърждаването на Апелативен специализиран наказателен съд като правораздавателен орган със своето авторитетно място в системата на българската съдебна система.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Колеги, въпроси към съдия Илиева? Г-н Иванов, заповядайте.

КАМЕН ИВАНОВ: Г-жо Илиева, взимам повод от последните Ви думи, защото наистина това е втора процедура. Много от фактите и от обстоятелствата около провеждането на избора са известни, те бяха коментирани и в предходната процедура. Вашето становище сега е много по-ясно и много по-твърдо отколкото в предишната процедура. Вие изложихте ясно и отчетливо много проблеми, които констатирате в работата и в управлението, в администрирането, по-скоро, на

Апелативния специализиран наказателен съд. Какво конкретно, като становище, поведение или действие, сте предприели за прекратяване на тези практики, определени от Вас като недобри практики, които са снизили авторитета на тази съдебна инстанция?

Благодаря.

РУМЯНА ИЛИЕВА: Благодаря на съдия Иванов за поставения въпрос. Посочила съм в концепцията, заявих и днес в изложението си пред вас, че въпросът за повишаване общественото доверие в правораздавателната дейност на Апелативния специализиран наказателен съд е една от насоките, една от приоритетните цели на управленската ми концепция. Какво считам, че следва да се направи в тази насока? На първо място утвърждаване и засилване ролята на Общото събрание на съдиите при решаване на всички въпроси, свързани с организацията дейността на съда, както и с тези въпроси, свързани с упражняване на организационните, управленските компетенции на неговия ръководител. Всяко едно решение трябва да бъде резултат от формирана, след дебати, след обсъждане, след изслушване на различни становища и формиране на преобладаващо мнение, решение на неговия върховен орган Общото събрание на съдиите.

От друга страна, предвиждам много сериозна насока на управленската дейност, засилване на отговорността на административния ръководител и на неговия заместник пред Общото събрание на съдиите. Периодична отчетност на административния ръководител и на неговия заместник за изпълнение на задачите, заложили в управленската концепция.

От друга страна, подобряване качеството на правораздавателната дейност, след сериозни проблеми в тази насока, които са отчетени, които съществуват, такива проблеми има и в

първоинстанционния съд, именно задача, тежест е на по-горната, на въззивната съдебна инстанция усилено, последователно да работи за уеднаквяване на правораздавателната практика, за недопускане на противоречива съдебна практика, за нееднакво прилагане на закона от състава на двете съдилища. Има случаи когато, трябва да призная съвсем открито, уважаеми колеги, когато отделни съдебни състави на Апелативен специализиран наказателен съд имат различно виждане и различно прилагане по въпросите, свързани с процесуалното или материалното право. Именно загубата на диалог, липсата на доверие по между ни, липсата на доверие в административния ръководител и в неговата обединяваща роля, тази празнина, която съществува между съдиите и административния ръководител, така както тя е много удачно, много точно определена в становището на Консултативния съвет на европейските съдии от 2016 г. относно ролята на административния ръководител, не трябва да се допуска, трябва да има непрекъснат диалог, трябва да има непрекъснато дебатиране на проблемите, те трябва да бъдат поставяни открито, с увереност у всеки един съдия, че общото събрание е именно органът, където те трябва да се поставят за обсъждане и където, след изслушване на различни позиции, чрез полагане на усилия за тяхното сближаване, се стига до някакво преобладаващо общо становище. По този начин, като се нормализират отношенията вътре в колектива, ще се стигне до едно значително повишаване и на общественото доверие в този орган на съдебна власт. Аз твърдя, че в Апелативен специализиран наказателен съд работят съдии и съдебни служители, които са с много голям професионален опит, които ежедневно полагат усилия в насока усъвършенстване на своята професионална квалификация, с безупречна професионална етика, които удовлетворяват високите морални стандарти на етичност. Затова, ролята на административния

ръководител трябва да бъде именно обединяваща и в тази насока аз смятам да насоча управленските усилия и считам за необходимо да се положат усилия в тази насока от бъдещия управленски екип на съда.

ЛОЗАН ПАНОВ: Към това какво конкретно Вие до този момент във Вашата практика като съдия сте правили и ако не съм го разбрал правилно, нека аз да го задам въпроса конкретно - в качеството си на съдия тези въпроси поставени ли са на Общо събрание или коментирали ли сте ги ако има такива проблеми и те били ли са предмет на дискусия на Общо събрание. В този смисъл го разбрах въпроса и ако ми позволите така да го доразвия в тази посока. Благодаря ви.

РУМЯНА ИЛИЕВА: Благодаря, г-н председател. Аз съзнателно не дадох отговор в тази част на въпроса, поради липсата на проведени Общи събрания за периода. Може би преди няколко месеца когато с оглед задължителното провеждане на протеклата процедура за избор на административен ръководител трябваше задължително да се проведе Общо събрание. Тогава именно бяха поставени с изключителна острота, с изключителна смелост и нетърпимост управленски проблеми, които години наред бяха поставени, но липсваше свикан форум, на който те да получат гласност, на който те да бъдат дебатирани, поради това и професионалният дебат беше заглъхнал. Аз като председателстващ съдебен състав винаги съм се стремяла да постигам консенсус по принципни въпроси относно приложението на процесуалния и материалния закон, за мен винаги е било важно да се проследява практиката на Върховния касационен съд и конкретно по дела, които са минали касационна проверка. За мен винаги е било значимо да се съгласува правораздавателната практика между двете специализирани съдебни инстанции. Какво аз конкретно съм направила това е да осъществявам непрекъснат дебат с колегите

си и когато се свикат Общи събрания да се поставят тези въпроси, дотолкова доколкото досега, макар и поставени не са били вземани адекватни управленски мерки. Затова аз не мога да кажа, че е постигнато някакво успешно разрешаване, довело се е до натрупване с времето през годините на тези проблеми без адекватни управленски действия за тяхното своевременно и обективно дебатирание и преодоляване, разрешаване.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Г-жа Георгиева, след това г-н Калпакчиев.

Заповядайте, г-жо Георгиева!

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Аз ще Ви задам и на Вас същия въпрос, какъвто зададох на колежата Ушев - ако Ви гласуваме доверие и станете председател на Специализирания апелативен съд, Вие сте част от неговия колектив и може би най-добре знаете какви са проблемите в този съд, кой според Вас е най-неотложния проблем, най-наболелия и най-съществен, с който Вие бихте се заели с неговото разрешаване.

РУМЯНА ИЛИЕВА: Благодаря на съдия Георгиева за поставения въпрос. Действително аз преценявам като участник в процедурата за избор на административен ръководител изключителната важност на поставения въпрос в тази насока, съдия Георгиева има преки, непосредствени впечатления от функционирането както на Специализирания наказателен съд, така и от работата на Апелативния специализиран наказателен съд, убедена съм в това и смея да твърдя лично тя неколkokратно е посещавала сградата, има преки впечатления от начина на работа, не се е бояла да осъществи пряк разговор и контакт със съдиите и лично с мен е провеждала разговор затова аз благодаря за тази съпричастност и за това внимание и интерес на член на ВСС към проблемите на този съд.

Основна задача управленска, която стои пред новия управленски екип на Апелативен специализиран наказателен съд това е възстановяване на доверието в административния ръководител и в неговия заместник, подобряване на микроклимата, нормализиране на отношенията вътре в органа на съдебна власт, активно използване на механизмите на професионален дебат чрез регулярно провеждане на Общо събрание и по този начин утвърждаване на една устойчива и безпротиворечива съдебна практика последователна, както и издигане публичния облик на Апелативен специализиран наказателен съд, нарастване на общественото доверие в неговата пряка правораздавателна дейност. В тази насока аз смятам, че ние сме в дълг към обществото и съдиите трябва да бъдем по-отворени, за да обясняваме на обществото нашата работа, за да разясняваме спецификата на правораздавателната дейност. Убедена съм, че обществото като цяло е непознато с работата на съда. Ако ние проявим повече активност съвсем открито да разкажем за нашата работа, без да спестяваме и трудностите, и неудачите, но от друга страна като подчертаваме и реализираните успехи аз смятам, че по този начин ние бихме могли да направим по съпричастни, цялата общественост към работата на съда и по този начин безспорно ще се издигне и авторитета на този орган на съдебна власт и на съдебната система като цяло.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Други въпроси?

Г-жа Карагъзова.

ГАЛИНА КАРАГЪЗОВА: Благодаря Ви, г-жо Петкова. Колега Илиева, разписали сте една изключително пълноценна и подробна концепция с толкова много мерки, направи ми впечатление една от тях в контекста на възлагане на все по-голяма роля на Общото събрание, че възнамерявате да поставите въпроса и за обсъждане на необходимостта от съществуване на състави. Бихте ли ни казали малко

повече по тази мярка, която сте набелязали, нещо подобно на системата във ВКС в Наказателното отделение ли е или как изобщо възнамерявате да организирате работата ако все пак Общото събрание прецени, че това е наистина един удачен начин за решаване на непопълнеността на един от съставите.

РУМЯНА ИЛИЕВА: Благодаря, съдия Карагъзова за поставения въпрос. Действително сериозно затруднение във функционирането на съда поставя непълния четвърти съдебен състав, проблем, който е установен категорично в акта на Инспектората за ВСС от извършена проверка. Съобразно Вътрешните правила за прилагане на принципа за случайно разпределение на делата трябва да се въведе, аз смятам на първо място да подложат на преценка съществуващите Вътрешни правила за случайно разпределение на делата с ясен и изричен изчерпателен регламент на изключенията, защото няма пречка административния ръководител да разпише изключения от постановените общи правила ако те са утвърдени от Общото събрание. Затова за мен е много важно да се чуе становището на Общото събрание на съдиите, в резултат на което то да се обективира в решение на съответния административен ръководител. Вярно е, че в ЗСВ изрично е написано, че принципът за случайно разпределение на делата касае само определянето на докладчик по делото, но вярно е, че в сега съществуващите Вътрешни правила за случайно разпределение на делата е предвидено след изрични препоръки в тази насока от извършена проверка на екипа от съдии на Върховния касационен съд да се приемат незабавни мерки за решаване на въпроса за начина, по който трябва да се попълва непълния четвърти съдебен състав и в случаите за прилагане принципа за случайно определяне на цял съдебен състав когато липсва член от така сформирания пълни съдебни състави, било поради заболяване,

било поради отсъствие поради някаква друга причина, било поради наличие на основание за отвод. В тази насока са и констатациите на Инспектората, че при тези хипотези няма установени правила, а липсващите членове на съдебните състави се определят по субективна преценка на административния ръководител, което доведе до несъблюдаване на изискванията на Единната методика за приложение принципа на случайното разпределение на делата. В изпълнение на препоръките на Върховния касационен съд беше проведено Общо събрание на съдиите, на което беше взето решение до утвърждаването на специален софтуер на ВСС за определяне на принципа на случайното електронно разпределение на всички членове на съдебния състав да се прилага софтуера, който ВСС използва при определяне членовете на помощните атестационни комисии. Това решение съответно беше обективирано със заповед на председателя, на и.ф. председател на съда, то е публикувано и на страницата на съда. Беше поставен въпросът от някои от колегите за преценка удачността, необходимостта от съществуване на постоянни състави, защото принципа, който е залегнал сега в нашите Вътрешни правила за случайно разпределение на делата е, че когато се определи докладчик той влече след себе си и членовете на състава, към който той принадлежи. В случаите когато обаче този състав е непълен или по някаква причина за конкретно дело той не може да бъде пълен, взеха се решения как да се процедира в този начин, т.е. поставиха се усилия да се преодолее субективния подход при определянето на членове на съдебния състав в този случай, т.е. проведе се докрай принципа за случайно разпределение на делата със случайно определяне на докладчика, както и на членовете на съдебния състав. Предвиждам отново поставяне на вниманието на Общото събрание въпросът за удачността на съществуването на съдебни състави, тъй като този

въпрос не е приключен, той беше само поставен като необходим, той все още продължава да стои в дневния ред затова виждам необходимост новото административно ръководство да го постави отново на вниманието на Общото събрание, внимателно да анализира позитивите и негативите за едно или друго решение, да изслуша становището на всеки един от съдиите, тъй като ние сме не многоброен съдебен състав и след формиране на консенсус, съобразно принципа на висшегласие да се реши дали трябва все пак, дали е оправдано съществуването на съдебни състави или трябва да се прилага принципа на случайно разпределение, определяне на докладчик и съобразно софтуера, който и към настоящия момент ние ползваме да се определят и останалите двама члена на съдебния състав, но аз застъпвам категоричната позиция, че принципа за случайно разпределение на делата е една от гаранциите за обективност, за прозрачност в работата на съда и той трябва да се прилага неотклонно, последователно и документирано, за да може обществото да е наясно, даже в случаите когато се касае за определяне на съдия-докладчик и за членове на съдебен състав по дела с особена чувствителност, с високо ниво на обществен интерес, това да се извършва публично в присъствието на медии, на представители на медиите, за да бъде отстранено, преодоляно всякакво съмнение за евентуална манипулация, недобросъвестност и непоследователност в приложението на този принцип, който е водещ в дейността, за организация дейността на съдебните органи в страната.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Г-жа Найденова.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Благодаря. Колега Илиева, видно от Вашата концепция, от началото на Вашето изложение, от отговора, който дадохте на предходните въпроси става ясно, че Вашето виждане за административният ръководител, това е моята оценка, която сега ще

споделя с Вас и с останалите членове на Колегията, е да бъде комуникатор в рамките на колектива на съдии и съдебни служители в съда и комуникатор като посредник между съда и външните институции, така че да постигнете добро взаимодействие. В тази насока аз оценявам изключително положително заложените във Вашата концепция много детайлни мерки, които сте набелязали като на първо място сте поставили значението и ролята на Общото събрание с всички въпроси, изчерпателно изброени, които смятате да поставите, така че да гарантирате, ако Ви бъде гласувано такова доверие, както вътрешната организация на работата, така и уеднаквяване на съдебната практика, така и постигане взаимодействие между съдиите от Апелативния специализиран наказателен съд и тези от първоинстанционния.

Вторият акцент, който сте поставили е свързан с публичния образ и доверието към Апелативния специализиран наказателен съд като институция. Следва да отбележа нещо, което на мен лично ми направи впечатление, то може би е част от Вашето виждане, което съм сигурна, че ще има положителен ефект и поддържане на англо-езична версия на сайта на съда, за да може и лица, които не владеят български език или институции, които проявяват интерес да получават такава информация и в контекста обаче на дискусиата, която се е развила и по време на Общото събрание, на което заедно и с другия кандидат, колежата Ушев сте били изслушани, Ви е бил поставен въпрос, този въпрос зададох и на другия кандидат, ще го задам и на Вас - какво е Вашето становище във връзка с предвижданата промяна на подсъдността и прехвърляне в подсъдност на Специализирания съд на т.нар. "корупционни дела", с оглед на субекта, длъжностното качество на определена категория лица в случай, че спрямо тях бъдат повдигнати обвинения и през призмата на обезпечаване с капацитет на

този съд, и през призмата на това, че и в момента съдиите в специализираното наказателно правосъдие, както първоинстанционния, така и апелативния работят в условия на голямо натоварване, делата немалка част от тях са с голяма фактическа и правна сложност, с психическо натоварване, не само с оглед продължителността на тяхното разглеждане, но и с оглед и други съпътстващи тежести на тези дела. Молбата ми да е направите някакъв коментар как това би се отразило не само на изискване на щатната численост на съдиите, но смятате ли, че тази законодателна инициатива е достатъчно обезпечена, въпреки възможността за отлагане нейното въвеждане и с материален ресурс, и с финансов ресурс, и с човешки ресурс, така че да може да осигури независимост на съдиите при осъществяване на правораздавателната дейност. Да, всички ние знаем, които сме правораздавали, били сме съдии и част от нас ще се върнат в съда, че съдията трябва да е много по-устойчив при осъществяване на правораздавателната си дейност, но факт е, че както законодателя, така и ВСС следва да осигури и нормални условия за осъществяване на тази дейност, така че тя да бъде обективна, независима, пълноценна, за да изпълни основната цел - едно справедливо правораздаване. Подтекстът на въпроса ми е - необходимо ли е, нужно ли е свръхмного да натоварваме съдиите, при условие, че не сме им обезпечили предпоставките правосъдието да бъде независимо и ефективно във всичките му негови аспекти, защото независимостта освен, че е израз на вътрешно състояние на съдията, подчинено на облягане на закона, то зависи от другите съпътстващи ресурси, с които той правораздава. Ако той е притиснат от времето, ако той е притиснат от недостига на съдебни зали, ако той е подложен на неимоверно психическо натоварване законодателят и органа, който организира неговата работа трябва да създаде необходимите компенсаторни механизми, така че да

му осигури и нормално работно натоварване, и спокойна обстановка за работа. Просто да коментирате цялата тази идея с прехвърляне компетентност по отношение на т.нар. "корупционни престъпления" към Специализирания наказателен съд и как виждате, че това би се отразило върху работата на съдиите не само от гледна точка на обезпечаване с нужния брой съдии и съдебни служители, но пък в цялостния контекст на осигуряване на независимост на правораздаването по тези особени тежки дела, които ще се добавят към тежестта на делата, свързана с организираната престъпна дейност.

РУМЯНА ИЛИЕВА: Благодаря на съдия Найденова за поставения въпрос, за оценката, която тя дава като представител на ВСС за високото работно натоварване, при което осъществяват правораздавателната си дейност специализираните наказателни институции. Да, това е факт, но факт е, че по делата, които са на производство в Специализирания и в Апелативния специализиран наказателен съд са привлечени към наказателна отговорност голям брой лица, по едни от най-тежките състави в специалната част на Наказателния кодекс. Факт е, че страни в производството са много по-многобройни от типичното протичане на наказателното производство, касае се за усложненост по отношение на лицата, по отношение на престъпните деяния. Факт е, че с оглед осъществената продължителност във времето на престъпните сдружения, с оглед техния териториален обхват в много случаи и извън пределите на страната, в чужбина, с оглед и екстериториалност на престъпната дейтелност, неизбежно е в рамките на наказателното производство да се прилагат и инструментите на международно-правно сътрудничество по наказателни дела. Това обективно води до усложняване и до по-голяма продължителност на процеса. В много случаи въпреки положените организационни усилия от съдебните състави, поради

недобросъвестно упражняване на процесуални права от страна на участниците в наказателното производство, също се стига до по-голяма продължителност. Аз смятам, че разширяването на материалната компетентност на Апелативния и на Специализирания наказателен съд ще постави неминуемо изискването за още по-висока квалификация, специализация и повишаване на професионалните познания, както в областта на българското материално и процесуално право, така също и в областта на европейското и международното материално и процесуално право. Това е много важно и съм съгласна, че в тази насока трябва да се работи действително, за да се обезпечи една правораздавателна дейност на високо ниво. В своята правораздавателна дейност ние като съдии се подчиняваме единствено на закона и сме длъжни да обезпечим върховенството на закона, защото това е една от гаранциите за справедлив процес, право, което е признато и гарантирано и в Европейската конвенция за правата на човека и европейските съдии. Така че съм съгласна, че в тежест на административния ръководител е да осъзнае необходимостта както от подобряване на материалните условия, които се осъществяват от правосъдието като една от предпоставките, както Вие заявихте, за осъществяване на добра правораздавателна дейност, за кадровото обезпечаване на съответния орган на съдебна власт. Аз споменах, както и съдия Карагъзова постави този въпрос, че непълния четвърти съдебен състав поставя затруднения в нормалното функциониране на Апелативен специализиран наказателен съд. Това е проблем, който е установен и от акта, окончателния акт на Инспектората към ВСС и аз като административен ръководител ако получа вашето доверие намирам за необходимо да бъде поставен с цялата му сериозност, като задължително необходим, с оглед преодоляване на негативизма в управлението и съответните затруднения в нормалното функциониране

на органа на съдебна власт. За да запази, да се съхрани, да повиши доверието в органа на съдебна власт в тежест на административния ръководител, на административното ръководство е да полага последователни управленски усилия за гарантиране независимостта на органа на съдебна власт, както на Апелативен специализиран наказателен съд като съдебен орган, така и на всеки един от съдиите, които правораздават в този съд, с оглед променената материална компетентност, разширения обхват на делата, да осъществява правораздавателната си дейност без всякаква обвързаност от политическо въздействие и вмешателство, правораздавателната дейност да бъде освободена от всякакви влияния директни и индиректни, както от представители на законодателната и изпълнителната власт, така и от авторитети вътре в съдебната система по силата на някакво йерархично въздействие, така че всички съдии от Апелативния специализиран наказателен съд при упражняване на правораздавателната си дейност, при осъществяване на своята оценъчна дейност при постановяването на съдебните актове да се подчиняват единствено и само на своето вътрешно съдийско убеждение, което бъде изградено на събраните по предвидения в процесуалния закон ред доказателства и неповлияно от какъвто и да е било фактор външен или вътрешен за системата. В тази насока съм съгласна с Вашето виждане, че трябва да се полагат управленски усилия, да, за създаването на добри условия за работа на този орган на съдебна власт, категорично ние трябва да признаем, че е необходима квалификация на съдиите в насока новата подсъдност, която евентуално би се включила в правораздавателната власт и полагане, провеждане на една последователна политика, така че от административния ръководител и от неговия заместник, от управленския екип за гарантиране, за отстояване институционалната

независимост на Апелативен специализиран наказателен съд, така щото обществото да има доверие, че делата се разглеждат и закона се прилага еднакво и точно спрямо всички, без значение за евентуалната обвързаност с управленска сила, с политическа партия, с някакви обществени авторитети, а единствено и само въз основа на доказателствата по делото и една неповлияна от фактори, опорочаващи законосъобразността на оценъчната дейност процес.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Други въпроси?

Г-н Калпакчиев, г-жа Георгиева след това.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Само да допълня въпроса на г-жа Найденова - ясно е, че ние като съдии сме длъжни да изпълняваме закона, такъв какъвто е. Просто с едно изречение коментар - смятате ли, че мотивите, които са публични в законопроекта за изменение на НПК предвиждащ прехвърляне на подсъдност от Софийска градска в Специализирания наказателен съд са убедителни. Аз смятам, че не са убедителни, просто няма такива сериозни мотиви, няма емпирично изследване. В такъв смисъл кажете Вашия коментар, аз смятам, че то е допустим в рамките на една професионална дискусия, не става дума да отнемаме правомощията на една или друга власт.

Втори въпрос - коментирайте, предполагам сте запозната с данните за натовареността на Специализирания наказателен съд и как ще коментирате големия брой увеличен в последните две години повече от три пъти на исканията по Закона за специалните разузнавателни средства и по Закона за електронните съобщения. Те в момента са около над 3500, при положение, че преди една година са били към 1000 и по-малко дори. Освен това коментирайте от общия характер дела, които постъпват в съда, те също намаляват в последните три години с около 40 % в Специализирания наказателен

съд, големият процент върнати дела на прокуратурата - от 127 - 33 върнати, големият брой споразумения. Коментирайте ниската натовареност на Апелативен специализиран наказателен съд. Тя е трайно ниска през последните шест години, в рамките на около за миналата година 2,98 дела за разглеждане, 2,77 дела свършени. И коментирайте предложението или по-скоро възможността дискусийна апелативното обжалване на актовете на Специализирания наказателен съд, а и на военния, на гореинстанционните военни съдилища да мине към общите съдилища, така както касационното обжалване е пред общите съдилища.

РУМЯНА ИЛИЕВА: Благодаря, съдия Калпакчиев. Поставете ми комплекс от въпроси, постарах се добросъвестно да ги запиша.../намесва се Калин Калпакчиев - те са обемни, с по едно изречение, ако имате коментар/

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Може ли само да допълня въпроса на колежата Калпакчиев. Искам само да допълня въпросът на колежата Калпакчиев - а не смятате, че във Върховния касационен съд трябва да има специализирана колежия, която да разглежда касационното обжалване на специализираните съдилища и военните съдилища.

РУМЯНА ИЛИЕВА: Ако позволите да започна в обратна последователност. От Вашият въпрос, който Вие ми зададохте във връзка с обособяване на специална колежия във Върховния касационен съд, която да се занимава, да осъществява касационен контрол върху актове, постановени от Апелативен специализиран наказателен съд. За военните ще се въздържа, тъй като нямам компетенции по въпроса за военното правосъдие, но що се касае до производствата от Апелативен специализиран наказателен съд моето лично становище е, че не е необходимо формирането на такава отделна, нарочна колежия, която да се занимава единствено и само с решенията, постановени от

Апелативния специализиран наказателен съд и ще ви кажа моят контра-аргумент е в това, че Апелативния специализиран наказателен съд правораздава по общите правила, предвидени в общия процесуален закон и неговите актове подлежат на касационен контрол от Върховния касационен съд, така че според мен във формирането на специална колегия или отделение във Върховния касационен съд, т.е. отделение в Наказателната колегия би поставило и под съмнение, по-скоро би наклонило везните към съществуващия дебат и скептицизъм относно извънредност или не на Специализирания наказателен съд, в каквато насока беше и становището по конституционно дело 6/2011 г., че специализираните съдилища правораздават по общите материални и процесуални закони, и съдиите в тях се назначават по общия ред, предвиден за всички магистрати.

Относно броят на върнатите дела от Специализирания наказателен съд, високият брой върнати дела. Да, това е обективен факт. Ние трябва да го признаем, защото той е установен по предвидения в закона ред в обстойния и изключително аналитичен доклад, подробен доклад на Върховния касационен съд, проведен от екип съдии от ВКС по различни раздели на правораздавателната дейност на Специализиран наказателен съд. Между впрочем преди години беше извършена изрична проверка в насока броят на върнати и прекратени дела, и осъществения по отношение на тях инстанционен контрол от Апелативен специализиран наказателен съд. Действително процентът е висок, може би чисто аритметично и статистически това е резултат от невисокия брой дела, защото при по-ниския абсолютен брой дела естествено, че там процента действително варира много тежка и относителната тежест и стойност на всяко едно дело чисто аритметически е много по-висока, но при тази извършена проверка на абсолютно всички разпореждания или било определения, както и

актовете на въззивния нему Апелативен специализиран наказателен съд. Върховният касационен съд не установи нарушение на процесуалните правила, нарушения на закона. Смятам, че това е инструментариум, който трябва да се прилага, защото той е изискване за успешното стартиране на един наказателен процес и моето виждане е, че колкото на по-ранен етап се установят и съответно се положат процесуални усилия за отстраняването, за преодоляването на процесуалните нарушения, толкова в по-пълна степен би се гарантирало и съкращаване на общата продължителност на наказателното производство и неговото развитие и приключване в разумен срок. С новите промени в НПК ще си позволя само да кажа, че се предвижда и разпоредителното заседание, което ще доведе по мое виждане до още по-голямо ускоряване на наказателното производство и до невъзможността, до преклудиране на възможността за релевиране на процесуални нарушения на по-късен стадии от развитие на наказателния процес. Тогава вероятно статистиката може би ще бъде по-различна, но това е въпрос първо на законодателно решение, второ на влизането в сила на закона и на един анализ на трайност, на тенденциите дали действително това е едно удачно законодателно решение. Да, споразумения са висок процент на делата, които приключват в Специализирания наказателен съд със споразумение, моето лично професионално отношение е изключително положително към този институт, аз смятам, че той трябва да се прилага в нашата правораздавателна дейност, защото той гарантира бързина на наказателното производство, една окончателност на постановения съдебен акт, гарантира добро правосъдие, защото решава въпроса с виновността, с наказанието на извършителите на престъпни деяния, от друга страна дава възможност и за своевременно решаване на въпроса за гарантиране и обезпечаване, обезщетяване правата на жертвите от

престъпления, на пострадалите лица. Смятам, че този инструментариум трябва да се прилага и в бъдеще в правораздавателната дейност, разбира се при стриктно прилагане на процесуалните изисквания, на условията, предвидени в процесуалния закон за осъществяването на тази специална законова процедура.

В отчетният доклад на Специализирания наказателен съд е отразено нарастване броят на делата във връзка с даване на разрешение за използване на специални разузнавателни средства. Съгласна съм с твърденията на колегата Калпакчиев, че този процент чувствително е нараснал в последната година, стигнал е до наистина много високи нива. Това е едно от мотивите на ВАС като върховен административен орган на съдебната власт да уважат искането на председателя на Специализирания наказателен съд за увеличаване щата с още една бройка за заместник-председател на Специализирания наказателен съд, защото реалното положение е такова, че е огромен обема на натоварване на лицата, компетентни по закон да се произнасят във връзка с образуванията производства. Знаем, че произнасянето става с изричен съдебен акт, това става след преценка на обосноваването на заявеното искане, чрез запознаване с приложените към него данни към този момент, затова действително е огромен обема на работното натоварване на колегите от Специализирания наказателен съд, на председателя и двамата негови заместници, които осъществяват тази дейност по издаване на разрешения и по контрол на законосъобразност на тези искания. Каква е моята лична оценка за това. Моето обяснение е, че това е последица от променената разширена компетентност на Специализирания наказателен съд по силата за измененията на НПК, брой 42 от 2015 г. и включване, да, но се касае, вярно, че не е висок броят на делата, но се касае за много разрешения, които се дават и по необразуване. Ние

знаем, че това е изключително чувствителна дейност, която предполага много професионален подход, която предполага много дълъг подход на работа на съответните служби и в тежест на компетентните органи е да гарантират спокойното, законосъобразно осъществяване на тяхната дейност. Аз считам, че делата по глава 1-ва от особената част на Наказателния кодекс, включително и по делата за тероризъм ние сме длъжни да създадем, да обезпечим законовите гаранции и съответните служби да осъществяват дейност, така че действително да се съберат в необходимото време годни доказателства за образуване и за успешно приключване на наказателни производства. Вярно е, че към настоящият момент техния брой в Специализирания наказателен съд е невисок, в Апелативния специализиран наказателен съд имаме само едно производство във връзка с решение по чл. 108, ал. 1 от НК, но смятам от друга страна, че съдебния контрол върху тази дейност на съответните държавни органи трябва да бъде много внимателен, трябва да бъде много прецизен, защото трябва да се търси винаги един разумен баланс между необходимостта от една много сериозна превантивна дейност за предотвратяване на съответни терористични актове от съответните служби, както и гарантиране на съответните индивидуални права на лицата.

Виждам, че съм си записала въпроса на съдия Калпакчиев във връзка с натовареността. Да, вярно е това, което Вие излагате като статистически данни. Натовареността по брой дела за решаване за 2016 г. е 2,98 на АСНС. Вярно е, че тя е по-ниска от средната такава на другите апелативни съдилища, но ние трябва да отчетем, че анализите и статистическите данни по отношение дейността на другите апелативни съдилища са обобщени. Другите апелативни съдилища задължително имат и гражданско, и търговско отделение. Така че тези отчети не са напълно обективни, не са съвсем прецизни. Затова

смятам, че ако се направи една съпоставка с броя решени дела именно от наказателните отделения на другите апелативни съдилища, може би тогава данните ще бъдат по-различни. Аз не мога да кажа какви са, защото на мен не са ми известни, но от данните такива, каквито се изложени, тъй като няма задължението изготвянето на годишните отчетни доклади за информация в тази насока. От друга страна, в никакъв случай не трябва да се омаловажава спецификата на правораздавателната дейност на специализираните наказателни институции и това е добре ясно, че според мен е много опасно, ако се поставя изискването за висока производителност на производствата и тя в никакъв случай не означава качество на правораздавателната дейност.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Георгиева, след това г-жа Кузманова.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Колежке, имам два въпроса към Вас. Първият ми въпрос е какъв ще бъде Вашият подход в избор на заместник, защото, както казахте, вие сте малък колектив, така както чета протокола от Общото събрание, виждам някои особености, които може би са специфични за този съд.

И вторият ми въпрос е следният. Какво е Вашето становище за работата на Специализирания наказателен съд, ръководен до този момент от съдията Ушев. Може би е мой пропуск, но нямам спомен Апелативният съд да е правил проверки на Специализирания съд.

РУМЯНА ИЛИЕВА: Благодаря. Аз ще си позволя да направя корекция на въпроса на съдия Георгиева. Извършвани са такива проверки, извършвани са периодически проверки по различни теми. Аз лично съм имала в изпълнение заповед на председателя на Апелативния специализиран наказателен съд съм извършвала проверка за определен времеви периоди за всички дела, които са разгледани от АСНС и то именно в насока спазване на процесуалните

срокове за образуване, за движение и за приключване на наказателните производства. Имам поглед, да. Относно спазването на процесуалните срокове, моето становище аз съм го заявила в доклада, който съм изготвила в изпълнение на възложената ми задача, ясно ми е от съдиите от АСНС, че са запознати с този доклад. Моето становище беше за липса на системни нарушения на процесуалните правила, касаещи образуването, движението и решаването на делата в Специализирания наказателен съд. Вярно е, че производствата са тежки. Вярно е, че самите заседания там протичат много продължително във времето, защото участват много на брой лица, защото трябва да се изслушат техните становища, трябва да се обсъдят техните доводи. Вярно е, че дори частните наказателни производства във връзка с вземане на мярка за неотклонение „Задържане под стража“ или „Домашен арест“, както и ... наказателни частни производства с този предмет протичат много продължително във времето и изискват една изключително задълбочена, детайлна подготовка и запознаване с целия доказателствен материал, защото не са рядко случаите и това е задължение на съдебната инстанция да се произнесе относно липсата или наличие на обосноваване на подозрението относно авторството на вменените на привлечена към наказателна отговорност лица. Затова, че действително смятам, че относно спазването на процесуалните срокове и движението на делата в Специализирания наказателен съд не са налице проблеми.

Относно констатацията, която е направила върховната съдебна инстанция при детайлния анализ на дейността на Специализирания наказателен съд, там има посочени системни нарушения, които трябва да бъдат преодолени, най-вече относно качеството на мотивите на постановените съдебни актове, подобряване на това качество, защото е са рядко случаите, когато мотивите към

постановените актове не отговарят на минималния стандарт по чл. 305 от НПК. Не са малко и случаите, които изрично са посочени, упоменати са в доклада на Върховния касационен съд на постановени отменителни съдебни решения на въззивния съдебен съд. Именно на това, единствено само на това основание, което винаги е преценявано като съществено такова - липсата на мотиви, тъй като и процесуалният закон го е въззивнал като съществено такова. (намесва се Г. Георгиева: за избор на заместник) Да, благодаря Ви за подсещането.

За избора на заместник на административния ръководител - какъв ще бъде моят подход, от какви критерии аз ще изхождам. Аз ще изхождам изцяло от обективни критерии. Ще се ръководя единствено и само от качествата на съответния магистрат, като смятам, че следва да се постави на задълбочена, внимателна, детайлна оценка цялостната му професионална кариера, която трябва да бъде безупречна професионална кариера. Трябва да се направи преценка на неговия морален облик, доколкото той покрива високите стандарти на етичност. Задължително за мен това трябва да бъде личност, която се ползва с доверието, която се ползва с подкрепата на колектива, който ще ръководи. Трябва да това решение да бъде формирано задължително след вземане становището на всеки един член от съда, в хода на изслушването от Общото събрание, не само защото това е задължителна законова процедура, но аз мисля, че за да има действително, за да бъде това лице излъчено и прието от целия колектив, действително то трябва да се ползва с неговото доверие, с неговата подкрепа, то трябва да работи за отстояване на правата на магистратите в този съд, както и за издигане авторитета на този орган на съдебна власт. Но при всички случаи водещото за мен ще бъдат обективните качества и оценката която това лице ще получи от Общото събрание на съдиите, от липсата или наличието на такава подкрепа.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Г-жо Кузманова, заповядайте!

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Благодаря Ви. След като се запознах с отчетния доклад за дейността на Апелативния специализиран наказателен съд, това, което ме впечатли от стр. 9 до стр. 14, включително, колега Илиева, с практики, които са приложени за всеки един съдия за гледаните дела по видове за 2016 г. Кое точно от справка - именно броят томове и броят подсъдими. Оказва се, че включително и въззивните наказателни частни дела, не само по предмет, но тук са посочени с подсъдими и като томове, внушителен е този брой томове по тези уж нагледно, как да ги нарека с оглед натовареността по-лесни или по-леки дела. Безспорно е, че делата, които Вие, съдиите, ги разглеждате в този съд, са с голяма фактическа и правна сложност. Аз считам, че това е добра практика да бъдат посочени за всяко едно дело, което е било разгледано от Вас, от всички съдии на съда, през 2016 г., как се е стигнало до тази идея, обсъждан ли е този факт на заседание на Общото събрание, просто мен ме интересува точно този нов начин на отразяване, който за първи път го виждам, именно за 2016 г. и само във вашия съд. Ако може да дадете малко повече разяснения по този въпрос?

РУМЯНА ИЛИЕВА: Благодаря, колега Кузманова, за поставения въпрос. Аз не знам съображенията, поради които е използван точно този подход от административния ръководител при структуриране на отчетния доклад за 2016 г. Моето отношение е, че това е едно позитивно решение както от гледна точка за една обективност при отразяване на действително осъществената правораздавателна дейност от всеки един съдия, така също и с оглед възможността това обстоятелство да стане обществено достояние, обществото да разбере спецификата на функциониране на естеството на работа, на правораздавателна дейност на този нов за системата на

българското наказателно правораздаване съдебен орган. Това, което сме.. (прекъсната от М. Кузманова: И в тази връзка един съвсем конкретен въпрос. Тук гледам едно дело - наказателно частно дело, което е със 192 тома. Това дело в какъв период от време, според Вас, Вие бихте се запознала с целия доказателствен материал по него? (намесва се К. Калпакчиев без включен микрофон: ...трябва да се види предмета, искам да кажа като 243, като 65, не, наистина има значение. Няма как да се отговори.) Аз благодаря на съдия Кузманова за аналитичния поглед към отчетния доклад и за конкретно зададения въпрос. Да, действително аз направих официално запитване към административния ръководител с молба от деловодната система на съда да бъдат извадени делата, които са били предмет на въззивен съдебен контрол за 2016 г. с посочване на броя подсъдими, съответно обвиняеми лица и обема на доказателствения материал. Не е тайна, че това са многотомни дела. Не е тайна, че присъщото необходимо време на всеки един съдия за запознаване с делото, с чисто визуално ориентиране в начина на разположението на доказателствата, за осмислянето на целия доказателствен материал е много голямо. Именно затова, ако Вие проявявате интерес и влезете в системата на Висшия съдебен съвет за изчисляване индивидуалната натовареност може би също ще бъдете впечатлени, че коефициентите на личната, на индивидуалната натовареност на съдиите са многократно завишени след приключване на делото и то в степен тяхното увеличаване, т.е. задължително при всяко едно производство се прилагат тези коригиращи коефициенти относно брой томове, брой дела, брой изслушани експертни заключения, брой допуснати до разпит свидетели. Трябва да ви призная, че това е и обективна констатация на Върховния касационен съд, че във въззивните производства по наказателни общ характер дела се увеличава броят на тези, по които се провежда

въззивно съдебно следствие, което също предполага изключително добро познаване на доказателствата по делото както от съдия-докладчикът в производството по допускане на доказателства, както и при провеждане на въззивното съдебно следствие. Отчетено е като действително едно професионално отношение на съдиите с отговорност, с добра предварителна подготовка, с липса на формален подход при упражняване на процесуалните си правомощия като въззивна съдебна инстанция.

На конкретния въпрос за нужното време за запознаване с доказателствен материал в такъв обем аз не бих могла да кажа, защото първо, зависи от възможностите, от личната организация, от организацията на времето на конкретния съдия, но тъй като съдия Кузманова постави този въпрос и аз досега не съм имала възможност да дам отговор в тази насока, ще си позволя да добавя, че моето виждане е, че в Апелативен специализиран наказателен съд е необходимо увеличаване на щата в насока допускане и на съдебни помощници, защото именно при тези случаи е необходимо помощта на висококвалифицирана съдебна администрация с оглед предоставяне възможността на съдията, на съдебния състав да се съсредоточи върху чисто правните, чисто правораздавателните си правомощия. Имаме много големи затруднения. Това води до липсата на обем за съхраняването на делата, това води до затруднение, когато съдията работи с толкова много дела да ги разположи пространствено в кабинета си, води до затруднение и в съдебното деловодство. Това са проблеми, които смятам, че ние трябва да ги признаваме открито и да търсим и в бъдеще компетентното съдействие и управленската подкрепа и капацитет на Висшия съдебен съвет за съпричастност и за планиране и реализиране на съответните мерки за кадрово обезпечаване и за подобряване материалните условия на

осъществяване на правосъдие от Апелативен специализиран наказателен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Колеги, други въпроси? Ако няма други въпроси, нека да благодарим на съдия Илиева. (към съдия Илиева) Моля да изчакате отвън. Благодаря Ви.

(Румяна Илиева излиза от залата)

Уважаеми колеги, изслушахме двамата кандидати по т. 1 от дневния ред - избор на административен ръководител на Апелативен специализиран наказателен съд. Сега е момента за вашите позиции и становища. Заповядайте! Г-жо Костова.

ДАНИЕЛА КОСТОВА: Благодаря Ви, г-н Панов. Ще започна с това, че адмиравам изключително професионалния опит, кариерата и качествата на г-жа Илиева, както нейната концепция и нейното представяне тук. Няма как обаче да не дам предпочитанието си в този избор за колегата Ушев. Няма как да не отчете разликата в класата между двамата. Смятам, че наистина сме изправени пред изключението по чл. 169, ал. 1 от ЗСВ, но не защото това е фигурата и името на колегата Ушев, а защото пред нас се явява един кандидат, който безспорно с класата си налага нашия извод да бъде именно такъв, ако смятам, че трябва да направим разумен избор. Хареса ми конкретиката в неговото изложение. Хареса ми откритостта по отношение на набелязаните от него проблеми. Няма как да отбягна от това, като кажа, че той нямаше въпрос, на който да не отговори конкретно, нямаше въпрос, на който да не отговори професионално и компетентно. Набелязаните от него проблеми впрочем бяха повторени от колегата Илиева, но мисля, че нейните изявления (поне мое виждане) бяха доста по-декларативни, докато по-голямата конкретика намерих в думите на г-н Ушев. Какъв е проблем № 1 според мен в този съд? Това се влошават междуличностни отношения, напрежението в колектива,

които впрочем са констатирани в една от проверките на ВКС по повод разпределение на едно от делата, станало скандално в обществото. Не мисля, че случайно колегата Ушев слага на първо място създаване на едни професионално коректни взаимоотношения, защото само в един спокоен колектив може да се работи качествено. Не ми е ясно как така в мандата на двата специализирани съда в единия колектив са създадени блестящи отношения под негово ръководство, а в другия съществува такова напрежение. Очевидно разковничето е в начина на управление.

Вторият проблем, набелязан от колегата, който той е заявил и пред Общото събрание на изслушването си е недостатъчното спазване капацитета на Общото събрание. Той го каза и пред нас тук. Той иска и държи да изслушва мненията на колегите си, да ги съобразява и да търси решения там. Това впрочем той направи и в Специализирания наказателен съд в продължение на години. Вероятно на това се дължи и неговия успех. Колегата спомена за изготвяне на правила, каквито няма разработени, за работата на Общото събрание, включително ми стана много странно, че трябва да се изработят правила и за призоваване на колегите за Общото събрание. Къде са тези колеги, за мен не е ясно, та да се стигне дотам да се изработват правила за тяхното призоваване. Но това е странично от темата.

На трето място, колегата спомена като проблем противоречивата съдебна практика на различните състави - 4 на брой, в рамките на един съд. Става въпрос за принципно различни становища по правни проблеми. Става въпрос затова, че тези колеги очевидно нямат никаква комуникация помежду си и че всеки чете закона така, както намери за добре. Става въпрос затова, че не са обсъждани нито решения на Върховния касационен съд, нито са направени опити да бъде създадена някаква обща практика така, защото това дори касае

уважението по отношение на самия съд не само от по-горната инстанция, но от граждани и от колеги-юристи, които се явяват по дела.

На следващо място, колегата постави проблема с диалогичността с ръководства на други съдебни органи. Отчете я като изключително слаба от настоящото ръководство на Апелативния специализиран наказателен съд и това със сигурност твърдя, че е така, тъй като по повод извършване на неговата атестация, съм посещавала съда и съм установявала меко казано грозни скандали по повод на едно помещение, в което беше замесена дори и прокуратурата.

На последно място, колегата отбеляза като проблем слабата медийна политика и ние всички сме свидетели на това как действително работата на Специализирания наказателен съд е много по-добре медийно отразена и то именно на приоритетите, на които колегата е заложил в стратегията си при комуникация с медиите.

На колегата Ушев, като председател на Специализирания наказателен съд, му бяха поставени редица въпроси, не всички от които бяха поставени на колегата Илиева. Аз се радвам, че такива въпроси му бяха поставени във връзка с работата на Специализирания наказателен съд, както във връзка с увеличените бройки на частните наказателни дела, а същото така взе и позиция по предложената и в ход промяна на подсъдността на някои от делата. Всичко това, въпреки че е извън настоящата процедура за избор, за мен даде допълнителна положителна характеристика в рамките на това състезание в полза на колегата Ушев, защото пак казвам, за мен той е изключително добре подготвен и той го показва с изявленията си тук, с компетентните си отговори и със знанието си по много въпроси.

Извън съмнение, вече сме коментирали, когато за първи път, всъщност когато в началото на годината за втори път бе избран за председател на Специализирания наказателен съд, извън съмнение са

неговите професионални ръководни качества, но все пак трябва да взема отношение и по тях. Колегата е с отлична атестация. Лично познавам актовете му. Лично съм присъствала на водени от него заседания, както и на организацията на тежки дела. Той е освен много добре професионално подготвен, и ,бих казала, педантичен в работата си в положителния смисъл на думата. Ръководните му качества, няма защо да говорим за тях, говорят делата, а не думите, за изтеклите пет години и предходния период виждаме, преди малко споменах, ако направим съпоставка между двата съда какво е качеството на работата им и какво е състоянието в двата колектива. Безспорно като ръководни качества, пак уточнявам, при все уважението ми към колегата Илиева, плюс това е негов конкурент, но все пак, за мен той е фаворитът в това състезание, като ръководни качества същият безспорно е с по-голям административен опит, опитът му 3,5 години като заместник-председател на един от проблемните Софийски районен съд, както и председателския му опит в Специализирания наказателен съд. Начинът, по който е организиран и функционира този съд от основаването си досега и високата оценка, която му е била давана от редица проверяващи органи; добрият колектив и атмосфера, която е създадена, както и стремежът на колегата да обобщава практиката на съда, да анализира практиката на апелативната инстанция и да повишава качеството на работа не само своята, но и на колегите си, посредством тези събирания, обсъждания, както и обучения.

Последното, което искам да споделя е, че колегата, не сме в състояние да постигнем диалогичност с ръководствата на другите съдебни органи. Той е именно човекът, който отлично познава проблематиката и на двете съдилища, включително и тези за материалното осигуряване, които както се казва не са никак маловажни.

С оглед на всичко, което изложих дотук искам да кажа, че ще подкрепя колегата Ушев.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, г-жо Костова. Колеги, други изказвания? Г-жо Найденова, заповядайте!

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Благодаря, г-н председател. Уважаеми колеги, аз ще започна с нещо, което с вас съм споделяла неведнъж, т.е. в няколко предходни процедури, когато сме имали кандидат за административен ръководител, който в рамките на няколко месеца преди това ние сме му гласували доверие да бъде административен ръководител на друг орган на съдебната власт. Съзнателно започвам с това, а не с моето разбиране на разпоредбата на чл. 169, ал. 1, на която ще се спра на второ място, по простата причина, че през м. януари т.г., т.е. преди малко от половин година тук единодушно с един глас изключение, т.е. без никакво изключение (извинявам се за грешката), гласувахме доверие г-н Ушев да получи втори мандат като административен ръководител на Специализирания наказателен съд, отчитайки всички тези негови качества и достойнства, които колегата Костова преди малко изтъкна като предимства, поради които тя ще заложи на него като свой фаворит и в тази процедура. Моето разбиране обаче е доста по-различно, ще го кажа за пореден път е, че давайки своето доверие за един кандидат да ръководи един орган, аз не мога да приема, че следва само след няколко месеца да споделя желанието на същия този наш колега, който е получил доверие да ръководи един орган, да бъде административен ръководител и на друг такъв орган, въпреки всичките положителни качества, които той има.

На второ място, моето разбиране на разпоредбата на чл. 169, изречение последно на ал. 1, изобщо и цялата алинея 1, сочи на разбирането на законодателя, че за административен ръководител следва да бъде избран кандидат, ако той покаже необходимите

качества, от същия орган или от по-висок орган на съдебната власт. Обратното разбиране би означавало, че тази нова редакция от 2016 г. е абсолютно безсмислена и ние трябваше да запазим старото положение в ЗСВ, където нямаше никакво ограничение всеки магистрат можеше да кандидатства за административен ръководител на орган на съдебната власт било от същата степен, било от по-висока степен. Така че в това виждам аз смисъла на новата разпоредба на чл. 169, ал. 1, когато имаме кандидат от същия съд или от по-висок съд и имаме кандидат от по-долен съд от йерархията на съдилищата да преценим дали е налице изключение. Изключението за мен означава, че кандидатът от същия или от по-високия съд не отговаря на изискванията на закона или със своята концепция, със своето представяне бихме го квалифицирали като недостоеен както професионално, така и организационно, така и лично, човешки В никакъв случай не мога да кажа, че кандидатът в днешната конкурсна процедура, а именно съдия Илиева, като кандидат за административен ръководител от същия този съд не покрива изискванията, защото не смятам, че всички негативни констатации за работата на Апелативния специализиран наказателен съд до момента би следвало да ги отчетем като негатив на кандидатурата на съдия Илиева. Нека да бъдем наясно, че съдия Илиева до момента освен много отдавна преди години в един кратък период ми се струва, че е била временно изпълняваща административен ръководител не е имала каквато и да е отговорност за създадените било междуличностни отношения, било други негативни констатации, свързани с правораздавателната дейност на този съд или други организационни неблагоприятия, свързани с начина на разпределение на делата и формирането на съставите. Казвам го и защото не смятам, че това ще приемете някакъв негатив на съдия Илиева. Напротив, нейната концепция сравнена с тази на колегата Ушев по отношение на

бъдещите идеи за управление дава много по-детайлни мерки, които не са декларативно. Напротив, те са разбити в двете основни насоки на нейната концепция в последната ѝ част, а именно утвърждаване на съдийското самоуправление, вземане становище на всичките съдии под формата на провеждане на общо събрание и повишаване на доверието и подобряване публичния образ на Апелативния специализиран наказателен съд. Така че не мисля, че заявеното от съдия Илиева не би дало положителен резултат. Още повече колеги, обърнах внимание изрично на протокола от проведеното Общо събрание при изслушване на двамата кандидати за тази състезателна процедура изявление на съдия Илиева, което не е било опровергано от нито един от присъстващите съдии от Апелативния специализиран наказателен съд е, че в момента има положителен резултат в атмосферата в този съд. И след проведени разговори, след проведени общи събрания, след приемане може би на новите вътрешни правила за случайно разпределение, обстановката в този съд се е подобрила, което би облекчило и работата на бъдещия административен ръководител да създаде една нормална и работна среда. Разбира се, отчитам всички положителни практики, които колежата Ушев е утвърдил във времето, в което той имаше един пълен мандат като административен ръководител на първоинстанционния Специализирания наказателен съд. Именно заради това аз подкрепих него в желанието му да бъде втори мандат ръководител на същия този първоинстанционен Специализиран наказателен съд. И смятам, че в светлината на законодателната инициатива, която въпреки някои критики, вече е минала на първо четене, допускам, че ще бъде приета и на второ четене без никакви затруднения, ще се прехвърлят в компетентност на Специализирания наказателен съд и т.нар. корупционни дела срещу определена категория длъжностни лица, което неимоверно ще

натовари този съд, стана ясно от изложението на колегата Ушев при отговори на зададени му въпроси и смятам, че неговият управленски капацитет ще бъде изключително полезен на Специализирания наказателен съд като първоинстанционен такъв. А концепцията и качествата на колегата Илиева смятам, че са достатъчни. Промяната в обстановката в Апелативния специализиран наказателен съд ще благоприятства именно тя да бъде бъдещият административен ръководител, който ще промени както организацията, така и отношенията между съдиите, така и ще доразвие установените вече подобри показатели в правораздавателната дейност на Апелативния специализиран наказателен съд. Също искам да обърна внимание на тази част от протокола от проведеното Общо събрание в Апелативния специализиран наказателен съд, от която става ясно, че може би един аспект от установената противоречива практика в Апелативния специализиран наказателен съд се дължи и на първите години в неговата работа с оглед компетентността на прокурорите, които са внасяли обвинителните актове в съдилищата, противоречива практика разбира се, която вече е преодоляна.

Тези съображения най-общо в тази конкурсна процедура при тези двама кандидати моите предпочитания са насочени към кандидатурата на съдия Илиева.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, г-жо Найденова. Колеги, други изказвания?

Заповядайте, г-жо Костова! След това г-н Калпакчиев.

ДАНИЕЛА КОСТОВА: Само искам да допълня нещо. Това, че колегата е избран за втори мандат, който тъкмо започва, не намирам, че по някакъв начин уронва участието му в този конкурс. Колегата много добре мисля, че на два пъти обясни, тъй като първия път колеги не бяха слушали, зададоха същия въпрос - какъв е неговият личен мотив да се

кандидатура за конкурса, в който участва в момента. Колегата се яви на конкурс за Специализиран наказателен съд и го е спечелил. Колегата е наблюдавал надпреварата за Апелативния специализиран наказателен съд и е именно неуспехът на тази процедура го е мотивирала, както самият той каза, в интерес на специализираното правосъдие да участва във втората по ред процедура. Преди това колегата Ушев е събрал колегите си на Общо събрание и е искал тяхното съгласие, от колегите си от Специализирания наказателен съд и е искал тяхното съгласие да предприеме тази стъпка. Колегата изрично каза, че е ангажиран с авторитета, с професионализма и с всичко свързано със специализираното правораздаване във връзка и с настоящите промени в подсъдността. Така че искам и това уточнение да го има в протокола.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Найденова поиска думата. След това г-н Калпакчиев.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Налага се да направя и една реплика, тъй като нито в изказването си, нито днес, нито и при процедурата през месец януари, когато избрахме административен ръководител на Специализирания наказателен съд не съм подлагала под съмнение качествата на колегата Ушев, нито изказването ми в началната му част е било в насока да приема, че участието му в тази процедура по някакъв начин уронва (цитирам буквално казаното от колегата Костова). Напротив, това е моя лична позиция, с тази уговорка започнах. Изказвала съм и неведнъж в подобни конкурсни процедури и не в смисъл, че участието уронва, а че моето доверие, дадено веднъж на един кандидат за административен ръководител и избран за такъв след няколко месеца, не може да доведе до подкрепа този кандидат да премине (в повечето случаи било, т.е. във всички) към управление на по-висок орган на съдебната власт. И още едно допълнение, което колегата Костова провокира. Наистина колегата Ушев направи

изказване, следейки първата процедура и нейния провал, мисля, че беше през м. февруари т.г. (2017 г.), преценил е, че той би бил кандидатът, който да обедини подкрепата не само на колегите си, а на Съдийската колегия, защото това решение на Съдийската колегия би я финализирано. Така ми се иска всички да обърнете внимание на финалната част на протокола от Общото събрание при изслушване на двамата кандидати, когато е обсъждан въпросът имало ли е и трети потенциален кандидат в тази конкурсна процедура. Ще ви помоля всеки да се запознае с казаното там, не искам аз да го чета, протоколът е публичен и всеки може да си го прочете и да си направи съответния извод затова как са се развили отношенията в Апелативния специализиран наказателен съд по отношение на потенциалните кандидати за тази именно втора конкурсна процедура.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Калпакчиев, след това г-н Иванов.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Според мен първият въпрос, който трябва да разискваме и дадем отговор, е затова хипотезата на чл. 169, ал. 1 от ЗСВ дали в случая е налице и няма как да избягаме от отговора на този въпрос. Г-жа Найденова вече заяви становището си, с което аз съм съгласен. Няма как при наличието на двама кандидати, които са с равни професионални качества от гледна точка на тяхната атестация и концепция, която представиха, да твърдим, че е налице изключението по чл. 169, ал. 1. При всички положения имаме кандидат от този съд и кандидат, който е от по-нисък по степен съд. Единствената възможност, която можем да преминем към обсъждане качествата на кандидатурите и да мотивираме избор за колега, който е от по-горен съд, е да дисквалифицираме по някакви причини кандидатурата на съдията от Апелативния специализиран наказателен съд по професионални, етични или други съображения. Не се изтъкна такъв довод. Той не е налице в материалите по преписката. Професионалните качества на

съдия Илиева са оценявани в хода на нейната атестация и няма никаква забележка към работата ѝ. Няма забележка към работата ѝ нито в актовете на Инспектората и на Върховния касационен съд при проверката на работата на този съд. Не е налице нито един довод, който да поставя под съмнение наличието от нейна страна на съответните етични и морални изисквания за заемане на съдийската длъжност. Така че няма как да преминем към сравнение на качествата на двамата кандидата при положение, че законът поставя в чл. 169, ал. 1 пречка пред такова сравнение. Отделно от това според мен, въпросите, които се поставиха в рамките на изслушването касаят в голяма степен оценка, която трябва да бъде дадена за ефективността и качеството на работата на специализираните наказателни съдилища - първоинстанционен и второинстанционен наказателен съд. Доста аргументи за оценка качеството и ефективността на работата на тези съдилища се съдържат в докладите, които изготви ВКС, както и годишните анализи, съдържащи се в докладите, в отчетните доклади на тези съдилища и анализите, които ВСС изготвя. И в този смисъл работата и дейността на председателя на съда не е от решаващо значение за това какви дела постъпват в съда, каква е дейността на съдиите вече във връзка със самия правораздавателен процес, тъй като възможността на председателят на съда да влияе върху качеството на работата на съдиите не е толкова значителна. Смятам, че от значение за провеждане на днешния избор е становището на самите съдии, което е отразено така или иначе в протокола от проведеното Общо събрание. Може да видите, че в края на протокола всеобщото мнение на колегите, които са се изказали, няма такова, което да е в противоречие е, че и двамата кандидати имат добри, отлични професионални качества. Има една колежка, съдия Райчева, която се е изказала в подкрепа изрична на съдия Румяна Илиева,

останалите колеги, които са се изказали, са посочили, че качествата и на двамата кандидати са удовлетворителни, т.е. предоставят решението на Висшия съдебен съвет да бъде взето съобразно закона, но те не са изразили никакви възражения „против“ кандидатурата на съдията от техния съд. Това, което се налага като общо становище на колегите, че предимството на съдия Илиева е нейния по-дълъг правораздавателен стаж в съдебната система, както и факта, че е съдия от този съд, а като предимство на съдия Ушев е отчетен неговата квалификация и продължителен административен опит като заместник-председател и председател на съд. В този смисъл не е налице аргумент „против“ кандидатурата на съдия от този съд, който да се извежда от самото изслушване пред Общото събрание на съдиите.

В заключение бих казал това, че тогава, когато се избират председатели на съдилища Съдийската колегия дължи съблюдаване последователно на определени принципи, които не се съдържат в закона. Няма как в ситуация като днешната, пред която сме изправени, да мотивираме избор на съдия от друг по-долен съд за председател на съда при положение, че се явява кандидат от самия Апелативен специализиран наказателен съд, който отговаря на всички изисквания на закона. Ако наложим тази практика и я прилагаме по този субективен начин, ние изцяло ще изкривим и ще извратим съдържанието на законовата норма на чл. 169, ал. 1, тъй като ще прилагаме изключенията според ситуацията и ще я аргументираме с произволни аргументи. В случая няма аргумент, който да е обективен, който да е стабилен, който да предполага принципен подход, за да мотивира избор на съдия от друг съд за председател на Апелативен специализиран наказателен съд, защото това пренареждане на председателите на съдилища, което сме наблюдавали тук, в нашата практика, наистина

показва непоследователен, недобър подход в практиката при избор на председатели на съдилища.

Да, така мисля аз, затова макар че при първата процедура подкрепих съдия Росенова, сега ще подкрепя кандидата от този съд съдия Румяна Илиева поради съображенията, че тя отговаря на изискванията на закона за заемане на тази длъжност, няма ограничение по отношение на нейната кандидатура, които да я дисквалифицират професионално или етично, а по отношение на колегата Ушев според мен поради наличието на законовата пречка, няма как да обсъдим изобщо качествата и представянето му в тази процедура.

КАМЕН ИВАНОВ: Уважаеми колеги, ще започна оттам, където колегата Калпакчиев завърши. Той заяви, че няма да обсъжда качествата на един от кандидатите, защото процедурата по чл. 169, ал. 1, изречение второ от Закона за съдебната власт не е налице. С този извод аз не мога да се съглася. Ако се съглася с този извод, означава дефинитивно един от кандидатите в тази процедура да бъде изключен от анализ и оценка на качествата му, които следва да послужат като основа на нашето решение.

Следва да се подчертае, че и двамата кандидати са преминали през оценката на Комисията по атестирането и конкурсите. Анализирани са професионалните им и нравствени качества, както и всички изисквания, които чл. 169, ал. 1, изречение първо от Закона за съдебната власт предполага за валидно участие в конкурсна процедура. Този извод на комисията е бил санкциониран с нарочно решение от Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет. И оттук-нататък ще изложа аргументите си, които ще формират и моето решение в тази конкурсна процедура, независимо дали ще се състои, или няма да се състои избор на председател – административен ръководител на Апелативния специализиран наказателен съд

На 10.01.2017 г., в условията на конкурсна процедура, Георги Ушев е избран единодушно от нашата колегия за председател на Специализирания наказателен съд, като бяха изтъкнати професионалните качества на този кандидат, нравствените му качества и съответствието с изискванията на закона, за да заеме той тази длъжност. Признавам си, че когато разбрах за номинирането на този кандидат чрез подаване на документи за участие в тази конкурсна процедура, си зададох същия въпрос, който си задава вероятно всеки един от вас тук. Защо шест месеца, след като той спечели доверието на Съдийската колегия, участва в нова конкурсна процедура за административен ръководител – председател на Апелативния специализиран наказателен съд? И, разбира се, запитах се за въпросите, които тази негова кандидатура, това негово самоиздигане биха поставили пред нас за решаване. Признавам си, че отговор на тези въпроси всеки един от нас – защото съм сигурен, че сме си ги задавали – ще даде с вота си. За мен още тогава възникна въпроса намираме ли се в условията на изключението, при какви условия; с какви кандидати колегата Ушев ще се конкурира. Факт е, че, прочитайки и изслушвайки в днешната конкурсна процедура заявеното от него за личната мотивация и за целите, които той преследва с номинирането си за председател на Апелативния специализиран наказателен съд, и внимателно следейки ги, аз разбрах неговите мотиви и не намерих сериозна аргументирана критика, за да ги отхвърля. Факт е, че ние провеждаме втора процедура за избор на административен ръководител на този орган на съдебната власт и един от кандидатите беше кандидат и тогава, и не спечели доверието на колегите. Дали и как колегите ще формират вота си, е избор на всеки един от нас, разбира се.

Това, което обаче искам да заявя, е, че, да, нито един от колегите не може да бъде дисквалифициран по професионални или нравствени качества предварително и такива изводи не са правени нито в Комисията по атестирането и конкурсите, подчертавам го това, така и с решението на колегията ни досега, така че оттук-нататък на общо основание трябва да бъдат преценени качествата на колегите.

Колеги, аз ще подчертая основното, тъй като се намираме в специфична процедура – качествата, които пряко са свързани с управленския опит на двамата кандидати, защото нямам никакво съмнение във високите професионални качества на колегата Илиева, така както нямам никакви съмнения във високите професионални качества на колегата Ушев. Нямам никакви съмнения в нравствените качества на колегата Илиева, така както нямам съмнения в нравствените качества на колегата Ушев – като стаж, образование, оценки от атестиране, правна квалификация и т.н. Кой за мен е разделителният критерий? Административният опит. И не само – и това искам да го подчертая отчетливо – не само административният опит като заместник-председател на Ушев шест години в Софийския районен съд и сега близо шест години вече като председател на Специализирания наказателен съд. По-важното е как този административен опит се проектира в бъдещото административно управление на Апелативния специализиран наказателен съд.

Проблемите, които бяха очертани, са ясни за хората, които следим и сме участвали активно в изслушването на отчетни доклади; работата на специализираните съдилища; тяхната натовареност; начина на организация на работата им. Тези проблеми са ясни. Те се преповториха и препотретиха и в днешната процедура, но тези проблеми са ясни – и с натовареността, и с проблемите в организацията на работа, и с проблемите в ... на колектива;

междупрофесионалните, междуличностните, междуличностните, междупрофесионалните отношения между отделните звена в органите на съдебната власт. Конкретно имам предвид за тези два специализирани органа на съдебната власт.

Това, което искам да отделя, е, че на първо място като основен проблем – тук ще преподредя критериите, които г-жа Костова посочи като дефинирани от колежата Ушев, е, че той посочи организацията на работата в органа за административен ръководител на който кандидатства; организацията на работата в този орган и оттамнататък напрежението, което се е проектирало вследствие недобри управленски практики. Недобри управленски практики, за които за пръв път в днешното изслушване чух и колежата Илиева да сподели.

На второ място е разрушеното доверие между колежите и по същество имиджовата криза, в която е изпаднал Апелативният специализиран наказателен съд. Едва на трето място колежата посочи инструментариума за въздействие и организация, подобряване на организацията на работа в Апелативния специализиран наказателен съд, каквото е съдийското управление. Макар че той го подреди по този ред, подчерта значението на този инструмент – за подобряване на работата в този орган.

Този проблем всъщност – за недобрата организация в работата на Апелативния специализиран наказателен съд – беше отчетен и от двамата кандидати. За мен определящото обаче е, че този проблем беше дефиниран от колежата Ушев много рано, много по-рано – още през м. март 2015 г. Този проблем беше отчетливо дефиниран при провеждането на отчетните събрания в органите на съдебната власт. Имам предвид отчетното събрание на Специализирания наказателен съд и, подчертавам – в присъствието на заместник-председателя на Върховния касационен съд, включително в мое присъствие; имаше и друг колега от Съдийската колежия при това

изслушване пред колегите от Апелативния специализиран наказателен съд. И още тогава тези проблеми бяха поставени много ясно, много отчетливо. Беше потърсено решаването им, включително и чрез изискване помощта от заместник-председателя на Върховния касационен съд.

В позицията си съдия Илиева заявява следното: „принципно-концептуални различия в заявеното от мен и по-рано не са настъпили“. Това е отразено на стр. 2 от протокола от изслушването на колегата пред колегите от Апелативния специализиран наказателен съд.

Колегата Ушев е акцентирал пък, от своя страна, на пет основни пункта за преодоляване на дефинираните от него проблеми. Казах „дефинирани“ и ще повторя, защото искам ясно да се чуе – дефинирани много преди днешната процедура за избор на административен ръководител. На него не са му били спестени, между другото, неудобни въпроси. Те са му били зададени (очертани са ясно на стр. 10 от протокола) от колегите от Апелативния специализиран наказателен съд. Затова аз не ги зададох (лично говоря за себе си) в изслушването му днес пред Съдийската колегия. Той е дал своя отговор. Дали те ще бъдат приети от колегите днес, или не, е отделен въпрос. Това, което обаче искам да подчертая, е, че при колегата Ушев това, което отделя този кандидат от безспорно отличния колега – съдия Илиева, е способността му да се справи, или поне надявам се, подчертавам – надявам се, да има способността да се справи с разделението в Апелативния специализиран наказателен съд. Разделение, което ясно е проличало и личи от приложения в материалите ни за днешното заседание протокол. Освен това, административният опит на колегата Георги Ушев ми дава основание да се надявам, че той ще бъде добра проекция за решаването на

дефинираните проблеми, които са свързани с недобрите практики по организация на работа в Апелативния специализиран наказателен съд.

Отварям една скоба. Разбира се, не ми се искаше по този начин да прозвучи, но и двамата кандидати очертаха като много сериозен проблем липсата на постоянен четвърти състав в този съд – 11 колеги, всички заети места. Ако колегата Ушев бъде подкрепен и бъде 12-ти член на този орган, не съществува пречка да се сформират четири отделни, самостоятелни, ясно дефинирани въззивни състава, при които всеки състав да носи ясна отговорност за делата, които са му разпределени на разглеждане. По този начин проблеми, дефинирани от двамата кандидати в днешната конкурсна процедура, ще бъдат преодоляни. Толкова по този въпрос.

За да дам на себе си основание чрез вот да подкрепя един от двамата кандидати, защото избор ще трябва да направя сам за себе си, е това, което колегата Ушев заяви и, колеги, аз споделям. Споделям го по начина, по който той го каза, защото беше длъжен да обясни мотивите и целите, с които участва в тази конкурсна процедура. И той каза: „Надявам се да проличи очевидното надмощие в административно-управленския капацитет“. В тази конкурсна процедура по начина, по който следва да структурираме доводите си; по начина, по който аз приемам ролята на административния ръководител, намирам, че колегата Ушев има шанс да се справи по-добре от колегата Илиева като административен ръководител-председател на Апелативния специализиран наказателен съд. Не случайно, макар че не искам да акцентирам и да извеждам на първо място смисъла на въпроса, който зададох на колегата Илиева, като съдия от този съд, когато е наблюдавала недобри практики и не е реагирала, какво трябва да сторим сега? Активната позиция е неудобна позиция. Активната позиция да се посочват недобрите практики те поставя в

конфронтационна среда с колегите ти. Тя е труден избор. Да премълчиш, да подминеш вероятно е много по-жителски разумно и приемливо. Така или иначе, наблюденията ми са, че колегата Ушев не подмина констатираните от него проблеми, докато колегата Илиева, ако не ги е подценила, поне не ги е обективирала.

И в този аспект, като говорим за доверие, точно там намирам основание да приема, че е налице изключението и с вота си ще подкрепя колегата Ушев в днешната конкурсна процедура, като оставам с най-добри, най-добри отношения – и професионални, и в чисто нравствен аспект – към колегата Илиева. Смятам, че тя днес се представи много, много по-убедително, отколкото в предходната конкурсна процедура.

Благодаря!

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Колеги, други изказвания?

Г-жо Карагьозова.

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: Благодаря Ви, г-н Панов!

Уважаеми колеги, преди да сравняваме качествата на двамата кандидати, ми се щеше наистина да проведем един задълбочен дебат за приложението на чл. 169, ал. 1 от ЗСВ. Колегата Костова и колегата Иванова направиха много по-задълбочен анализ на притежаваните от кандидатите качества, техните концепции, представянето им днес, но на практика не дадоха отговор на това как трябва да прилагаме разпоредбата на чл. 169, ал. 1 от ЗСВ след изменението му в ДВ, бр. 62/2016 г. Съгласно чл. 170, ал. 3, изречение второ от Закона за съдебната власт, за административен ръководител на Апелативния специализиран наказателен съд и на Апелативната специализирана прокуратура се назначава съдия, съответно прокурор, който има най-малко 12 години стаж по чл. 164, ал. 2 до 6, от които поне 8 години като съдия по наказателни дела (или прокурор), и отговаря на

изискванията по чл. 169, ал. 1 от закона. За мен това е отправната точка по отношение приложението на чл. 169, ал. 1 от ЗСВ. Именно в изречение първо на ал. 1 са разписани тези качества, на които трябва да отговаря лицето. И забележете – законодателят при изреждането на тези качества е започнал с изискването да бъде съдия, прокурор или следовател от същото или от по-високо ниво на орган на съдебната власт; да притежава високи професионални и нравствени качества; да има придобит статут на несменяемост; да има положителна комплексна оценка "много добра" или "добра" от последното периодично атестиране и през последните 5 години да не му налагано някое от дисциплинарните наказания по чл. 308, ал. 1, т. 3, 4, 5 или 6 с влязло в сила решение. Едва тогава идва визираното изключение по ал. 2.

В случая сме изправени пред конкуренция между двама кандидати, единият от които притежава всички изискуеми качества по чл. 170, ал. 3, изречение второ от Закона за съдебната власт. Преди да сравняваме качествата им, както направиха колегите, аз считам, че трябва да отговорим на въпроса дали изобщо можем да прилагаме изключението по изречение второ. За мен няма никакво основание за приложение на изключението по чл. 169, ал. 1, изречение второ, доколкото кандидатът от същото ниво отговаря на всички останали изисквания, разписани в ал. 1 на чл. 169.

Не съм съгласна с трактовката, която колегата Камен Иванов направи на разпоредбата, като каза, че дефинитивно едва ли не, ако има кандидат от същото или по-високо ниво, се изключват другите кандидати, позовавайки се в този смисъл на вече допуснатия със становища на съответните комисии до настоящата процедура кандидат от по-ниското ниво. Не става дума за дефинитивност в случая, а за изпълнение на изискванията на закона. Този дебат вече го водим при няколко избора. Особено красноречив той беше при избора на

председател на Административен съд-Перник, в който впрочем колегата Иванов зае малко по-друга позиция.

КАМЕН ИВАНОВ: При други факти.

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: Сходни факти по отношение приложението на чл. 169, ал. 1. За съжаление, по известни нам причини жалбата, която неизбраният кандидат беше подал пред Върховния административен съд, беше оттеглена и съдът не се произнесе, за да имаме и съдебно тълкувание на приложението на нормата на цитирания текст. Но аз си мисля, че в случая нямаме никакво основание да преминем към сравняване на качествата на кандидатите, които безспорно са едни изключително високи професионалисти; притежават необходимите нравствени качества; доказали са своите качества за една подобна конкуренция.

Аз лично ще подкрепя колегата Илиева, като съм съгласна с това, което каза г-н Камен Иванов, че тя в настоящата процедура се представи много по-добре. Впрочем не е вярно, че тя по никакъв не е обективирала съпротивата си към недобри управленски практики в Апелативния специализиран наказателен съд. Тогава, когато такива практики са станали известни, тя е била един от колегите, които са сигнализирали Инспектората при една от предходните проверки.

Впрочем, и в днешното изслушване малко се преекспонираха недобрите практики и едва ли не се изкара, че Апелативният специализиран наказателен съд е един много зле действащ орган на съдебната власт. Това съвсем не е така. Ако погледнете показателите за работата на този съд, той е добре действал както в правораздавателната си, така и в другата своя дейност. И аз не мога да се съглася с едно такова крайно становище, но това за мен, пак казвам, в случая е извън контекста на желанния дебат за приложението на чл. 169, ал. 1, изречение второ. Категорично считам, че не сме

изправени пред изключението по текста и следва да дадем подкрепата си за колегата Илиева.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Калпакчиев.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Само едно изречение. Много често се говори за последователността на кадровата дейност на Висшия съдебен съвет. С едно изречение може да бъде казано, че за да бъдат законосъобразни нашите решения при избори, назначения, повишения на съдии, трябва да излагаме мотиви, които да са действителни; които да са проверими и да се базират на фактите и да са истински, а не да са привидни. Наистина моите уважения към колегите, които се изказаха, но аз не чух от тях факти, обективни, които могат да бъдат проверими, защо е налице изключение в случая да се предпочете един кандидат, който не е в този съд. Сравнението на качествата на кандидатите не представлява изключение. Ако наложим това тълкуване, колеги, означава изцяло да обезсмыслим забраната на нормата на чл. 169, ал. 1, защото изискването на чл. 169, ал. 1 всички знаем защо се прие, като се изменяше закона – да се ограничи по някакъв начин тази често срещана миграция на колеги съдии от председателски пост на председателски пост; да може да се гарантира, че по правило председател на съда ще става съдия от този съд. Така че на всички ни е ясно за какво иде реч. Нека честно да кажем какви са действителните мотиви и когато видим какви са действителните мотиви, дали те ще съответстват на крайното решение. Според мен, в случая няма как да си кривим аргументите; няма изключение и няма как да вземем решение друго от това, което законът ни повелява – да бъде наистина решението законосъобразно.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други изказвания? Ако няма други изказвания, аз ще се опитам да бъда кратък. Мисля, че станаха ясни

двете позиции, които колегите споделиха преди мен в своите изказвания.

Защо този избор е важен? Важен е, първо, защото се избира председател на Апелативен съд, с оглед нивото на институцията. Второ, важен е, защото се избира председател на Специализиран наказателен съд – нещо, което е поставяно многократно като проблематика и в докладите на Европейската комисия. Още повече това натежава, когато има предложение за изменения в законодателството, касаещи специализираното наказателно правораздаване. Важен е, на трето място, и защото е от значение как ние ще прилагаме нормите, в частност чл. 169, ал. 1 и чл. 164 от Закона за съдебната власт. И, разбира се, е важен, на четвърто място, защото и двамата колеги, които бяха тук, са колеги с високи професионални качества; колеги, които се представиха достойно. Мисля, че всеки един от нас би могъл да го сподели. Ето защо този избор е важен и е още по-важно пък ние как ще приложим закона или какво ние ще направим оттук-нататък със своите тълкувания на правната норма.

Мисля, че и двамата кандидати показаха познания за това какво е състоянието на органа, който искат да оглавят. По същество техните визии не се различаваха както за това как ще изберат свои заместник-председатели, ако бъдат избрани; по какъв начин те ще управляват съда; къде виждат проблемите в този съдебен орган. По същество нямаше разлика. И двамата кандидати, както казах, са добри професионалисти. Единият има много по-голям практически опит и стаж като управленец. Другият пък има много по-дълъг опит като съдия и човек, който правораздава.

Дали е налице изключението по чл. 169, ал. 1 от ЗСВ? Според мен категорично не е налице такова изключение, поради което моят вот се предопределя от това мое тълкуване на нормата.

Единствените аргументи, които бяха представени за изключение, е представянето и управленският опит на г-н Ушев. Несъмнено той има управленски опит. Несъмнено той има много добри постижения във връзка с управлението на Специализирания наказателен съд. Но по своя характер това не е изключението по чл. 169, ал. 1 от Закона за съдебната власт. Това сме го коментирали и друг път. Моето мнение не се различава от позицията, която съм заел в предходен избор, който ние сме правили.

Ще се съглася с г-н Иванов (макар че не съм присъствал на представянето на съдия Илиева, но от протокола, с който съм запознат), че съдия Илиева днес се представи много добре, по-добре от представянето си преди, но мога да кажа, че г-н Ушев беше блестящ в своето представяне януари месец. Тогава той, според мен, успя да убеди абсолютно всички, че заслужава втори мандат в Специализирания наказателен съд. Това представяне днес аз намирам за малко по-различно както по отношение на неговата мотивация, така и по отношение на конкретиката, която за съжаление се концентрира предимно върху първоинстанционния съд, а не толкова върху дейността на Апелативния специализиран наказателен съд. В този смисъл, уважавайки и професионалния път на двамата кандидати и опита, който имат, аз ще ... своето мнение и ще подкрепя съдия Илиева.

Само още нещо накрая, мисля, че е важно. Ако наистина (а аз вярвам, че е така) е толкова добра атмосферата в Специализирания наказателен съд, липсата на г-н Ушев няма как да не се усети, освен, ако, разбира се, вече не е ясно впоследствие кой ще го замести. В този смисъл аз ще изразя своята подкрепа за г-жа Илиева, повтарям, с пълното уважение към двамата кандидати и респекта и уважението за това, че успяхме да дадем в толкова дълъг период от време

възможност всеки един от тях да представи своята визия и концепция. Основният ми аргумент – нормата на чл. 169, ал. 1 от ЗСВ не е налице като изключение.

Г-жа Георгиева, заповядайте!

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Благодаря! Колеги, аз ще кажа, че сме изправени пред един изключително труден избор, защото, първо, и двамата кандидати се представиха, по моя преценка, много убедително и много добре. И при наличието на двама професионалисти като колегата Ушев и колежката Илиева наистина е трудно да определим своя избор. Все пак ще кажа няколко думи защо считам, че сме при хипотезата на чл. 169, ал. 1, изречение второ, т.е., че е налице изключение в случая.

Колеги, в предишния избор, който беше неуспешен, колежката Илиева участваше. Ако кандидатите са се променили като личности, и то като кандидати, ние не сме се променили като състав на Съдийската колегия. И аз бих ви помолила да си помислите, ако в предишния избор, който беше неуспешен, вие сте подкрепили друг кандидат, а не колежката Илиева, как бихте аргументирали своето становище защо не сте я подкрепили предишния път. Това първо като обосноваване на изключението по чл. 169, ал. 1, изречение второ.

На второ място. Нека не пренебрегваме съдийското управление в специализираната структура. Колегата Ушев каза, че е взел съгласието на съда, който е управлявал до момента. Да, наистина, много кратко е времето на неговия втори мандат, но за времето, през което той е управлявал Специализирания наказателен съд, този съд се е конструирал като орган на съдебната власт и е показал добри резултати. Аз ще кажа, че подкрепям изцяло това, което колегата Камен Иванов каза (той беше много изчерпателен и не искам да ви губя времето) за качествата на колегата Ушев и неговия управленчески опит.

Смятам, че когато един човек докаже своите качества и умението да ръководи орган на съдебната власт, а в случая става въпрос за орган в една специализирана структура, който опит не всички го имат, това е просто едно изключение, смятам, че този опит трябва да послужи като обосноваване на принципа на изключението.

Смятам, че Апелативният специализиран наказателен съд се нуждае от човек, който, първо, разбира проблемите и ги е усетил на гърба си, както се казва, защото не мислете, че това, което се е случвало в Апелативния специализиран наказателен съд, не се е отразявало върху работата на колегите в по-долната инстанция. Това, което е отразено в протокола от Общото събрание на Специализирания наказателен съд, ми дава основание да мисля, че неговото ръководство трябва да бъде осъществявано от човек, който не е от тази структура, защото там проблемите са изключително много. Те са организационни, междуличностни и, ако щете, даже и в правоприлагането.

Като подкрепям изцяло това, което колегите Костова и Иванов казаха, аз ще подкрепя кандидатурата на колегата Ушев.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Ако ми позволите, по отношение на нормата на чл. 169, ал. 1 от ЗСВ – логиката на законодателя е от същия орган или по-висока инстанция. Това е логиката на законодателя. В този смисъл аргументите, че управленският опит от по-ниска инстанция представлява изключение, още повече добавен и към специализираното наказателно правораздаване, според мен противоречи на възприятието на законодателя. Но така или иначе, ние с нашето решение в крайна сметка ще дадем своето тълкувание на нормата на закона. Но липсата на административен опит не е предвидено от законодателя, от една страна, а от друга страна, нека да позволим органът, чиито ръководител избираме, да му дадем шанса чрез собствените си сили и потенциал,

избирайки ръководител, да реши своите проблеми. Но това, разбира се, е мое мнение. Нека да гласуваме.

Режим на гласуване.

Да отчетем резултата: 5 гласа за единия кандидат, 8 – за другия. Имаме избор. Г-н Ушев е избран за председател на Апелативния специализиран наказателен съд.

1. ОТНОСНО: Избор на административен ръководител – председател на Апелативен специализиран наказателен съд

Кандидати:

- **Георги Василев Ушев** – административен ръководител – председател на Специализиран наказателен съд, с ранг "съдия във ВКС и ВАС" (*Атестиран с решение на ВСС по Протокол № 12/12.03.2015 г., комплексна оценка „много добра“*)

- **Румяна Господинова Илиева** – съдия в Апелативен специализиран наказателен съд, с ранг "съдия във ВКС и ВАС" (*Атестирана с решение на ВСС по Протокол № 09/26.02.2015 г., комплексна оценка „много добра“*)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

След проведеното явно гласуване и при обявения резултат:

За Георги Василев Ушев – 8 гласа;

За Румяна Господинова Илиева – 5 гласа

На основание чл. 194 б, ал. 4 от ЗСВ, **НАЗНАЧАВА Георги Василев Ушев** – административен ръководител – председател на Специализиран наказателен съд, с ранг "съдия във ВКС и ВАС", на длъжността „административен ръководител – председател“ на Апелативен специализиран наказателен съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно

Таблицата за определяне размерите на максималните основни месечни заплати на съдии, прокурори и следователи по длъжности, считано от датата на встъпване в длъжност.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да поканим двамата колеги.

(Георги Ушев и Румяна Илиева влизат в залата)

Уважаеми колеги, виждате избора, който направи Висшият съдебен съвет, Съдийска колегия. С 8 гласа „за“ г-н Ушев е избран за председател на Апелативния специализиран наказателен съд.

Г-н Ушев, пожелавам Ви успешен мандат.

ГЕОРГИ УШЕВ: Благодаря!

(Георги Ушев и Румяна Илиева излизат от залата)

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, преди на продължим, искам да кажа, че с г-н Колев в 14.30 часа сме поканени в Министерството на правосъдието във връзка с въпрос, който е важен. В този смисъл в един период от време ще отсъствам от заседанието. Едната възможност е да дадем сега почивка и след това да продължите без нас, а когато приключим, да се върнем, за да продължим участието си. Молбата ми е по едната точка, която е допълнителна такава, свързана с постъпила жалба срещу избор на член на Висшия съдебен съвет от квотата на съдиите – това е т. 28, когато я разисквате, вярвам, че ще бъдем тук, но да кажа моята позиция. Нека да изпратим жалбата за администриране на съответния съд, а не както е предложено тук – да се изпрати на съдебния състав, който вече е формиран по делото, защото... (Реплика от член на Съвета без микрофон: той е по конкретно дело). Вижте, в предложението на г-н Тончев пише така: „По компетентност на състава по чл. 29г, ал. 4 от ЗСВ, който е конституиран по повод жалба на Методи Лалов“. В този смисъл, изпратете го на

съответния съд, за да можем ние оттук-нататък вече да преценяваме дали да се предлага на същия състав. Аз казвам моето мнение.

Г-н Колев.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Целият въпрос е дали тази жалба да бъде разглеждана от същия състав, или от сформиран нов такъв. По същество същия състав е сложно да бъде сформиран отново, затова трябва да се сформира нов такъв състав. Това е цялата разлика. Формулировка: да се изпрати на същия състав, разглеждащ жалбата на Методи Лалов, ... Няма корелация с жалбата на Методи Лалов, касае се за избор на друг член. Така че по мое мнение трябва да се сформира друг състав. Това е цялата ситуация и за това става въпрос.

ЛОЗАН ПАНОВ: Така или иначе дебата ще го направите, когато дойде наред точката. Надяваме се ние да бъдем тук, за да можем да изкажем още веднъж своите аргументи.

Обявявам почивка до 14.30 часа.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ЛОЗАН ПАНОВ

/След почивката заседанието продължава под председателството на Светла Петкова - член на Съдийската колегия на ВСС/

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Уважаеми колеги, продължаваме заседанието. Преминаваме към втора точка от дневния ред - избор на административен ръководител на Районен съд - гр. Елхово. Кандидатката е една - съдия Яна Вълкова Ангелова, която е и.д. „административен ръководител" на РС- Елхово.

Кой ще представи кандидатурата?

Г-жа Георгиева, заповядайте.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Колеги, накратко ще ви представя състоянието на РС-Елхово и данните за кандидата, който е съдия Яна Ангелова.

За периода от 1 януари 2016 г. до 31 декември 2016 г., утвърдената щатна численост на този районен съд е 4 броя магистрати, от които един председател и трима съдии. Щатовете на РС-Елхово са заети, съдът работи с 16 съдебни служители.

Натовареността на този съд за периода 2013 - 2016 г. е 40.62 разгледани дела на месеца на съдия в Елхово, при средна за страната 50.46. А за свършени дела средната натовареност е 35.12, при средно 42.96, или този съд е малко под средната натовареност за страната. Трябва да се отбележи, че всички съдии, които не са специализирани в наказателна и гражданска колегия, разглеждат всякакъв вид дела, в това число и председателят на съда е на 100% натовареност.

През последните няколко години Инспектората е извършил проверка, както на наказателните, така и на гражданските дела, които се разглеждат в този съд. Съществени констатации за нарушения няма установени. Установено е от проверката на ОС-Ямбол, и в тази насока

е препоръката, да не се забавя изпълнението на съдебните актове по наказателните дела. А иначе по отношение на другите констатации, които казах не са съществени, които са констатирани от Инспектората, е проведено Общо събрание и са взети мерки за преодоляване на слабостите.

Съдия Яна Ангелова е започнала своя път в съдебната система през 1997 г., когато е назначена за съдия в РС-Елхово. Тази длъжност заема до 2012 г. и от 2012 до 2017 г., на 17 май, тя е била административен ръководител, след което сме я назначили за и.ф. „административен ръководител“ на този съд. Колежката Ангелова притежава ранг „съдия във ВКС и ВАС“, който ранг тя е придобила през март 2017 г.

От периодичното атестиране и е определена „много добра“ оценка - 150 точки.

Становището на комисията е, че няма пречки колежката да участва в конкурса за административен ръководител и отговаря на изискванията да заеме тази позиция. Професионалните ѝ качества са подходящи за това да участва в процедурата.

Това е становището на комисията. И към материалите е приложена една справка, от която е видно точно в детайли как са разпределени като бройки разглежданите наказателни и граждански дела, а също справка за обжалваните съдебни актове, както и за отменените такива.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Благодаря, г-жо Георгиева.

Да поканим съдия Ангелова.

/В залата влиза Яна Ангелова/

Добър ден, колежке Ангелова. Заповядайте. Вие малко се измъчихте да чакате дълга процедура, но сега се надявам, че всичко ще се оправи.

Вие сте кандидат за втори мандат за административен ръководител на РС-Елхово. В съда сте с над 20 години стаж. Представили сте концепция, с която всички членове на колегията са запознати. Ако може да защитите концепцията си и то в раздела, който показва какво ще направите и какви мерки сте набелязали за развитието на РС-Елхово.

Заповядайте.

ЯНА АНГЕЛОВА: Благодаря Ви. Ще се опитам да бъда максимално кратка в изложението си, съзнавайки колко тежък беше предходния избор.

Сред целите, които съм си поставила и които считам за основни, това са, на първо място качествено и срочно правораздаване. Считам, че по отношение на качеството на съдебните актове в нашия съд няма проблеми, постигнати са много добри резултати в това отношение. Потвърждение на това са и статистическите данни, които съм изнесла в концепцията си. Това, разбира се, не означава, че не продължаваме да работим по този въпрос и да подобряваме показателя. Както и досега, основен приоритет в работата ми, в случай, че ми бъде гласувано доверие, ще бъде да осигуря една възможност за спокойна работа на всеки един от колегите ми съдии. Възможност да работят в добра работна атмосфера, без да изпитват притеснения от натиска на обществото и медиите, тъй като според мен, това е една от най-важните предпоставки за качествена работа на всеки съдия. С цел постановяване на качествени съдебни актове, ще продължа да предоставям възможност да мотивирам и да насърчавам всички мои колеги да участват в обучения организирани от НИП, от други организации, да участват в обучения организирани от ОС-Ямбол и АС-Бургас, с цел повишаване на тяхната квалификация. В тази връзка

възнамерявам да бъде продължена и въведената практика, след участие в обучение, обученият съдия да запознае всички останали свои колеги с проблемите, които са обсъждани в хода на обучението, да предоставя материалите на обучението на останалите съдии от съда. Тъй като качеството на правораздаване изисква на първо място безпротиворечива и единна съдебна практика по идентични казуси, възнамерявам и за в бъдеще да продължи въведената и към момента практика, за провеждане на периодични срещи със съдиите, с цел обсъждане на делата, преминали на инстанционен контрол, на които събрания да бъдат анализирани причините довели до отмяна или изменение на актовете постановени от нас, набелязване на мерки за подобряване на правораздавателната дейност. При необходимост считам, че трябва да бъдат предприети мерки за организиране на срещи с административните ръководители, респективно съдии от ОС-Ямбол, от Административен съд - Ямбол, с цел преодоляване на възникнали проблеми в работата и най-вече с уеднаквяване на съдебната практика на регионално ниво. Считам, че е удачно в този аспект да продължи и въведената още през 2012 г. практика, в нарочна електронна папка, достъп до която имат всички съдии от съда, да бъдат публикувани съдебните актове, включително и актовете на въззивната и касационната инстанция, като по този начин всеки съдия има възможност да се запознае с влязло в сила решение по идентичен казус и по този начин считам, че се уеднаквява практиката и това е допринесло в значителна степен в нашия съд да няма противоречива съдебна практика.

По отношение на срочността. Считам, че това е показател, по който трябва да работим и по който считам, че има проблем в работата на съда. Говоря за срочността, както по отношение на разглеждане на делата, така и по отношение на изготвяне на съдебните

актове. В тази насока са и част от дадените от ИВСС препоръки, след извършени планови проверки. Срочността при изготвянето на съдебните актове, доскоро се наблюдаваше в един от съдебните състави, но в резултат на предприетите мерки към този момент този проблем е разрешен. По отношение на срочността считам, че следва да продължи въведената практика на упражняване на непрекъснат контрол чрез изготвяне на ежеседмични и ежемесечни справки, които съм описала подробно в концепцията, които касаят броя на образуваните, разглежданите дела, движението на делата, насрочването, срочността за разглеждането им, спазване на сроковете при изготвяне на съдебните актове. В тази връзка искам да посоча, че в резултат на предприетите мерки и усилията на всички съдии, към момента неприключилите в съда производства, образувани преди 01.01.2017 г. са общо 28 броя, от които 16 наказателни и 12 броя граждански дела, като от тези 28 броя образуваните през 2016 г. са 19 броя; 12 броя наказателни и 7 броя граждански дела. От всички неприключили, образувани преди 1 януари 2017 г. 12 броя граждански дела, 8 броя са делбени производства, които предполагат по-продължително разглеждане, предвид двете фази на тези производства. За постигане на бързина в правораздаването считам, че е необходимо извършването на анализ на причините, които са довели до евентуалното забавяне на делата и търсене на начини за тяхното преодоляване. Следва да се анализират както вътрешните субективни причини, така и външните такива, които не винаги са от волята на конкретния съдия. Причини, свързани с призоваването на вещи лица, изготвянето на заключения, представяне на справки и изискани документи от други органи, като след като се установят причините да бъдат предприети мерки за отстраняването им.

Във връзка с организацията на административната дейност, на първо място считам, че в началото на всяко едно обективно,

безпристрастно правосъдие се поставя с въведения принцип на случайно разпределение на делата, който считам, че е лично отговорност на всеки един административен ръководител. Разработени са вътрешни правила, които се спазват стриктно в съда и в това отношение нямаме никакви проблеми. Трябва да продължи практиката във връзка с упражняване на един непрекъснат контрол върху всички служби в РС-Елхово. Всички дейности в съда са регулирани с вътрешни правила, издадени са съответните заповеди, като считам, че в тази насока тази дейност трябва да продължи. Следва да продължи да бъде упражняван ежемесечен контрол върху водените в съда деловодни книги, точно отразяване на подлежащата на вписване в деловодните книги информация, непрекъснат контрол относно правилното определяне и събирането на държавните такси по делата, контрол върху работата на Бюро „Съдимост“ и на Съдебно-изпълнителната служба, също следва да бъдат продължени.

По отношение на материално-техническото осигуряване и сградния фонд. Сградата, в която се помещава РС-Елхово е стара, построена е през 1930 г., поради което същото се нуждае непрекъснато от поддръжка. В резултат на извършените ремонтни дейности през последните 5 години на покрив, дограма, съдебни зали, съдийски кабинети, подмяна на врати на помещения, обзавеждане на помещения, за което получих пълната подкрепа и съдействие на този състав на ВСС и благодаря за което. Бяха създадени много добри условия за работа на всички съдии и съдебни служители, както и условия за добро обслужване на гражданите. Усилията ми и занапред ще бъдат насочени към подобряване на съществуващата материална база, чрез извършване на текущ ремонт на помещенията, в които това е необходимо. Като проблеми, които следва да бъдат решени, имаме проблеми с мазето на сградата, което се ползва за архив от РС-Елхово

и РП-Елхово и като хранилище за веществени доказателства, и трябва да бъдат предприети мерки за преодоляването на този проблем. Възможно е да бъде извършена подмяна на монтирани радиатори, тъй като парната инсталация е много остаряла, като считам, че това ще доведе до намаляване на разходите за отопление. Както в много други съдилища, имаме необходимост от изграждане на рампа, осигуряваща достъп на хора със затруднения в придвижването.

Техническото оборудване и програмното осигуряване също е на много добро ниво. Със съществуващата компютърна техника и информационни системи е напълно възможно осигуряване на нормално функциониране на работните процеси, като за да се запази това добро ниво, е необходимо да продължи поетапната подмяна на най-остарялата компютърна техника, която е от 2007 г. в съда и за която разчитаме на съдействието от ВСС.

Следва да продължат действията към непрекъснато актуализиране на интернет страницата на съда, включително и да се предприемат непрекъснати действия по нейното обогатяване. Важно е, с оглед облекчаване работата на съда, ускоряването на съдебния процес и осъществяването на електронна кореспонденция със страните по делата, да се работи в насока електронна размяна на книжа, изпращане на призовки по електронен път.

Друг основен приоритет в работата ми, ще бъде осигуряване на прозрачност и публичност на дейността на съда. И тъй като най-голям обем информация за работата на съда се предоставя чрез интернет страницата, важно е същата да се поддържа ежедневно и в актуално състояние. Достъпът до нея е безпрепятствен, там са публикувани материали от компетентността на съда, описани са функциите на всяка служба, изнася се графика на съдебните заседания, ежедневно се публикуват постановените съдебни актове, съгласно

утвърдените вътрешни правила. Чрез сайта на съда е предоставена възможност на гражданите да изразяват мнения и препоръки за работата на съда. Ще работим за повишаване на общественото доверие в РС-Елхово, както и в съдебната система като цяло, като в тази насока възнамерявам да бъде продължена и доразвита инициативата за провеждане на Ден на отворените врати, работа с ученици, като по този начин на гражданите се предоставя възможност пряко и непосредствено да придобият преки впечатления върху работата на съда, върху разпределението на делата, която е една болезнена тема за обществото ни и подрастващите да придобият основни представи за организацията и начина на работа на съда, да получат представа за основните си права и задължения.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Благодаря Ви. Нека да има възможност за въпроси.

ЯНА АНГЕЛОВА: Готова съм да отговоря на въпросите ви.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Колеги, въпроси към съдия Ангелова?

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: По-скоро един коментар.

Колега Ангелова, Вие изключително стройно сте подредили целите, които сте си поставили, но имам по отношение на една от целите един мъничък коментар, предполагам, че е въпрос на техническа грешка. Написали сте „активна работа с НПО, реализиране на съвместни проекти за осъществяване на граждански контрол над дейността на районния съд“. Никой не може да осъществява контрол по дейността на съда, освен инстанционния! Гражданско наблюдение - да, съгласна съм всякакви мерки, които биха повишили доверието - прозрачност и т.н., но, моля ви, коригирайте този контрол!

ЯНА АНГЕЛОВА: Да.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Други въпроси има ли?

Заповядайте, г-жо Георгиева.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Колежке, виждам тук актуалната справка за отменените съдебни актове за 2016 г. Прави впечатление, че има малко повече от наказателните. В тези отменени включват ли се ахт-тата, защото няма тази справка? Иначе от 105 обжалвани излиза, че са отменени 15. Струва ми се малко повече като...Въобще има ли проблеми в практиката с отменените актове?

ЯНА АНГЕЛОВА: На този етап не мисля, че имаме проблеми с въззивната и касационната инстанция. Имали сме проблеми назад във времето с административния съд, самите съдии нямат уеднаквяване на практиката си, но на този етап мисля, че нямаме сериозни проблеми с въззивната и касационната проверка.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Други въпроси има ли?

Г-жа Найденова.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Колега Ангелова, един съвсем кратък въпрос, който основно се базира на едни статистически данни преди няколко години. РС-Елхово във връзка с престъпленията по чл. 279 от НК - незаконно преминаване на граница и бе подложено на по-интензивно постъпление на дела от този тип и другите престъпления свързани с незаконно преминаване на границата, поне нашите наблюдения и проследявания на данните в пограничните съдилища, показва, че тази тенденция при РС-Елхово след 2013 г. вече спада, към 2015-2016 не е отчитано такова голямо постъпление каквото сте имали до 2013, може би част от 2014, но бихте ли ни казали какво е съотношението на този тип дела, спрямо общия брой наказателни дела за тази година. Изпитвате ли някакви затруднения? Все пак в съда няма някакви разграничения, вие сте четирима съдии и гледате всякакъв тип дела, този тип престъпна дейност създава ли затруднение във вашата работа от гледна точка на натоварване? Част от тези производства попадат в категорията „бързи и незабавни" и изискват по-бързо

разглеждане. Така че кажете каква е ситуацията по отношение на този вид престъпна дейност и внесените обвинителни актове.

ЯНА АНГЕЛОВА: Благодаря за въпроса.

От вчера ми е информацията, която съм подготвила, тъй като очаквах да ми бъде зададен такъв въпрос. От общо постъпили към момента 789 дела - граждански и наказателни, от тях 367 са наказателните като 24 броя са с предмет 279, 280 и 281. Почти нямаме вече такива дела, случаите са инцидентни и в това отношение работата е спокойна. При нас кризисният момент беше през 2013 г.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Други въпроси? Няма. Да благодарим на колежката и да я помолим да изчака.

/Яна Ангелова напуска залата/

Колеги, имате думата за становища, съображения.

Г-жа Георгиева.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Колеги, аз ви предлагам да подкрепим кандидатурата на колежката Ангелова за втори мандат. Аз съм изготвила и атестацията, посетила съм на място този съд и установих, че наистина колежката добре управлява съда. Там не заварих ненаписани дела. Вярно е, че натовареността им е малко под средната, но въпреки това този съд си има съответните дела и се справя много добре. Колежката имаше и тогава визия, както и сега, за развитието на този орган на съдебната власт и не напразно съм предложила тези 150 точки, които Съвета е одобрил и сме приели тази атестация. Моля да подкрепите кандидатурата. Все пак искам да кажа и друго, че този район не е лесен, тъй като е доста отдалечен и от окръжния център и въобще се намира в една погранична зона, която наистина заслужава внимание и там органът на съдебната власт трябва да доказва добри резултати и да има авторитет сред гражданите. До сега поне никога не е имало оплаквания от колегите от Елхово и според мен това се дължи

на добрата работа на самия председател, затова аз ще подкрепя кандидатурата на колегата Ангелова.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Други становища?

Г-жа Найденова.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Съвсем накратко искам да кажа нещо и в допълнение на казаното от колегата Георгиева, искам да добавя и още нещо, което е хубаво да се каже днес, макар и РС-Елхово да попада в категорията малки съдилища от гледна точка на числеността на съдиите в него. Каза се преди малко, че натовареността на съдиите е малко под средната, но то има своето значение, но го правя във връзка с една част и от встъпителните думи на колегата Ангелова, съпоставяйки тази процедура за избор на административен ръководител, с предходната по т. 1, трябва да кажем, че всеки един съд от нашата съдебна карта е важен, особено първоинстанционните такива, защото хората масово се сблъскват със съдиите в първоинстанционните съдилища. Това, което ние виждаме в материалите по тази конкурсна процедура, в концепцията на съдия Ангелова, в начина по който тя днес ни я представи и отговори на въпросите, беше подготвена. Т.е. тя беше предвидила какви въпроси могат да ѝ бъдат зададени, което ми направи изключително добро впечатление, с оглед спецификата на региона, и това, което г-жа Георгиева изтъкна, че този съд никога не е влизал в полезрението на ВСС с каквито и да било обструкции, съдиите там не са създавали никакъв повод за този съд да се говори, може да покаже само, че това е един изключително добре уреден и добре работещ съд и ние трябва да се гордеем, че имаме такива съдии, като работещите в РС-Елхово. А и от протокола от Общото събрание, където колегата Ангелова е била изслушана също дава добра оценка за нейните управленски качества, покани през първия мандат. И ще го спомена на последно място, но то

е с такава тежест по важност, както и всички други думи казани по отношение на колегата Ангелова. Спомена г-жа Георгиева 150 точки и това е една изключителна оценка за професионалните и управленски качества на съдия Ангелова. Аз също ще гласувам за това съдия Ангелова да получи втори управленски мандат като председател на съда.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Други становища има ли? Всички сме единодушни. Предлагам да пристъпим към гласуване. В залата сме 11 члена. Режим на гласуване. Да прекратим гласуването. 11 гласа „за“. Приема се решението.

/След проведеното явно гласуване/

2. ОТНОСНО: Избор на административен ръководител - председател на Районен съд - гр. Елхово

Кандидат:

- **Яна Вълкова Ангелова** - и.ф. административен ръководител-председател на Районен съд - гр. Елхово, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ (*Атестирана с решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 12/12.07.2016 г., комплексна оценка „много добра“*)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

След проведеното явно гласуване и при обявения резултат: 11 гласа „за“ и 0 гласа „против“, на основание **чл. 194 б, ал. 4 от ЗСВ, НАЗНАЧАВА Яна Вълкова Ангелова** - и.ф. административен ръководител-председател на Районен съд-гр. Елхово, с ранг "съдия във ВКС и ВАС", на длъжността „административен ръководител - председател" на Районен съд - гр. Елхово, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица

за определяне размерите на максималните основни месечни заплати на съдии, прокурори и следователи по длъжности, **считано от датата на встъпване в длъжност.**

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Да поканим съдия Ангелова.

/В залата влиза Яна Ангелова, посрещната е от Светла Петкова, която я поздравява за резултата, след което съдия Ангелова благодари и напуска залата/

Предлагам да продължим с дисциплинарната дейност, за което трябва да изключим камерите.

/Камерите са изключени/

--- дисциплинарни производства – закрито заседание ---

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Да открием мониторите, за да обявим резултата.

/включват мониторите/

Точка 3 от "Дисциплинарни производства" Съдийската колегия на ВСС взе решение по дисциплинарно дело № 2/2017 г. по описа на Съдийската колегия, с което наложи наказание на съдия Елена Златанова Тодорова от Районен съд Свиленград "понижаване в ранг за срок една година" по чл. 308, ал. 1, т. 3 от ЗСВ.

Съдийската колегия приема, че съдия Елена Златанова Тодорова не е извършила дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 3 от ЗСВ. Това е твърдението на предложителя за уронване престижа на съдебната власт по забавените дела, за което решението е по отношение на това твърдение, че не е допуснала нарушение.

По точка 4 по предложение на председателя на Софийски градски съд за образуване на дисциплинарно производство за налагане на дисциплинарно наказание на съдия Петя Георгиева Крънчева-Тропчева Съдийската колегия на ВСС образува дисциплинарно производство и чрез жребий определи дисциплинарен състав Галина Карагъзова, Юлия Ковачева, Каролина Неделчева, докладчик и председател на състава г-жа Галина Карагъзова.

По точка 4 Съдийската колегия образува дисциплинарно производство за налагане на дисциплинарно наказание на Любка Емилова Голакова - съдия в Софийски районен съд по предложението на съдия Калоян Топалов, председател на Софийски градски съд и избра чрез жребий дисциплинарен състав Камен Иванов, Мария Кузманова и Димитър Узунов, докладчик Камен Иванов.

По точка 6 Съдийската колегия прие решение за образуване на дисциплинарно производство по предложение на Калоян Топалов - председател на Софийски градски съд за налагане на дисциплинарно наказание на Александър Емилов Ангелов - съдия в Софийски районен съд и чрез жребий определи дисциплинарен състав Светла Петкова, Галя Георгиева и Соня Найденова, докладчик и председател на състава Светла Петкова.

По точка 7 Съдийската колегия образува дисциплинарно производство по предложение на Калоян Топалов - председател на СГС за налагане на дисциплинарно наказание на Иванка Петкова Болгурова - съдия в Софийски районен съд и определи чрез жребий

дисциплинарен състав Даниела Костова, Калин Калпакчиев и Милка Итова, докладчик и председател на състава Милка Итова.

По точка 8 Съдийската колегия образува дисциплинарно производство по предложение на председателя на СГС за налагане на дисциплинарно наказание на Методи Тодоров Шушков - съдия в Софийски районен съд и определи чрез жребий дисциплинарен състав Милка Итова, Димитър Узунов и Калин Калпакчиев, докладчик и председател на дисциплинарния състав Калин Калпакчиев.

По точка 9 Съдийската колегия образува дисциплинарно производство по предложение на председателя на СГС Калоян Топалов за налагане на дисциплинарно наказание на Емилиян Любенов Лаков - съдия в СРС и определи чрез жребий дисциплинарен състав Галя Георгиева, Юлия Ковачева и Галина Карагьозова, докладчик и председател на състава Галя Георгиева.

По точка 10 Съдийската колегия на ВСС образува дисциплинарно производство по предложение на Калоян Топалов - председател на СГС за налагане на дисциплинарно наказание на Иванка Григорова Митева - съдия в СРС и определи чрез жребий дисциплинарен състав Камен Иванов, Мария Кузманова и Каролина Неделчева, докладчик и председател на състава Камен Иванов.

По точка 11 Съдийската колегия образува дисциплинарно производство по предложение на Калоян Топалов - председател на СГС за налагане на дисциплинарно наказание на Йорданка Николова Ваклева - съдия в СРС и определи чрез жребий дисциплинарен състав

Соня Найденова, Светла Петкова и Даниела Костова, докладчик и председател на състава Соня Найденова.

И по точка 12 Съдийската колегия приема за сведение заповед № 177 от 22.2.2017 г. на Красимир Георгиев - административен ръководител - председател на Окръжен съд Стара Загора, с която на основание чл. 327 от ЗСВ е обърнато внимание на Румяна Бончева Пенева - съдия в Окръжен съд Стара Загора. Прилага заповедта към кадровото дело на съдията и в случай на оспорване на заповедта за обръщане на внимание административния ръководител следва да уведоми Съдийската колегия за влязлото в сила съдебно решение, като изпрати препис от същото за прилагане към кадровото дело на съдията.

По точка 13, както и точка 14 Съдийската колегия приема за сведение заповед № 178 и 179 от 22.2.2017 г. на председателя на Окръжен съд Стара Загора, с които е обърнато внимание на Анна Тодорова Трифонова - съдия в Окръжен съд Стара Загора и на Румяна Атанасова Танева - съдия в същия съд, на основание чл. 327 от ЗСВ. Прилага заповедите към кадровото дело на съдиите. В случай на оспорване на заповедта административният ръководител следва да уведоми Съдийската колегия за влязлото в сила съдебно решение, като изпрати препис от същото за прилагане към кадровото дело на съдията.

И по точка 15 Съдийската колегия прие за сведение справка, преглед на дисциплинарните производства във връзка с тълкувателно решение 7 от 2017 г. по тълкувателно дело № 7/2015 г. на Общото събрание на колегиите на Върховния административен съд. С което делата на комисията по "Дисциплинарни производства" приключиха.

Продължаваме с атестиране и конкурси.

/В залата влиза Лозан Панов/

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

СВЕТЛА ПЕТКОВА

/Заседанието продължава под председателството на Лозан Панов/

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, продължаваме с точка 16 от дневния ред.

Заповядайте, г-жо Ковачева!

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Точка 16 е предложение на Комисията по атестиране и конкурси Колегията да приеме решение, с което да остави без уважение искането на председателя на Специализирания наказателен съд за увеличаване щатната численост на съдиите със седем нови длъжности "съдия". Мотивите са изложени в решението на Комисията по атестиране и конкурси. Комисията намира, че към момента не е налице обоснована необходимост за увеличаване на щатната численост на Специализирания наказателен съд със седем щатни бройки, посочена е натовареността на Специализирания

наказателен съд, за 2015, за 2016 година, тя съответно 31,05 брой дела за разглеждане месечно на един съдия, при средна натовареност 12,52, броят на свършените дела е 30,39 при средна за страната 10,01, това е за 2016 г., но трябва да се има предвид характера на тези дела, а това е видно от доклада на дейността на Специализирания наказателен съд през 2016 г. Подробно са посочени видовете дела, като изрично трябва да се отбележи, че частните наказателни дела представляват 96 % от тях. Аз няма да ви чета всички данни, те са на вашето внимание.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Г-жо Георгиева, заповядайте!

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Колеги, има и други точки, които касаят увеличение на щата, някъде сме удовлетворили исканията на колегите, другаде не сме. Аз бих ви предложила следното - нека да направим един анализ на всички щатове, които са свободни и тогава, и на натовареността, сега предстои да приемем Анализа за натовареността на съдилища и тогава да се произнесем затова къде е необходимо да се отпуснат нови бройки и къде не. Само преди два часа слушахме колегата Ушев, който обясни и голяма част от вас се съгласиха, че примерно за Специализирания наказателен съд тежестта на делата и въобще натовареността при частните наказателни дела следва да се определя по брой лица по делото и въобще някакви други критерии за натовареност да приемем. Затова ми се ще да има някаква такава статистика не, а анализ на необходимостта от това в цялата система къде има нужда да дадем бройки и къде да вземем, като имаме предвид къде са свободни бройките. Затова ако се съгласите с мен аз предлагам да отложим всички тези точки, които касаят увеличение или намаление на щата. Да не е "на парче", просто това имам предвид

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Ковачева.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Изрично в мотивите е посочено, че към настоящият момент не са налице предпоставките за увеличаване на щатната численост на Специализирания наказателен съд, и че подобно искане може отново да бъде разгледано, след като бъдат евентуално приети промени в НПК, съответно НК, свързани с подсъдността. Тогава може да се направи отново анализ и да се прецени каква е необходимостта от отпускане на нови щатни длъжности. Аз мисля, че не може да се квалифицира работата като "работа на парче" по простата причина, че когато имаме искане от един орган на съдебната власт, комисията, съответно Колегията дължи произнасяне, поради тази причина това искане е обсъдено и това е предложението на Комисията по атестиране и конкурси. Разбира се, Колегията може да приеме каквото решение прецени за необходимо.

На следващо място въпросът със свободните длъжности беше разгледан на вчерашното заседание на Комисията по атестиране и конкурси за всички нива в органите на съдебната власт във връзка с преценката от необходимостта за обявяване на конкурси, така че и тази информация е налице, тя може да бъде внесена в Колегията за запознаване на членовете, но не виждам по какъв начин ще промени извода, който е направила Комисията по атестиране и конкурси.

За останалите точки когато дойде време да ги докладвам аз ще кажа какво е становището на комисията. Както прецените така ще процедираме.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Г-жо Карагьозова, заповядайте!

ГАЛИНА КАРАГЬОЗОВА: Благодаря Ви, колега Панов. Уважаеми колеги, разглеждаме в момента искането за увеличаване на щатната численост на Специализирания наказателен съд. Само наистина преди няколко часа вече избрания за председател на

Апелативния специализиран наказателен съд на изслушването е казал, че засега и двете съдилища, на зададен му изрично въпрос във връзка с евентуална предстояща промяна в подсъдността е казал, че засега щатната численост е достатъчна за функциониране и успешно изпълнение работата на съда. Така че нека ако и когато станат факт законодателните промени и се види кои дела по кои текстове ще бъде променена подсъдността, нека тогава да го решаваме въпроса. При сегашната ситуация, при категоричните данни за натовареността на този съд и структурата на делата аз напълно подкрепям решението на комисията и мисля, че няма никакво основание за отлагане на решаването на поставения въпрос

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря.

Г-н Калпакчиев.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: В подкрепа на казаното, сега разглеждаме конкретното искане и конкретни искания след тази точка на председатели на съдилища за отпускане на нови щатни съдийски длъжности. Ние даваме отговор на тези искания, съобразно данните за натовареността към момента, всяка една последваща промяна, която отразява някоя трайна тенденция в натовареността винаги може да бъде причина за ново искане, това не означава, че сега произнасяйки се по това искане веднъж завинаги предрешаваме въпроса с щатното разписание, с щатните длъжности в Специализирания или в който и да е друг съд. Ние в Комисията по натовареност сме разглеждали исканията, ще видите днес по-късно в края на заседанието ще обсъждаме Анализа за натовареността на съдилищата за 2016 г., данните сме анализирали за натовареността 2016 г. не внасят никаква промяна в констатираната до момента тенденция на натовареността в Специализирания наказателен съд, там имаме драстично увеличение единствено на частни наказателни дела и то такива, които са в

компетентността на председателя и заместника му - Закона за СРС и ЗЕС. Всъщност натовареността на съдиите по конкретните дела ч.н.д-та и общ характер е значително по-ниска ако тя се изчислява на база всички дела, но това след малко в подробности ако искате ще го разискваме когато коментираме Анализа за натовареността на всички съдилища. Така че към този момент ситуацията, анализирани данни за натовареността три години назад показва, че предложението наистина не е основателно.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, по същество искането на г-жа Георгиева беше за отлагане на точката. Г-жо Георгиева, поддържате ли искането, за да го подложа на гласуване.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Няма да го поддържам.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Не го поддържате.

Колеги, гласуваме точка 16 от дневния ред. Режим на гласуване. Предложението на Комисията по атестирането и конкурсите е за оставяне без уважение искането на Специализирания наказателен съд за увеличаване на щатната численост със седем нови длъжности "съдия". Режим на гласуване. 10 гласа "за", 1 глас "против".

АТЕСТИРАНЕ И КОНКУРСИ

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШНИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

16. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането от административния ръководител - председател на Специализирания наказателен съд, за увеличаване щатната численост на съдиите със 7 (седем) нови длъжности „съдия“.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Точка 17 е във връзка с искане на председателя на Районен съд-Нови пазар за увеличаване щата на съдиите в Районен съд с 1 (една) щатна длъжност. Предложението на комисията е Колегията да остави без уважение искането на председателя за увеличаване щатната численост. Мотивите отново са основание на тази численост - натовареността на Районен съд-Нови пазар. В момента в съда има 4 съдийски длъжности, от които една председател и трима съдии, няма свободни длъжности. При увеличаване на щатната численост показателите за натовареност ще се променят, като ще се снижат под средната за страната. Отчетени са броя на делата за тригодишен период. Отчетен е видът, че най-много от тях тези за разглеждане над 410 по чл. 417 от ГПК, поради което предложението на комисията е, както вече казах, да се остави без уважение искането.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Изказвания? Ако няма, режим на гласуване т. 17 от дневния ред. Режим на гласуване - Оставя без уважение искането от административния ръководител - председател на Районен съд-Нови пазар, за увеличаване щатната численост на съдиите с 1 (една) нова длъжност „съдия“.

10 гласа „за“, 1 глас „против“.

(След проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

17. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането от административния ръководител - председател на Районен съд-Нови пазар, за увеличаване щатната численост на съдиите с 1 (една) нова длъжност „съдия“.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 18.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Точка 18 е по повод заявлението на съдия Иван Димитров Бедачев - съдия в Районен съд-Асеновград, да бъде назначен по реда на чл. 193, ал. 6 от закона, на длъжността „съдия“ в Окръжен съд-Бургас - наказателна колегия. Предложението на комисията е да се повиши съдия Бедачев на длъжността „съдия“ в Окръжен съд-Бургас. Мотивите за това са следните. Конкурсът, който е обявен с решение на ВСС за повишаване и преместване на съдия в Окръжен съд - наказателна колегия, на 22 април 2015 г. е приключил за Окръжен съд - Бургас на 1 юли 2016 г., когато е встъпил последният кандидат за конкурса. По време на провеждане на конкурса е ... месечен срок от неговото приключване в Окръжен съд - Бургас освободени две длъжности „съдия“. Едната е на колега, който е починал през м. декември 2016 г. и една поради назначаване на съдия Пламен Синков на длъжността заместник-председател на Апелативния съд. Поради това комисията приема, че са налице предпоставките за приложението на текста спрямо колегата Бедачев, тъй като колегата Печилкова, за която преди това сме приели решение по същия ред, се е отказала да встъпи в длъжност в Окръжен съд - Бургас. Подробните мотиви са изложени на вашето внимание.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, изказвания? Ако няма, режим на гласуване т. 18 от дневния ред.

Да отчетем резултата: 10 гласа „за“, 1 „против“. Имаме решение.

(След проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

18. ПОВИШАВА, на основание чл. 160 във връзка с чл. 193, ал. 6 от ЗСВ, Иван Димитров Бедачев - съдия в Районен съд-Асеновград, на длъжност „съдия“ в Окръжен съд-Бургас - наказателна колегия, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на встъпване в длъжност.

18.1. ВЪЗЛАГА на повишения магистрат да довърши започнатите с негово участие наказателни дела, на които е даден ход на съдебното следствие, както и да изготви съдебните актове по обявените за решаване дела.

ЛОЗАН ПАНОВ: По точка 19 от дневния ред, ако не се лъжа има молба от административния ръководител, с която иска отлагане разглеждането на точката. Г-жо Ковачева, заповядайте!

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Комисията се е произнесла по заявлението на председателя на Районен съд - Сливен за увеличаване щатната численост на съдиите с една нова длъжност „съдия“. Решението на комисията е, че не са налице основания за уважаване на това искане. След произнасяне на решението на комисията е постъпила молба от съдия Живка Кирилова Желязкова, която е председател на Районен съд-Сливен и е поискала отлагане на разглеждането на въпроса с искане на една нова длъжност „съдия“ в Районен съд-Сливен. Позовала се е на статистическите данни за първото полугодие на 2017 г. Обосновано подобно искане беше изнесено във Висшия съдебен съвет и от председателя на Окръжен съд - Сливен, така че както прецени Колегията. Комисията се е съобразила с данните за 2016 г.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Г-жо Георгиева, заповядайте!

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Колеги, аз мисля, че трябва сериозно да се замислим върху искането на председателката. В мотивите на комисията са посочени данните за 2016 г., които при средна натовареност на разгледани дела 41,08 за страната, не за Сливенския районен съд, средната за страната е 41,75. Вижте, много е малка разликата, а по отношение на брой свършени дела този съд показва, че работи според мен много по-добре от някои други съдилища. Например Сливенският районен съд има над средното за страната свършени дела - 38,07 за Сливенския съд и 35,49 за страната за тази степен съдилища. Освен това виждате, че за първото полугодие на 2017 г. натовареността е увеличена - това сочи статистиката. Бих ви предложила да изпратим предложението на председателката на Бюджетната комисия, за да каже дали има финансова възможност за увеличение на щата. Освен това бих ви предложила да попитаме тази председателка дали пък няма някаква икономия от фонд „Работна заплата“, с която да можем да покрием евентуално заплатата, ако открием нов щат. Така сме правили досега.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Калпакчиев.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Единствено по това искане на председателя за разкриване на нови щатни длъжности в Комисията по натовареност всички сме ги разгледали, единствено по това искане сме дали положително становище, като мотивите ни са, че освен натовареността за тригодишен период на съда, което се очертава като нарастваща, увеличаваща се тенденция за нарастване натовареността на съдиите. Освен това сме посочили второ съображение, че с разкриване на една щатна бройка за съдия в този съд ще се осигури свободна щатна длъжност за назначаване при изтичащ мандат на младши съдия, което също е важно съображение. Не мисля, че е необходимо да изпращаме на Бюджетна комисия. Така или иначе ние

би следвало в случай, че разкрием нова щатна длъжност, да бъде за сметка на закриването ѝ в друг съд, както процедираме в други случаи. Освен друго, това трябва да стане с решение на Пленума, нали преди това трябва да има решение на Колегията, но аз предлагам да се гласува по същество този случай, като се разкрие щатната длъжност за съдия по мотивите, които сме посочили. Поне аз така ще гласувам.

ЛОЗАН ПАНОВ: Само за момент още веднъж. Точка 19 от дневния ред предложението на комисията е - Оставя без уважение искането от административния ръководител - председател на Районен съд-Сливен, за увеличаване щатната численост с една нова длъжност „съдия“. Въпросът е дали да отложим разглеждането на точката предвид на постъпилите нови данни или пък да гласуваме, като няма пречка след това както вече беше споменато да се разгледа точката отново въз основа на тези нови факти и обстоятелства. Другите предложения не формулират някакво искане, което конкретно касаят днешното наше произнасяне, така че ако някой прави предложение за отлагане, за да мога да го подложя на гласуване? (намесва се Г. Георгиева: аз предложих да огледаме нещата) Добре, разбрах. Правите предложение за отлагане? (намесва се Г. Георгиева: да) Добре.

Първо ще гласуваме предложение за отлагане на г-жа Георгиева. Режим на гласуване.

Нека да отчетем резултата: 10 гласа „за“, 1 глас „против“. Отлагаме разглеждането на т. 19.

(След проведеното явно гласуване)

19. ОТНОСНО: Искане от административния ръководител - председател на Районен съд-Сливен, за увеличаване щатната численост с една нова длъжност „съдия“

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И:**

ОТЛАГА разглеждането на точката за следващо заседание.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 20 от дневния ред.

Г-жо Ковачева, т. 20.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Точка 20 е с оглед предходно решение на Съдийската колегия за това, че атестационните формуляри не са публични. В тази връзка беше поставен въпросът дали единните формуляри на съдиите трябва да бъдат публикувани тогава, когато се участва в процедура на избор на председател с оглед осигуряване на информираност, публичност и прозрачност на този избор. Доколкото комисията не можа да постигне решение с необходимото мнозинство при обсъждането, се предлага на Колегията два варианта. Единият вариант е да приеме решение, с което формулярите за атестиране следва да се публикуват на Интернет страницата, посочено е в раздел Важно, когато се касае за процедура за избор на председател и следващото - вторият вариант е формулярите не се публикуват с оглед разпоредбата на чл. 194а, ал. 3 от закона, доколкото атестационният формуляр не фигурира като изрично посочен в текста на чл. 194а, ал. 3 от ЗСВ. Това са двата варианта и в зависимост от това около кой от тях, ще се обедини Колегията ще се процедира занапред при изборите за председател в органите на съдебната власт.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. По същество имаме два варианта. Те се различават по това - първият вариант се публикуват единните формуляри на съдиите, вторият вариант е посочено, че не следва да бъдат публикувани. Ако искате изказвания, ако не, режим на гласуване по първия, по втория вариант. Колеги? Ако няма изказвания?

Подлагам на гласуване първия вариант. Първият вариант е в следния смисъл: Единните формуляри за атестиране на съдиите се публикуват на интернет страницата на Висшия съдебен съвет в съответния раздел. Режим на гласуване вариант 1.

Благодаря Ви. Да отчетем резултата: 9 гласа „за“, 2 гласа „против“. При това положение няма да подложа на гласуване вариант 2, тъй като с оглед на резултата, който се постигна, се обезсмисля втория вариант. Имаме решение по точка 20 от дневния ред.

(След проведеното явно гласуване)

20. ОТНОСНО: Обсъждане на приложимостта на решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 27/27.06.2017 г., т. 1 във връзка с провеждането на процедури за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

Единните формуляри за атестиране на съдиите да се публикуват на интернет страницата на Висшия съдебен съвет в раздел Важно/Избор на административни ръководители с оглед осигуряване на информираност, публичност и прозрачност на процедурите за избор.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 21.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Точка 21 касае освобождаването на колегата Лилия Жекова Илиева, на основание чл. 165, ал. 1, т. 1. Моето предложение преди да се произнесем по тази точка да гласуваме предложението по т. 29 от дневния ред за поощряването на съдия Илиева с отличие „личен почетен знак първа степен - златен“.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, т. 29 като извънредна такава беше включена в дневния ред с наше решение в началото на заседанието. Имате ли нещо „против“ да преминем към т. 29?

Ако нямате, режим на гласуване за т. 29, в смисъл Поощрява на основание чл.303, ал.2, т.2, б."а" от ЗСВ, Лилия Жекова Илиева - съдия в Софийския градски съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с отличие „личен почетен знак първа степен - златен“.

Да отчетем резултата: 11 гласа „за“, 0 „против“. Имаме решение по т. 29.

(След проведеното явно гласуване)

29. ПООЩРЯВА, на основание чл.303, ал.2, т.2, б."а" от ЗСВ, **Лилия Жекова Илиева** - съдия в Софийския градски съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с отличие „личен почетен знак първа степен - златен“, за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

ЛОЗАН ПАНОВ: Сега се връщаме отново на т. 21. Беше докладвана вече. Режим на гласуване. Т. 21 - Освобождава, на основание чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, Лилия Жекова Илиева от заеманата длъжност „съдия“ в Софийски градски съд, считано от датата на вземане на решението.

Режим на гласуване.

11 гласа „за“. Благодаря ви. Имаме решение.

(След проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

21. ОСВОБОЖДАВА, на основание чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, Лилия Жекова Илиева от заеманата длъжност „съдия“ в Софийски градски съд, считано от датата на вземане на решението.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 22 от дневния ред. (към Ю. Ковачева)
Заповядайте!

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Точка 22 - Комисията предлага на Колегията да проведе предварително атестиране на Светослав Атанасов Пиронев - съдия в Районен съд-Дупница и приеме комплексна оценка от атестирането „много добра“.

ЛОЗАН ПАНОВ: Ако няма изказвания, режим на гласуване по т. 22 от дневния ред.

11 гласа „за“, 0 гласа „против“. Имаме решение по тази точка от дневния ред.

(След проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

22. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, т. 1 от ЗСВ, предварително атестиране на Светослав Атанасов Пиронев - съдия в Районен съд-Дупница.

22.1. ПРИЕМА, на основание чл. 197, ал. 6 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ на Светослав Атанасов Пиронев - съдия в Районен съд-Дупница.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 23. Точка 23, г-жо Ковачева.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Точка 23 е комисията предлага на Колегията да проведе предварително атестиране на Станислав Бориславов Седефчев - младши съдия в Софийски градски съд и да приеме комплексна оценка „много добра“.

ЛОЗАН ПАНОВ: Ако няма изказвания, подлагам на гласуване т. 23.

Благодаря ви. 11 гласа „за“, 0 гласа „против“.

(След проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

23. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, т. 1 от ЗСВ, предварително атестиране на Станислав Бориславов Седефчев - младши съдия в Софийски градски съд.

23.1. ПРИЕМА, на основание чл. 197, ал. 6 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ на Станислав Бориславов Седефчев - младши съдия в Софийски градски съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 24.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Точка 24 е предложение за повишаване на Цветан Иванов Колев - съдия в Окръжен съд-Монтана, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, считано от датата на вземане на решението.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, ако няма изказвания, подлагам на гласуване т. 24 от дневния ред. Режим на гласуване.

11 гласа „за“.

(След проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

24. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Цветан Иванов Колев - съдия в Окръжен съд-Монтана, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 25 - Съдебна администрация.

Г-жо Неделчева, заповядайте!

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Благодаря Ви, колега Панов. Колеги, става въпрос за една фактическа грешка, с която е гласувано решение на Колегията от 04.07. Просто е пропусната технически думата „НЕ“. Тъй като има две решения последователно на Комисия „Съдебна администрация“, с което е НЕ ДАВА СЪГЛАСИЕ за извършване на определена трансформация на Окръжен съд - Видин на длъжност съдебен служител „човешки ресурси“ в длъжност „ръководител сектор-съдебно деловодство“. Не съм присъствала на заседанието и не ми е известно защо се е допуснала тази грешка. Така че и мотивите съответстват на диспозитива, че не дава съгласие, затова моля да бъде допусната тази поправка - да се счита „НЕ ДАВА СЪГЛАСИЕ“.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Колеги, има ли изказвания? Ако няма изказвания - режим на гласуване **ДОПУСКА** поправка на очевидна фактическа грешка и начина по който следва да се чете: **НЕ ДАВА СЪГЛАСИЕ**, докладвано от г-жа Неделчева.

Режим на гласуване.

Да отчетем резултата: 11 гласа „за“. Благодаря Ви.

(След проведеното явно гласуване)

25. ОТНОСНО: Поправка на очевидна фактическа грешка в протокол № 28, т. 8 от заседанието на Съдийската колегия на ВСС, проведено на 04.07.2017 г. относно искане председателя на **Окръжен съд-Видин** за трансформиране на длъжност „човешки ресурси“ в длъжност „ръководител сектор-съдебно деловодство“

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ДОПУСКА поправка на очевидна фактическа грешка в протокол № 28, т. 8 от заседанието на Съдийската колегия на ВСС, проведено на 04.07.2017 г., като решението *следва да се чете:*

НЕ ДАВА СЪГЛАСИЕ за трансформиране на 1 /една/ щ.бр. за длъжност „човешки ресурси“ в длъжност „ръководител сектор-съдебно деловодство“ в **Окръжен съд - Видин**.

МОТИВИ: *ОС-Видин е с много високо съотношение магистрати/служители - 2,55, при средно за страната 1,97. Натовареността за 2016 г. е под средната за окръжните съдилища в страната - 7,7, при средна - 12,52. За 2015 г. натовареността е 7,1, при средна 12,22. Правилата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията на съдилищата и въведените в чл. 12 и чл. 13 изисквания за минимален щат в съответните структури*

е една възможност и не обуславя задължително формирането на такива. Съгласно справка от дирекция „Бюджет и финанси“ исканата трансформация не е финансово обезпечена.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 26. Г-н Калпакчиев, т. 26.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Благодаря, г-н председател. Анализът за натовареността на съдилищата през 2016 г. е изготвен, приет с решение на Комисията по натовареност от 13.07.2017 г. На вашето внимание е. Изготвен е както в предишни години по нива апелативни, военни съдилища, окръжни, районни, административни. Направили сме съответните изводи за всяко ниво на инстанционните съдилища. Изводите освен в края на всеки регион сме ги извели накрая като част трета за по-голяма прегледност и улеснена работа с анализа. Към анализа има и 11 приложения, които представляват отчетните форми, въз основа на статистическите форми и данните, които се изискват и обработват във Висшия съдебен съвет от всички съдилища.

Най-общо казано, работили сме с утвърдените до момента понятия за средна натовареност по щат, тъй като тя е устойчивата величина и дава тенденциите. Дали сме за прегледност и действителната натовареност общо за съдилищата. Определили сме общият брой постъпления дела, има леко увеличение на постъпленията дела през 2016 г. Намаление единствено, общо за всички съдилища намаляват делата незначително единствено в административните и военните съдилища, за всички останали съдилища има увеличение. Най-значително е увеличението в апелативните съдилища като процентно съотношение към постъпващите там дела.

Изводите, които сме направили относно апелативните съдилища за поредна година констатираме с оглед динамиката в

натовареността, че е наложително да се открият процедури по чл. 194 от ЗСВ. Такива препоръки сме направили за всички нива. Процедурата по чл. 194, която трябва да се открие от Колегията по предложение на КАК ние предлагаме с обявяване за натовареността да бъдат към Софийския апелативен съд от всички останали апелативни съдилища, доколкото, разбира се, има желаещи колеги да се явят.

Констатирани сме изключително голяма диспропорция в натовареността на търговските и гражданските съдии от Софийския апелативен съд спрямо колегите им от останалите апелативни съдилища. Както за поредна година по правило концентрация на почти 50% от делата в това ниво в Софийския апелативен съд, което обаче не съответства на броя съдии. Препоръчали сме от гледна точка вече на правомощията на Общите събрания на съдилищата в самия Софийски апелативен съд да има увеличаване броя на съдиите, които разглеждат търговски и граждански дела за сметка на тези, които разглеждат наказателни, защото тук наказателните съдии в Софийския апелативен съд в сравнение с колегите си в другите апелативни съдилища не са най-натоварени. Съдиите от Апелативен съд - Пловдив, от Апелативен съд - Варна са по-натоварени от наказателните съдии от Апелативен съд - София. По-натоварени са и съдиите от Апелативен съд - Велико Търново дори. Съдиите от Апелативен съд - София наказателното отделение са на четвърто място по натовареност. Разликите са незначителни разбира се, но това са цифрите. Тук става дума - най-натоварените са в Пловдив 6,33 дела на месец за разглеждане, в София са 5,47. Става дума за едно дело разлика, но все пак има такова разграничение.

И генералният извод специално за апелативните съдилища, който правя е, че очевидно съдебните райони на апелативните съдилища, които са 5, са много на брой за територията на страната. Не

може да се осигури равномерно разпределяне на делата между петте апелативни райони, затова препоръчваме в рамките на реформата на Съдебната карта преосмисляне броя на апелативните съдилища, съответно броя на апелативните съдебни райони, които традиционно, исторически както са били и до 1944 г., най-правилно е да бъдат три. Сега точно кои ще са седалищата на трите апелативни района, това вече е въпрос на конкретно решение.

По отношение на военните съдилища ние предоставяме по т. 27 е отделен анализ за тригодишна база. Основният извод, който сме направили е, че натовареността на военните съдилища след реформата от 2014 г. продължава да е ниска. Натовареността им основно се генерира на основата на частни наказателни дела и то разпити на свидетели и обвиняеми пред съдия, които са относително с най-ниска степен на правна и фактическа сложност производства. Затова предлагаме да продължи реформата във военното правосъдие в рамките на конституционната рамка на чл. 119, ал. 1 от Конституцията, като ние предлагаме един военно-окръжен съд. Съответно би могло да се помисли и това вече чрез законодателна промяна въззивното обжалване на актовете на първоинстанционните военни съдилища да се осъществява от общите, а не от Специализирания апелативен съд. Затова разбира се обаче е необходима законодателна промяна в ЗСВ.

По отношение на окръжните съдилища. Тук тенденцията отново е Софийски градски съд да продължава да бъде най-натоварен съд сред окръжните съдилища с обща компетентност. Специално внимание сме отделили в анализа на натовареността на Специализирания наказателен съд, въпросът, който стана дума и в началото на днешното заседание. Той формално е най-натоварен от всички окръжни съдилища, но нашето предложение за в бъдеще и за

следващия анализ на натовареността е натовареността на Специализирания наказателен съд да се отчита отделно, а не заедно с останалите окръжни съдилища, тъй като той е специфичен съд, в който се разглеждат само наказателни дела и практически не е точно да бъде сравняван с останалите окръжни съдилища. Още повече, че неговата натовареност - 98% от делата са частни наказателни дела, над 50% от друга страна пък са искания по ЗСРС, които се разглеждат от председателя. Другото предложение, което правим, е делата, които са от компетентността само на председателя и зам.-председателя, при определяне средната натовареност на съдиите в даден съд (специално в този съд), да бъдат изваждани при определяне на сферата на натовареност, тъй като не е справедливо тези дела да бъдат включени в натовареността и на другите съдии, които нямат отношение към тях. И ще дам пример. Ние сме изчислили, на стр. 30 натовареността, като извадим делата от компетентността на председателя, иначе средната натовареност на съдиите в Специализирания наказателен съд е 31 дела месечно, но тук са включени тези, които са на председателя, ако ги извадим, натовареността се получава 17,44, което... (не довършва мисълта) Да, измежду тези пък дела частните наистина заемат големия брой дела. Така че това разбира се изисква специфичен поглед, специфичен подход. Затова предлагам от следващата година те да не бъдат включени в общата таблица. Дали сме много подробна разбивка на видовете частни наказателни дела, които се гледат в Специализирания съд.

Аз и днес споменах при изслушването на конкурса за председател, предлагаме да се продължи наблюдението на динамиката на структурата на делата и натовареността на Специализирания съд, като също така се организира едно обсъждане, професионално, с участието на съдиите от Апелативния, от първоинстанционния

Специализиран наказателен съд, от Националното бюро за контрол на СРС, членове на ВСС, съдии от ВКС за обсъждане на натовареността, ефективността на специализираното правосъдие с оглед и идеи за бъдещи законодателни промени, предложения за подобряване на администрирането на съдилищата и т.н. Още повече, че виждаме законодателството и неговата промяна наказателно-процесуалното и на материалното наказателно законодателство така предполагат динамика в работата на този съд.

По отношение на Софийски градски съд само искам да спомена това, че се наблюдава както и в Софийски районен съд значителен брой на висящи граждански първоинстанционни дела, които остават несвършени в края на календарната година. На стр. 32 това сме приели, че повече от 30% от гражданските дела са останали висящи в края на 2016 г. Това в голяма степен има обяснение с обстоятелството, че първоинстанционните граждански дела са свързани със събиране на доказателства, с призоваване на страни, те поради своята фактическа и правна сложност понякога приключването им в рамките на една година наистина е трудно постижимо. Въпреки всичко причините за отлагане на делата могат да бъдат от най-различно естество и затова сме предложили на председателя на СГС с помощта на съдиите от Гражданското отделение специално да разгледат и да анализират причините за по-бавното приключване на тази категория дела. Това между впрочем дава отражение и при функциониране на новата система за изчисляване на натовареността, т.е. по-малкото приключване на този тип дела създава известна изкуствена натовареност на първоинстанционните граждански съдии, за момента, поне такива са първоначалните анализи от функционирането на системата.

Прави впечатление, че намалява натовареността в окръжните съдилища Варна и Велико Търново, които преди години са били значително по-натоварени, но така или иначе това се дължи от една страна на по-бързото приключване на делата, но и на обективните тенденции за намаляване постъпленията на делата в окръжните съдилища като цяло.

Концентрацията на дела в софийските съдилища - апелативен, градски и районен сме коментирали в анализа, че до голяма степен мерките, които се взимат до момента са изчерпили своя ефект, имам предвид 194 процедури, разкриване на нови щатни длъжности. Тези процеси така или иначе през годините са дали ефект, но той не е качествен, затова сме предложили промяна на процесуалните закони предвид регулиране чрез правилата за подсъдността на концентрацията на дела, изключително в някои от големите областни центрове и най-вече София.

По отношение на районните съдилища натовареността е изчислена за всички районни съдилища, независимо дали са в областните градове или са в по-малки градове. Виждате, че натовареността в Софийски районен съд, поне на изчисленията, които се правят при дела за разглеждане и решаване, намалява. За тези 3-4 години, които наблюдаваме в нашия Съвет натовареността от над 100 дела месечно за разглеждане на около 60-65 дела за 2016 г. в Софийски районен съд. Анализирали сме специално подробно за районните съдилища данните за пограничните съдилища Царево, Средец, Несебър, които са натоварени и там следим тенденциите, те в момента не са обезпокоителни, по-скоро може да говорим за нормализация на потока дела, свързани с миграционните процеси. Анализирали сме натовареността в Районен съд-Габрово, Плевен, Перник - традиционни съдилища, които имат по-високо постъпление на

дела, като сме разгледали натовареността и в дълбочина по отношение на структурата на делата - граждански и наказателни в рамките на самите граждански и наказателни. Също сме направили преглед на това какви са тенденциите за увеличаване и намаляване на съответните видове дела.

По отношение на административните съдилища там се наблюдава обща база намаляване на постъпленията на делата, както и увеличаване броя на висящите дела в края на 2016 г. Общият извод, който сме направили е, че проведените процедури по 194 в административните съдилища не са довели до някакъв ефект, който да постигне равномерно разпределение на натовареността и най-вече в Софийския административен съд да се намали неговата натовареност в частност, която традиционно е много, много висока. От една страна са заети щатни бройки от средно натоварени административни съдилища, от друга броят на делата за разглеждане в административните съдилища е намалял - всичко това е довело до увеличаване на съдилищата с ниска натовареност. Ето защо за в бъдеще при оптимизиране на щатната численост на съдилищата по 194 в административното правосъдие предлагаме да се прецизират възможностите за преместване преди всичко на съдии от ниско натоварени към по-високо натоварени административни съдилища. Предлагаме тази година това да бъде само в Административен съд - София-град от всички ниско натоварени административни съдилища. Предлагаме също при реформа на Съдебната карта на административните съдилища да се имат предвид тези обстоятелства, а именно, че така или иначе ресурсите за компенсиране, за изравняване натовареността с традиционните методи вече са изчерпани и едно окрупняване на административните съдилища в

рамките разбира се на една достатъчно сериозна, задълбочена, професионална и обществена дискусия е неизбежно.

В заключение искам да подчертая, че анализът, който предлагаме, следва да бъде приет от Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, да бъде изпратен на комисията, по-скоро да бъде използван от Комисията по атестиране и конкурси при обмисляне на възможността за тръгване на процедури по чл. 194 от ЗСВ за районните, окръжните, апелативните съдилища, административните съдилища. Също така да бъде използван в рамките на всички атестационни процедури. Предлагаме също всички изводи, които сме направили в анализа, да бъдат взети предвид и в рамките на законодателния процес, макар и по отношение на НПК той е твърде напреднал, но така или иначе данни от този анализ могат да бъдат взети предвид от законодателя между първото и второто четене на НПК. Затова може би е добре анализът да бъде изпратен на министъра на правосъдието, въобще да му бъде дадена максимална публичност, като се публикува на сайта на Висшия съдебен съвет. Постарах се да бъде максимално кратък, но анализът наистина предполага множество дискусийни въпроси, които могат да бъдат предмет на многобройни отделни дебати и дискусии в рамките на тенденциите, които се наблюдават по натовареността на всички структури на правосъдните органи в България. Това е засега. Отделно ще докладвам и доклада за военните съдилища още по-кратко, тъй като той е включен в рамките частично на годишния анализ.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Г-жо Неделчева, заповядайте!

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Благодаря. Уважаеми колеги, докладът, който е изготвен от Комисия по натовареност действително обхваща в максимална степен свършената работа през отчетната 2016

г. на всички нива съдилища. Това, което мен леко ме притеснява като изводи и което бих искала да бъде отразено в протокола е изводите, направени във връзка с констатациите по повод на въведените в доклада и от комисията понятия „ниско натоварен“, „средно натоварен“ и „високо натоварен“ съд. Сега, първо за апелативните съдилища, тъй като там натовареността варира около 7-8 максималното е 11 на Апелативен съд - София, комисията си служи с критерий под средното и над средното. При окръжните съдилища 28 на брой плюс Специализирания съд обаче е въведен критерий над средната натовареност. В същото време останалите съдилища, а останали съдилища са 26, от тях половината са с ниска натовареност, другите 50% са със средна натовареност, тъй като средната натовареност за окръжните съдилища е прието, че е 12,52, механично получена стойност абсолютна след сборуване на броя дела, включително и в Специализирания наказателен съд и Софийски градски съд, които впрочем два съда, единствено в тези два съда се отчита натовареност над средната. Останалите съдилища, както казах, между 11 и 8 както е прието в категорията средна натовареност да се включват съдилища с дела между 8 и 14 попадат 50% от съдилищата, в другата част ниска натовареност под 8 дела попадат другите 50%.

В същото време другите, пак съобразно при така въведените критерии за районните съдилища в страната, които са основните първоинстанционни съдилища, разглеждащи преобладаващата част от делата и носещи съдопроизводството в България, се оказва пак въз основа на така въведените критерии – ниско натоварени, средно и високо натоварени съдилища – че над 50%, 54% районни съдилища в страната излиза, че са ниско натоварени съдилища, с което аз категорично не бих могла да се съглася, а предполагам, че и вие. Защото, приемайки, че в категорията „ниско натоварени“ съдилища ще

се включват тези районни съдилища, в които броят на разгледаните месечно дела от съдия са до 35 дела, забележете, се включват и районни съдилища, които имат 11, 13, 12, 17 дела. Несъпоставимо е, необективно е в една и съща категория, наречена „ниско натоварени“ съдилища, да се включват съдилища с 11 дела месечно и съдилища с 34,9 дела месечно. Така че бих препоръчала при разглеждане на тези критерии, корпориращи в себе си едни абсолютни числа, за да може по-гъвкаво и обективно да се отчита натовареността и в районните съдилища, освен, както цитирах, това абсолютно разделение, което се отчита при окръжните съдилища в крайна сметка, пак въз основа на така въведените критерии. Въз основа на тези абсолютни понятия, съдържащи абсолютни цифри, излиза, че 54% от районните съдилища в България са ниско натоварени; 36% са със средна натовареност и едва 10% са с висока натовареност. Предлагам наистина да обмислим преразглеждане на тези категории, на тези понятия, за да може да се отчита обективно натовареността на работещите съдилища в страната.

Аналогично се получава като изводи и за административните съдилища – въведените под 14 броя постъпили дела – това са 64% от административните съдилища. Нека да не омаловажаваме (с две думи, което искам да кажа) труда на съдиите – на районни, окръжни, административни съдии в страната, определяйки труда им, че работят в един ниско натоварен съд, което обективно, когато и да попитате, работил в такъв съд (ако някой е забравил, жалко), разглеждането на 35 дела на месец въобще не може да се квалифицира като ниско натоварен съд.

Това са моите единствени виждания и предложения за корекции при отчитането и анализа на дейността на съдилищата.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви!

Г-жо Кузманова. След това г-жа Георгиева.

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Благодаря, г-н Панов!

Уважаеми колеги, на заседанието на Комисията по натовареност тази седмица, когато разглеждахме настоящия анализ, поставих въпроса, че е удачно преди част втора на същия, където са обобщените данни за действителната натовареност и за щатната натовареност, да бъде вметнато обстоятелството, че съществува разлика в доклада за дейността на съдилищата за прилагането на закона и за дейността на съдилищата през 2016 г., който е изготвен от Вас, г-н Панов, и който не знам дали сме го разгледали – по обясними за мен причини, след като дълго време не съм присъствала на заседанията.

ЛОЗАН ПАНОВ: Разгледали сме го и сме го приели.

МАРИЯ КУЗМАНОВА: А, разгледали сме го и сме го приели. Чудесно, моето становище тогава ще бъде обективно. База за анализа в този доклад е не щатната, а действителната натовареност, докато в нашия доклад база за сравнение и за анализи е именно щатната натовареност. Съгласна съм с изводите, които обобща колега Калпакчиев, но все пак би могло, тъй като колегите, когато правят някакви сравнения (те много често го правят), председателите на съдилищата най-често в своите отчетни доклади анализират действителната натовареност и оттам правят съответни изводи, оттам правят искания и пр. Това пък, от друга страна, влияе върху изготвените атестации, независимо че това е един неустойчив фактор, защото не се знае тази година каква ще бъде действителната натовареност, т.е., тя е една непостоянна величина. Просто да се има предвид, че в нашия анализ – това може вече да не бъде включвано, въпреки че се разбрахме да бъде включено в този анализ, но да се има предвид, че там изцяло изводите, които са верни, са на база именно на действителната натовареност, така, както навсякъде изводите в

отчетните доклади (говоря за общите съдилища – и апелативни, и окръжни, и районни) са на база действителната натовареност. Може би това би било въпрос на преценка – начинът, по който следващият Висш съдебен съвет да структурира своите доклади, но считам, че и в анализа за натовареността – този, който изготвя комисията и приема Висшият съдебен съвет, следва да бъде отделено повече място и на този показател.

Благодаря!

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Георгиева. След това г-жа Карагьозова.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Искам да кажа, че подкрепям казаното от г-жа Каролина Неделчева. Смятам, че може би трябва да помислим върху промяна на критериите за преценка на натовареността на тези малки съдилища, където съдията не може да се специализира и където се гледат всякакъв вид дела, защото той поема и дежурствата, поема и граждански, и наказателни дела, и наистина им е много трудно на колегите.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Карагьозова, заповядайте!

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: Благодаря Ви, колега Панов!

Уважаеми колеги, по въпроса, който повдигна г-жа Неделчева, и към който се присъедини г-жа Георгиева. Ако си спомняте, ние наследихме от предходния Висш съдебен съвет изчисляване на натовареността в четири пункта – свръхнатоварени, високо натоварени, средно натоварени и ниско натоварени, и дълго време статистиката се обработваше по този начин. Благодарение на изключителните настоявания на тогавашната Комисия по предложенията и атестирането (КПА) и основно на г-жа Милка Итова, подкрепено тогава и от г-жа Неделчева, и от г-жа Кузманова, и от г-жа Георгиева, беше предложено, поради решаване на проблема със свръхнатоварените съдилища, да отпадне подобно разделение и воденето на статистиката по тези четири

групи съдилища. От 2014 г. натовареността се води в тези групи – високо натоварени, ниско натоварени и средно натоварени. Как да кажа, да се връщаме толкова далеч и да преосмисляме сега тепърва решението – мисля, че е късно. Освен това, където и да сложим границата като критерий за определяне на едно съдилище дали ще е със средна натовареност, или ниска натовареност, винаги около тази граница ще има стойности, които по-скоро са близки до по-високата по натовареност категория, отколкото към по-ниско натоварената категория съдилища, но така или иначе тези граници някак си трябва да бъдат ясно определени.

В момента основният водещ критерий е средната натовареност дотолкова, доколкото това е най-обективният за изчисляване критерий, като се сумират съответно делата във всяко едно от съдилищата по нива. Така че тази забележка какво ще допринесе по отношение същностния характер на доклада и направените изводи, но не бих възразила отново да въведем някакви други групи дела, за да изчисляваме натовареността по тях. Обстоятелството дали едно съдилище попада в групата на високо натоварени, средно натоварени или ниско натоварени, в никакъв случай не считам, че е някакъв показател, по който ние да правим негативна оценка на работата на колегите, още по-малко – как каза г-жа Неделчева? – да подценяваме тяхната работа. Това са обективните цифри, обобщени с методите на статистиката, които дават тези резултати.

Ако погледнете в приложенията, там са качени много интересни данни – разрези на категориите дела, които се разглеждат от съдилищата, – ще видите колко различно е положението в отделните съдилища по групи. Ако вземем районните съдилища, да речем. В групата на наказателните дела, в частно наказателните дела, в някои

съдилища разпитите варират между 7, 8 до 10%, докато в други съдилища те стигат до 73%. По същия начин в гражданските дела в някои съдилища производствата по чл. 410 и чл. 417 от ГПК са изключително нисък процент, докато в други съдилища също стигат над 60%, дори над 70%. Мисля, че трябва да се съсредоточим по-скоро в този същностен анализ, като направим разрез на категориите дела, гледани от отделните съдилища, а не да променяме сега групите дела, с оглед натовареност. Впрочем тези групи дела по натовареност, най-сетне ясен отговор на това кой колко е натоварен ще се даде следващата година, когато натовареността се изчисли с оглед коефициентите за тежест на делата и данните от СИНС. Но сега не виждам как бихме могли да приемем предложението на г-жа Неделчева.

Що се касае до бележката на г-жа Кузманова. Докладите, които по закон председателите на Върховния касационен съд и Върховния административен съд са длъжни да внесат, мисля, че имат малко по-различна цел. Там действително боравенето с цифри по действителна натовареност е обосновано, защото целта на докладите е най-вече да се даде ясна картина на това какво са свършили действително съдилищата, докато отчетите, които изготвя Комисията по натовареност, са със съвсем друга цел. Те са свързани най-вече с кадровата политика на Висшия съдебен съвет и в тези случаи като много по-сигурен критерият „щатна численост“ би следвало да има приоритет при приложението си. Това действително го коментирахме с г-жа Кузманова миналата седмица на заседанието. Тя попита защо той е по-сигурен. Защото действителната натовареност е един фактор, който се влияе от много обстоятелства, основна част от които са с временен характер, докато щатната численост е трайна за едно съдилище в един по-дълъг статистически период.

Мисля, че с доклада (дано да не прозвучи самохвално) е свършена доста работа. Бих помолила колегите да се съсредоточим върху предлаганите изводи към всяка една от категориите съдилища, които за удобство, както каза г-н Калпакчиев, са изведени в края на доклада, и ако можем да се обединим около тях, би било добре.

Благодаря ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Други изказвания? Предложението е „приемане на Анализ на натовареността на съдилищата“. Колеги.

Г-н Калпакчиев, заповядайте!

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Само да кажа по отношение на становището, което г-жа Неделчева изрази. Споделям, че има един елемент на относителност, когато говорим за ниско натоварени, средно натоварени съдилища, доколкото тук става дума за цифри, зад които така или иначе винаги стоят конкретни дела. Освен това, действително разликата от 1 до 35 дела е достатъчно значителна. Има съдилища, които са с по 10-11 дела (районни говоря специално), и такива, които са с 34, 35. Те всички са в групата на ниско натоварените. Но така или иначе аз мисля, че тогава, когато ще се взимат, или се взимат решения, свързани с щатните длъжности, тези обстоятелства трябва да бъдат отчитани.

Съгласен съм, че този вид отчитане на натовареността не е най-удачният, затова действително от следващата година натовареността вече ще се отчита на база на статистическите данни, но и на база новите критерии за натовареност. В момента изготвяме анализ на данните, събирани в Системата за изчисляване на натовареността на съдиите (СИНС). Този анализ, като бъде готов, няма да бъде лошо да бъде сравнен и с анализа за натовареността по статистически данни; да се отчетат приликите, разликите, така че да имаме едно по-добро ниво на познание за натовареността от всички

възможни гледни точки, или от повече на брой възможни гледни точки. Но това, което казаха и г-жа Неделчева, и г-жа Кузманова, е вписано в протокола и мисля, че следва да бъде отчетено. То има значение. Аз съм съгласен с това, което те казаха, нямаме принципни различия. Така или иначе става дума за несъвършенства на сегашната система за отчитане на натовареността по статистически данни; мисля, че никой от нас няма съмнение, че такива несъвършенства са налице в смисъл, че това са относителни названия, наименования на нивата натовареност, в рамките на които, разбира се, трябва да се отчитат всички специфики.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Георгиева, заповядайте!

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Не искам да бъда досадна, защото времето напредна, обаче покрай натовареността на общите съдилища не сме говорили нищо за натовареността на административните. На колегата Калпакчиев искам само да кажа, че би могло таблицата за натовареност на административните съдилища да бъде по-прегледно направена – както на общите съдилища, по брой разгледани и брой свършени дела.

Мисля, че тук е мястото да кажем, може би чрез Правната комисия, или по някакъв начин да се сезира Министерството на правосъдието или законодателя за това, че този дисбаланс в натовареността на административните съдилища идва от законодателя. Всички знаем, че само пет административни съдилища разглеждат данъчните дела – това са едни много трудоемки, много отговорни дела – и оттук идва и огромната натовареност на Софийския административен съд, който пък, ако го сравним с Административния съд-София-област, също е много по-натоварен, отколкото София-област. Има много неща, които влияят на натовареността, но според мен законодателят сериозно трябва да се замисли. Не е проблемът в това, че има 28 административни съдилища – това е направено за

удобство на гражданите. Проблемът е в това, че само пет административни съдилища разглеждат определен вид дела.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Найденова, заповядайте!

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Благодаря! Аз съм напълно съгласна с г-жа Георгиева за концентрацията на данъчни дела само в пет административни съдилища. Хубаво е да си припомним, че ние неведнъж сме отправяли такова предложение (макар и да няма законодателна инициатива) към Парламента да направи нужната промяна. За съжаление обаче тези наши призови няколко години са оставени без каквато и да е последица. Така че топката не е в нас в този конкретен случай. Ние сме забелязали този проблем.

Искам само да направя един коментар по отношение групирането на съдилищата на високо натоварени, ниско натоварени и средно натоварени съдилища. Както каза и колегата Карагьозова – класификация, която прилагаме от 2014 г., когато отпадна четвъртата категория „свръхнатоварени“. Ако обърнете внимание, защото е хубаво статистиката да я гледаме съпоставена с поне статистическите данни от предходните години, ще трябва да отбележим, че ако за 2016 г. данните, предмет на настоящия доклад, районни съдилища с ниска натовареност са били 54%. Поглеждайки доклада за дейността на съдилищата, приет миналата година, данните по него сочат, че през 2015 г. групата на съдилищата с ниска натовареност е била 68%, а за 2014 г. съдилищата с ниска натовареност са били 76%, което сочи, че за един период от три години групата на съдилищата процентно с ниска натовареност намаляват – от 76% през 2014 г., вече са 54% съдилищата, които попадат в тази група. Казвам една съпоставка, обективна, на данните на базата на едни и същи критерии за брой разгледани дела. Тогава обаче бихме си поставили въпроса в рамките на групата „ниско натоварени“, ако има с 10, 35, какво правим с групата

на високо натоварени съдилища, защото там също има една диспропорция. Ако кажем, че високо натоварени са съдилища, разглеждащи 50 и повече дела, статистическите данни сочат, че имаме и съдилища вече с над 60 дела. Не бихме могли в рамките на една голяма група да обособяваме и допълнителни подгрупи. Както отбелязаха и колегите, няма да ги повтарям, допълнителните елементи, водещи до точния брой дела, се съобразяват при вземане на конкретни кадрови решения.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Неделчева, заповядайте!

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Благодаря! Само една кратка реплика, колеги. Мисля, че бях достатъчно ясна. Очевидно колегата Калпакчиев ме разбра, но колегите Карагъзова и Найденова не можаха. Мисля, че те са съгласни с това, че не може в една група на ниско натоварени да се включва съд с 11 дела и друг съд с 35 дела. И нека да не отчитаме, че миналата година са били 62% ниско натоварените, пък по-миналата, благодарение на така въведените от нас необективни понятия, те са били 70 и кусур процента ниско натоварени съдилища в България. Това исках да кажа. Кой какво се е изказвал; кога се е изказвал... Да напомня на колегата Карагъзова – винаги, винаги, винаги съм изразявала това последователно свое становище, че тази диференциация е абсолютно число, което не съдържа обективна информация, поне въвеждайки понятията „ниско натоварен“ и „средно натоварен съд“. Това ми е било винаги мисленето.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, времето напредна. Предложението за решение по т. 26 е: „Приема Анализ на натовареността на съдилища през 2016 г. Анализ и приложенията към него се публикуват на Интернет страницата на Висшия съдебен съвет“.

Режим на гласуване.

8 гласа „за“. Благодаря ви!

(след проведеното явно гласуване)

26. ОТНОСНО: Проект на Анализ на натовареността на съдилищата за 2016 г.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

26.1. ПРИЕМА Анализ на натовареността на съдилищата през 2016 г.

26.2. Анализа по т. 1, ведно с приложенията към него, да се публикува на Интернет страницата на Висшия съдебен съвет.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 27.

Г-н Калпакчиев, заповядайте, накратко.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Накратко, да. Вече споменах, че анализът за натовареността на военните съдилища за 2016 г. се съдържа в анализа, който по предишната точка докладвах. Сега представям на вниманието ви анализ за натовареността на военните съдилища на тригодишна база – 2014 г., 2015 г и 2016 г., т.е. след закриването на двете военни съдилища във Варна и в Плевен. От подробния анализ на натовареността на военните съдилища в София, Сливен и Пловдив става ясно, че те продължават да бъдат ниско натоварени; че обективните тенденции, които формират броя дела във военните съдилища, продължават да са същите, т.е. намаляват делата и няма предпоставки те да се увеличават. Затова предлагаме в заключение да се закрият още две военни съдилища, т.е. да остане само един военно-окръжен съд (Реплика без микрофон: Кой?) Не сме посочили къде им е седалището, за да не се спекулира с това; въпрос е на конкретно решение. Следва да се преосмисли и възможността от

съществуване на Военно-апелативен съд, доколкото той също е най-ниско натовареният апелативен съд – с под 2 дела месечно трайно. Възможно е функциите на въззивно обжалване да се поемат от общите съдилища. Това също обаче е въпрос на законодателна промяна.

Това е анализът. Може би е редно да бъде внесен и в заседание на Пленума за сведение, а може би е по-добре да се изпрати на Прокурорската колегия преди това; тяхното становище да бъде взето предвид и тогава да се дискутира въпроса на Пленум. Защото, може би, сега ако внесем на Пленум анализа, ще бъде преждевременно и само ще се създават изкуствени поводи за напрегнати заседания, ако изобщо се състоят, разбира се. Напоследък Пленум трудно се свиква.

Предлагам да се изпрати на Прокурорската колегия анализа за сведение и становище и след това евентуално да се реши дали да се внесе на Пленум.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви!

Колеги, предлагам да гласуваме: „Приема Анализ за натовареността на военните съдилища през 2016 г. Публикува на Интернет страницата на Висшия съдебен съвет“. И това, което предложи г-н Калпакчиев – да се изпрати на Прокурорската колегия, също да бъде част от решението. Тоест, имаме три диспозитива, които гласуваме.

ГЛАСОВЕ: Да.

ЛОЗАН ПАНОВ: Режим на гласуване.

11 гласа „за“. Благодаря ви.

(след проведеното явно гласуване)

27. ОТНОСНО: Проект на Анализ на натовареността на военните съдилища за 2016 г.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

27.1. ПРИЕМА Анализ на натовареността на военните съдилища през 2016 г.

27.2. Анализа по т. 1, ведно с приложенията към него, да се публикува на Интернет страницата на Висшия съдебен съвет.

27.3. Анализа да се изпрати на Прокурорската колегия за запознаване и становище.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 28 и след това с т. 30.

Г-н Тончев.

ДИМИТЪР ТОНЧЕВ: Приложена е жалбата, която изхожда от лице, което не е от кандидатите, срещу избор на един от членовете на Висшия съдебен съвет. Единствените разпоредби, които уреждат начина на обжалване (или лицата, които обжалват), са разпоредбите на чл. 29, б. „н“. Във връзка с това, тъй като всички жалби се представят в Съдийската колегия, чрез която се извършва обжалването, представям на вашето внимание предложение за администриране на тази жалба. При предлагането на проекта съм изходил от това, че съгласно чл. 29н решението на Избирателната комисия се обявява, подлежи на обжалване пред състава по чл. 29г, ал. 4. Това е съставът, който се произнася и по допустимостта. В тази връзка още при предходната жалба, която беше на Методи Лалов, стана въпрос и бе обсъдено това, че такъв състав може да бъде сформиран във връзка с евентуални жалби по допустимостта на предложените кандидатури и същият състав трябва да продължи по-нататък да се произнася по останалите жалби.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Колеги, подлагам на гласуване гласуването на следния диспозитив: Изпраща-жалба петиция на Мануела Огнянова Тошева против избора на г-жа Олга Зафирова

Керелска за член на Висшия съдебен съвет от квотата на съдиите, обявен с решение на Общото събрание на съдиите, проведено на 18.06.2017 г., на състава по чл. 29г, ал. 4 от Закона за съдебната власт, който е конституиран по постъпилата жалба на Методи Орлинов Лалов.

Режим на гласуване. 11 гласа „за“, 0 „против“. Благодаря ви.

/След проведеното явно гласуване/

28. ОТНОСНО: Администриране на жалба срещу избор на член на Висшия съдебен съвет от квотата на съдиите

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

28.1. ИЗПРАЩА жалба-петиция вх. № ВСС-9653/11.07.2017 г. на Мануела Огнянова Тошева против избора на г-жа Олга Зафирова Керелска за член на Висшия съдебен съвет от квотата на съдиите, обявен с решение на Общото събрание на съдиите, проведено на 18.06.2017 г., на състава по чл. 29г, ал. 4 от Закона за съдебната власт, който е конституиран по постъпилата жалба на Методи Орлинов Лалов.

ЛОЗАН ПАНОВ: Последната точка от дневния ред, т. 30. Кой ще докладва?

Заповядайте, г-жо Ковачева.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Въпросът беше разгледан вчера в Комисията по правни и институционални въпроси. Предложението на комисията е и двете колегии да определят по един представител от новоизбраните членове на ВСС от професионалната квота, за участие в Проект 1 „Независимост и отчетност & качество на правосъдието - продължение" на Европейската мрежа на съдебните съвети за 2017 - 2018 г. и двама представители от професионалната квота за участие в

проект „Независимост и отчетност“, от Съдийската колегия. Така че общо трябва да определим четирима души от общо избраните 6, които да участват на първата среща м. октомври на Европейската мрежа на съдебните съвети.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Георгиева, заповядайте.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Аз имам предложение, да определим първите четирима от избраните шестима, за участие, по реда на тяхното избиране. Както се казва „по брой на гласовете“. За съжаление, аз помня само Цветинка Пашкунова, просто не знам другите колеги как се класираха./обсъждат/

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Уважаеми колеги, аз мисля, че предложението на КПИВ е абсолютно резонно, защото говорим за избрани вече членове на следващия състав на ВСС, които са в момента действащи магистрати. Освен критерия, който посочи г-жа Георгиева, колеги.../спира, изчаква да утихне залата/

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, моля ви, остана последна точка, нека да я приключим. Моля за малко внимание!

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Хубаво е да погледнем и езиковите умения и квалификация на колегите. От всичките избрани шестима представители на съдебната квота, за петима намерих данни в техните биографии, че владеят френски, английски на достатъчно ниво. Единствено за Севдалин Мавров няма данни в документацията му дали владее някакъв език. За останалите петима има такива данни.Имайте предвид, че ние спокойно можем да посочим и петимата колеги, които да бъдат взаимозаменяеми.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, Цветинка Пашкунова, Атанаска Дишева, Красимир Шекерджиев, Олга Керелска.

Колеги, режим на гласуване. Цветинка Пашкунова, Атанаска Дишева и за втория Красимир Шекерджиев и Олга Керелска. Обявяваме резултата: 11 гласа „за“, 1 глас „против“.

/След проведеното явно гласуване/

30. ОТНОСНО: Покана за регистриране на участници в проектните екипи на Европейската мрежа на съдебните съвети (ЕМСС) за периода 2017-2018 г.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

30.1. ОПРЕДЕЛЯ двама представители измежду новоизбраните членове на ВСС от професионалната квота за участие в Проект 1 „Независимост и отчетност & качество на правосъдието - продължение“ на Европейската мрежа на съдебните съвети за 2017 - 2018 г.:

- Цветинка Пашкунова

- Атанаска Дишева

30.2. ОПРЕДЕЛЯ по един представител измежду новоизбраните членове на ВСС от професионалната квота за участие в Проект 2 „Обществено доверие и имидж на правосъдието“ и в Проект 3 „Създаване на форум за дигитално правосъдие“ на Европейската мрежа на съдебните съвети за 2017 - 2018 г.:

- Красимир Шекерджиев

- Олга Керелска

Забележка: Крайният срок за регистрация в проект 1 и проект 2 е 8 септември 2017 г.

ЛОЗАН ПАНОВ: С това приключи дневния ред. Закривам заседанието.

Закриване на заседанието - 18.05 ч.

Стенографи:

Лидия Здравкова

Таня Младенова

Зоя Костова

Невенка Шопска

Катя Симова

/Изготвен на 25.07.2017 г./

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ЛОЗАН ПАНОВ